

Universitatea Tehnică “Gheorghe Asachi” din Iași
Direcția Generală Administrativă
Serviciul Privat Pentru Situații de Urgență

Tema nr.1 din planul tematic de instruire periodică instruirea în domeniul situațiilor de urgență (inclusiv P.S.I.) a salariaților

Cunoașterea principalelor acte normative care reglementează activitatea de prevenire și stingere a incendiilor și de protecție civilă

Conform Art.I.21 din ordinul Nr. 786 din 2 septembrie 2005 prin sintagma “*instruirea în domeniul situațiilor de urgență*” se înțelege instruirea în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor și instruirea în domeniul protecției civile

Principalele acte normative care reglementează *activitatea de prevenire și stingere a incendiilor* (P.S.I.) pe teritoriul României sunt: Legea nr.307 din 12 iulie 2006 privind apararea împotriva incendiilor; HRG 537/2007; Normele Generale de apărare împotriva incendiilor aprobate cu Ordinul nr. 163 din 28 februarie 2007, Dispozițiile generale privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență aprobate cu Ordinul Nr. 712 din 23 iunie 2005, modificate și completate prin ordinul Nr. 786 din 2 septembrie 2005

Actul normativ de bază *în domeniul protecției civile* este Legea nr. 481/2004 din 08/11/2004.

Legea nr.307 din 12 iulie 2006 privind apararea împotriva incendiilor publicată în Monitorul Oficial partea I, nr nr. 633 din 21 iulie 2006 republicată

(Extras)

Capitolul I
Dispoziții generale
Articolul 1

(1) Apărarea împotriva incendiilor reprezintă ansamblul integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate potrivit prezentei legi, în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a incendiilor și asigurării intervenției operative pentru limitarea și stingerea incendiilor, în vederea evacuării, salvării și protecției persoanelor periclitate, protejării bunurilor și mediului împotriva efectelor situațiilor de urgență determinate de incendii.

(2) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile referitoare la situații de urgență, factori și tipuri de risc, intervenție operativă și evacuare au înțelesul prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, expresiile referitoare la lucrări de modificare și cele referitoare la schimbarea destinației au înțelesul prevăzut în Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar termenii și expresiile specifice apărării împotriva incendiilor au următorul înțeles:

a) autorizație de securitate la incendiu - actul administrativ emis, în baza legii, de inspectoratul pentru situații de urgență județean sau al municipiului București, prin care se certifică, în urma verificărilor în teren și a documentelor privind realizarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor, îndeplinirea cerinței fundamentale - securitate la incendiu - la construcții, instalații tehnologice și alte amenajări; autorizația de securitate la incendiu conferă persoanelor fizice sau juridice, deținătoare ale construcțiilor, instalațiilor și ale altor amenajări, dreptul de a le

pune în funcțiune și de a le exploata din punctul de vedere al îndeplinirii cerinței fundamentale securitate la incendiu;

b) aviz de securitate la incendiu - actul emis, în baza legii, de inspectoratul pentru situații de urgență județean sau al municipiului București, după verificarea de conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice în vigoare a măsurilor de apărare împotriva incendiilor, adoptate în documentațiile tehnice de proiectare, pentru îndeplinirea cerinței esențiale - securitate la incendiu - a construcțiilor, instalațiilor și altor amenajări;

b¹) cadru tehnic - persoană fizică, angajată special sau care asigură îndeplinirea prin cumul a atribuțiilor privind apărarea împotriva incendiilor și care deține competențele profesionale aferente ocupației «cadru tehnic cu atribuții în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor» prin absolvirea unui curs de formare profesională sau care dobândește dreptul de exercitare a ocupației prin brevetul de pompier specialist prevăzut la art. 56.

c) incendiu - ardere autoîntreținută, care se desfășoară fără control în timp și spațiu, care produce pierderi de vieți omenești și/sau pagube materiale și care necesită o intervenție organizată în scopul întreruperii procesului de ardere;

d) cauză a incendiului - suma factorilor care concură la inițierea incendiului, care constă, de regulă, în sursa de aprindere, mijlocul care a produs aprinderea, primul material care s-a aprins, precum și împrejurările determinante care au dus la izbucnirea acestuia;

d¹) scenariu de securitate la incendiu preliminar - document, denumit în continuare scenariu preliminar, ce prezintă elementele tehnice esențiale necesare emiterii avizului de securitate la incendiu și stabilește principalele coordonate de proiectare și care, pentru emiterea autorizației de securitate la incendiu, se dezvoltă în scenariul de securitate la incendiu;

e) mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor - sisteme, instalații, echipamente, utilaje, aparate, dispozitive, accesorii, materiale, produse, substanțe și autospeciale destinate prevenirii, limitării și stingerii incendiilor;

f) operațiuni de lungă durată - intervențiile pentru stingerea incendiilor și eliminarea efectelor negative ale acestora cu o durată mai mare de 4 ore;

g) organizare a intervenției în caz de incendiu - ansamblul măsurilor tehnico-organizatorice necesare stabilirii forțelor, responsabilităților, sarcinilor, mijloacelor, metodelor și procedurilor ce pot fi utilizate pentru evacuarea și salvarea persoanelor și animalelor, protecția bunurilor și vecinătăților, precum și pentru stingerea incendiilor;

h) pericol iminent de incendiu - situația creată de cumularea factorilor care concură la inițierea incendiului, declanșarea acestuia fiind posibilă în orice moment;**i)** schemă cu riscurile teritoriale - documentul întocmit de inspectoratul pentru situații de urgență județean sau al municipiului București, care cuprinde tipurile de riscuri specifice, precum și resursele estimate pentru gestionare;

j) plan de analiză și acoperire a riscurilor - documentul care cuprinde riscurile potențiale dintr-o unitate administrativ-teritorială, măsurile, acțiunile și resursele necesare pentru managementul riscurilor respective;

k) prevenirea incendiilor - totalitatea acțiunilor de împiedicare a inițierii și propagării incendiilor, de asigurare a condițiilor pentru salvarea persoanelor și bunurilor și de asigurare a securității echipelor de intervenție;

l) raport de intervenție - documentul operativ de informare și analiză statistică în care se înscriu datele esențiale constatate la locul intervenției privind amploarea și intensitatea incendiului, cauza probabilă a acestuia, efectele produse, desfășurarea intervenției, forțele participante și timpii operativi realizați;

m) stingere a incendiilor - totalitatea acțiunilor de limitare și întrerupere a procesului de ardere prin utilizarea de metode, procedee și mijloace specifice;

n) utilizator - persoana fizică sau juridică ce folosește un bun, cu orice titlu, în interesul său, al altuia sau în interes public;

o) scenariu de securitate la incendiu - document, parte a pieselor scrise ale proiectului construcției, instalației sau amenajării, care sintetizează regulile și măsurile de apărare

împotriva incendiilor stabilite prin documentațiile tehnice de proiectare/execuție elaborate; măsurile adoptate prin scenarii de securitate la incendiu se reflectă în piesele desenate ale documentațiilor de proiectare/execuție;

p) instalații, sisteme și echipamente cu rol în asigurarea cerinței securitate la incendiu - mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor reprezentând instalații de detectare, semnalizare și alarmare la incendiu, instalații de stingere a incendiilor, instalații și/sau sisteme de evacuare a fumului și gazelor fierbinți, instalații electrice pentru iluminatul de siguranță, surse de rezervă în alimentarea cu energie electrică a instalațiilor de detectare, semnalizare, alarmare și de stingere a incendiilor, a instalațiilor și/sau sistemelor de evacuare a fumului și gazelor fierbinți, precum și a instalațiilor electrice pentru iluminatul de siguranță;

q) suspendarea valabilității autorizației de securitate la incendiu - măsura cu caracter temporar dispusă de personalul structurilor prevăzute la art. 28 alin. (2) atunci când se constată incidența situațiilor prevăzute la art. 30³ alin. (2) și nu presupune suspendarea activității ori aplicarea contravenției aferente funcționării fără autorizație de securitate la incendiu și nici anularea acordului de funcționare emis în temeiul art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

r) pierderea valabilității autorizației de securitate la incendiu - măsura dispusă de personalul structurilor prevăzute la art. 28 alin. (2) atunci când se constată incidența situațiilor prevăzute la art. 30³ alin. (2⁷)-(2⁹) și atrage pierderea dreptului de a menține în exploatare construcțiile, instalațiile și alte amenajări, din punctul de vedere al îndeplinirii cerinței fundamentale de securitate la incendiu, precum și modificarea condițiilor care au stat la baza emiterii acordului de funcționare în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 99/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 2

Apărarea împotriva incendiilor constituie o activitate de interes public, național, cu caracter permanent, la care sunt obligate să participe, în condițiile prezentei legi, autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și toate persoanele fizice și juridice aflate pe teritoriul României.

Articolul 3

(1) Coordonarea, controlul și acordarea asistenței tehnice de specialitate în domeniul apărării împotriva incendiilor se asigură de Ministerul Afacerilor Interne*), la nivel central prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, iar la nivel local prin inspectoratele pentru situații de urgență județene și București-Ilfov.

(2) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, denumit în continuare Inspectoratul General, elaborează strategia națională de apărare împotriva incendiilor, care se prezintă Guvernului spre aprobare de către ministrul afacerilor interne*).

(3) Inspectoratele pentru situații de urgență județene și București-Ilfov, denumite în continuare inspectorate, își exercită atribuțiile specifice în zone de competență stabilite prin hotărâre a Guvernului**).

Articolul 5

Persoanele fizice și juridice răspund, potrivit legii, de stabilirea și aplicarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor, precum și de consecințele producerii incendiilor.

Capitolul II

Obligații privind apărarea împotriva incendiilor

Secțiunea 1 Obligații generale

Articolul 6

(1) Persoanele fizice și juridice sunt obligate să respecte reglementările tehnice și dispozițiile de apărare împotriva incendiilor și să nu primejduiască, prin deciziile și faptele lor, viața, bunurile și mediul.

(2) Persoana care observă un incendiu are obligația să anunțe prin orice mijloc serviciile de urgență, primarul sau poliția și să ia măsuri, după posibilitățile sale, pentru limitarea și

stingerea incendiului.

(3) În cazul în care anunțul de incendiu s-a făcut cu rea-credință, fără motiv întemeiat, autorul răspunde contravențional sau penal, potrivit legii, și suportă cheltuielile ocazionate de deplasarea forțelor de intervenție.

(4) Dezvoltatorii de proiecte imobiliare cu destinația de locuințe colective au obligația de a asigura dotarea spațiilor de locuit cu detectoare autonome de incendiu.

(5) Obligația prevăzută la alin. (4) se îndeplinește cumulativ cu obligația de echipare cu instalații de detectare, semnalizare și alarmare în caz de incendiu potrivit prevederilor Normativului privind securitatea la incendiu a construcțiilor, Partea a III-a - Instalații de detectare, semnalizare și avertizare, indicativ P 118/3-2015, aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 364/2015, cu modificările ulterioare.

Articolul 7

(1) În caz de incendiu, orice persoană trebuie să acorde ajutor, când și cât este rațional posibil, semenilor aflați în pericol sau în dificultate, din proprie inițiativă ori la solicitarea victimei, a reprezentanților autorităților administrației publice, precum și a personalului serviciilor de urgență.

(2) În cazul incendiilor produse la păduri, plantații, culturi agricole, miriști, pășuni și fânețe, persoanele aflate în apropiere au obligația să intervină imediat cu mijloacele de care dispun, pentru limitarea și stingerea acestora.

Articolul 8

În cazurile de forță majoră determinate de incendii, persoanele fizice și juridice care dețin, cu orice titlu, terenuri, construcții, instalații tehnologice sau mijloace de transport au următoarele obligații:

- a) să permită necondiționat accesul serviciilor de urgență și al persoanelor care acordă ajutor;
- b) să permită necondiționat utilizarea apei, a materialelor și a mijloacelor proprii pentru operațiuni de salvare, de stingere și de limitare a efectelor incendiilor produse la bunurile proprii ori ale altor persoane;
- c) să accepte măsurile stabilite de comandantul intervenției pentru degajarea terenurilor, demolarea unei construcții sau a unei părți din construcție, tăierea/dezmembrarea mijloacelor de transport, oprirea temporară a activităților sau evacuarea din zona periclitată și să acorde sprijin, cu forțe și mijloace proprii, pentru realizarea acestor măsuri.

Articolul 9

La încheierea oricăror acte de transmitere temporară a dreptului de folosință asupra bunurilor imobile, precum și a contractelor de antrepriză, părțile sunt obligate să prevadă expres în actele respective răspunderile ce le revin în ceea ce privește apărarea împotriva incendiilor.

Articolul 10

(1) Pentru limitarea propagării și stingerea incendiilor, precum și pentru limitarea și înlăturarea efectelor acestora, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale sectoarelor acestuia, consiliile județene, consiliile locale, persoanele juridice și asociațiile familiale prevăzute la art. 8 și persoanele fizice care desfășoară individual activități economice în condițiile Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent, cu modificările și completările ulterioare****), au obligația să colaboreze între ele, contribuind cu forțe și mijloace, pe bază de reciprocitate sau pe bază contractuală.

(2) Abrogat.

Articolul 11

Abrogat.

Articolul 12

(1) Autoritățile administrației publice centrale și celelalte organe centrale de specialitate, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale sectoarelor municipiului București sau județene au obligația să angajeze cel puțin un cadru tehnic.

(2) Obligația de a angaja cel puțin un cadru tehnic revine și consiliilor locale, altele decât cele

prevăzute la alin. (1), operatorilor economici și instituțiilor publice, care se încadrează în criteriile cuprinse în Normele generale de apărare împotriva incendiilor, elaborate și aprobate potrivit art. 17 alin. (2).

(3) Instituțiile publice și operatorii economici care nu se încadrează în criteriile prevăzute la alin. (2) au obligația de a desemna, din rândul personalului propriu, un angajat care să îndeplinească și atribuții specifice în domeniul apărării împotriva incendiilor sau de a încheia un contract cu o persoană fizică sau juridică autorizată, în condițiile prevăzute la art. 12², să îndeplinească atribuții de cadru tehnic.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), pentru încadrarea în numărul maxim de posturi stabilit potrivit art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile publice locale, definite potrivit art. 2 pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, pot stabili prin fișa postului atribuții specifice în domeniul apărării împotriva incendiilor, pentru unul sau mai multe posturi.

(5) Persoanele fizice și asociațiile familiale care desfășoară activități economice autorizate pe teritoriul României, precum și celelalte entități legal constituite, neprevăzute la alin. (1) și (2), îndeplinesc atribuțiile pe linia apărării împotriva incendiilor în nume propriu, prin titularul de drept al entității.

Articolul 12²

(1) Autorizarea persoanelor fizice sau juridice să îndeplinească atribuții de cadru tehnic se realizează de inspectorate pe baza metodologiei elaborate de Inspectoratul General, aprobată prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Autorizarea prevăzută la alin. (1) constă în depunerea unei solicitări însoțite de documentele care atestă îndeplinirea condițiilor de pregătire și experiență, stabilite prin Metodologia de autorizare a persoanelor fizice sau juridice să îndeplinească atribuții de cadru tehnic, și promovarea unui test scris de verificare a cunoștințelor de specialitate.

(3) Formarea profesională a persoanelor fizice autorizate sau a personalului persoanelor juridice autorizate să îndeplinească atribuții de cadru tehnic se realizează în condițiile art. 27 alin. (3).

Secțiunea a 6-a

Obligațiile administratorului, conducătorului instituției, utilizatorului și salariatului

Articolul 19

(1) Administratorul sau conducătorul instituției, după caz, are următoarele obligații principale:

a) să stabilească, prin dispoziții scrise, responsabilitățile și modul de organizare pentru apărarea împotriva incendiilor în unitatea sa, să le actualizeze ori de câte ori apar modificări și să le aducă la cunoștință salariaților, utilizatorilor și oricăror persoane interesate;

b) abrogată.

c) să solicite și să obțină avizele și autorizațiile de securitate la incendiu, prevăzute de lege, și să asigure respectarea condițiilor care au stat la baza eliberării acestora;

d) să permită, în condițiile legii, executarea controalelor și a inspecțiilor de prevenire împotriva incendiilor, să prezinte documentele și informațiile solicitate și să nu îngreuneze sau să obstrucționeze în niciun fel efectuarea acestora;

e) să permită alimentarea cu apă a autospecialelor de intervenție în situații de urgență;

f) să întocmească, să actualizeze permanent și să transmită inspectoratului lista cu substanțele periculoase, clasificate potrivit legii, utilizate în activitatea sa sub orice formă, cu mențiuni privind: proprietățile fizico-chimice, codurile de identificare, riscurile pe care le prezintă pentru sănătate și mediu, mijloacele de protecție recomandate, metodele de intervenție și prim ajutor, substanțele pentru stingere, neutralizare sau decontaminare;

g) să elaboreze instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor și să stabilească atribuțiile ce revin salariaților la locurile de muncă;

- h) să verifice dacă salariații cunosc și respectă instrucțiunile necesare privind măsurile de apărare împotriva incendiilor și să verifice respectarea acestor măsuri semnalate corespunzător prin indicatoare de avertizare de către persoanele din exterior care au acces în unitatea sa;
- i) să asigure, conform criteriilor de performanță elaborate potrivit art. 33 alin. (3), constituirea, cu avizul inspectoratului, a serviciului de urgență privat, precum și funcționarea acestuia;
- j) să solicite și să obțină avizele de înființare și pentru sectoarele de competență ale serviciului privat pentru situații de urgență și să asigure respectarea condițiilor care au stat la baza eliberării acestora;
- k) abrogată.
- l) să permită, la solicitare, accesul forțelor inspectoratului în unitatea sa în scop de recunoaștere, instruire sau de antrenament și să participe la exercițiile și aplicațiile tactice de intervenție organizate de acesta;
- m) să asigure utilizarea, verificarea, întreținerea și repararea mijloacelor de apărare împotriva incendiilor cu persoane autorizate, conform instrucțiunilor furnizate de proiectant în conformitate cu instrucțiunile și documentațiile tehnice furnizate de producătorii echipamentelor și instalațiilor efectiv montate;
- n) să asigure pregătirea și antrenarea serviciului de urgență privat pentru intervenție;
- o) să asigure și să pună în mod gratuit la dispoziție forțelor chemate în ajutor mijloacele tehnice pentru apărare împotriva incendiilor și echipamentele de protecție specifice riscurilor care decurg din existența și funcționarea unității sale, precum și antidotul și medicamentele pentru acordarea primului ajutor;
- p) să stabilească și să transmită către transportatorii, distribuitorii și utilizatorii produselor sale regulile și măsurile de apărare împotriva incendiilor, specifice acestora, corelate cu riscurile la utilizarea, manipularea, transportul și depozitarea produselor respective;
- q) să informeze de îndată, prin orice mijloc, inspectoratul despre izbucnirea și stingerea cu forțe și mijloace proprii a oricărui incendiu, iar în termen de 3 zile lucrătoare să completeze și să trimită acestuia raportul de intervenție;
- r) să asigure echiparea construcțiilor și amenajărilor cu mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor certificate conform legii;
- r¹) să asigure informarea inspectoratului, în scris și, operativ, prin poșta electronică, cu privire la nefuncționarea instalațiilor de detectare, semnalizare și alarmare sau a instalațiilor automate de stingere cu care sunt echipate construcțiile, în cel mult 24 de ore de la constatare, cu excepția conducătorilor instituțiilor din Sistemul de Apărare, Ordine Publică și Securitate Națională;
- r²) să dispună și să asigure menținerea, pe intervalul de timp prevăzut la lit. r³), a măsurilor alternative prevăzute la art. 19 alin. (5) atunci când constată nefuncționarea instalațiilor de detectare, semnalizare și alarmare, a instalațiilor automate de stingere ori a instalațiilor de iluminat de securitate pentru evacuare cu care sunt echipate construcțiile care fac obiectul criteriilor stabilite de hotărârea Guvernului prevăzută la art. 30³ alin. (4⁴);
- r³) să suspende activitatea atunci când instalațiile de detectare, semnalizare și alarmare, instalațiile automate de stingere ori instalațiile pentru iluminat de securitate pentru evacuare cu care sunt echipate construcțiile care fac obiectul criteriilor stabilite de hotărârea Guvernului prevăzută la art. 30³ alin. (4⁴) nu pot fi repuse în stare de funcționare în cel mult 72 de ore de la momentul constatării defecțiunilor; obligația de suspendare a activității se aplică în cazul construcțiilor cu destinația de producție, doar în situația în care administratorul nu ia măsurile alternative prevăzute la art. 19 alin. (5) până la remedierea defecțiunilor;
- r⁴) să informeze inspectoratul, în scris și, operativ, prin poșta electronică, cu privire la suspendarea activității sau încetarea suspendării activității, în cel mult 24 de ore de la momentul dispunerii măsurii;
- r⁵) să asigure respectarea capacității de utilizatori prin monitorizarea și contorizarea permanentă a acestora prin intermediul unor echipamente mecanice sau sisteme electronice automate, amplasate astfel încât să se respecte gabaritul căilor de evacuare, și prin desemnarea uneia sau mai multor persoane responsabile de accesul utilizatorilor, pentru cluburi, baruri și

discoteci, pentru construcțiile care se încadrează în categoria sălilor aglomerate definite potrivit reglementărilor tehnice specifice, precum și pentru stadioane unde se organizează spectacole sau festivaluri cu public numeros;

r⁶) să asigure participarea cadrelor tehnice la sesiunile de pregătire organizate de inspectorate;

r⁷) să analizeze îndeplinirea condițiilor legale de funcționare din punctul de vedere al apărării împotriva incendiilor;

r⁸) să analizeze concluziile rezultate în urma controalelor efectuate de cadrele tehnice și de persoanele fizice sau juridice autorizate să îndeplinească atribuții de cadru tehnic și a celor desfășurate de inspectorate și să dispună măsuri pentru remedierea deficiențelor și pentru eficientizarea activității de apărare împotriva incendiilor;

r⁹) să analizeze situațiile de întrerupere a funcționării instalațiilor cu rol în asigurarea cerinței securitate la incendiu și să dispună măsuri alternative pentru a asigura evacuarea în condiții de siguranță;

r¹⁰) să asigure practicabilitatea permanentă a căilor de evacuare pe timpul desfășurării activității;

r¹¹) să asigure respectarea graficelor de întreținere a instalațiilor cu rol în asigurarea cerinței securitate la incendiu;

r¹²) să asigure formarea persoanelor fizice care îndeplinesc prin cumul atribuții privind apărarea împotriva incendiilor;

r¹³) să urmărească și să analizeze activitatea cadrelor tehnice și a persoanelor fizice sau juridice autorizate să îndeplinească atribuții de cadru tehnic;

r¹⁴) să asigure participarea cadrelor tehnice și persoanelor fizice sau juridice autorizate să îndeplinească atribuții de cadru tehnic la controalele executate de inspectorate;

r¹⁵) să asigure informarea publicului care poate avea acces în construcții sau amenajări în calitate de consumator cu privire la nerespectarea obligației prevăzute la lit. c), prin afișarea pe site-urile proprii de promovare;

r¹⁶) să interzică cu strictețe utilizarea articolelor pirotehnice, precum și folosirea flăcării pentru ambianță și divertisment, pe timpul programului cu public, în clădiri/spații/amenajări în care acesta are acces, având destinația de cultură, turism sau comerț, inclusiv corturi pentru evenimente;

s) să îndeplinească orice alte atribuții prevăzute de lege privind apărarea împotriva incendiilor.

(2) În situațiile în care remedierea defecțiunilor nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1) lit. r³), acesta poate fi prelungit, la solicitarea administratorului sau conducătorului instituției, până la cel mult 30 de zile de la momentul constatării defecțiunilor pe baza documentelor furnizate inspectoratului în termenul prevăzut la alin. (1) lit. r³), cu menținerea măsurilor alternative.

(3) Nefuncționarea instalațiilor, sistemelor sau echipamentelor cu rol în asigurarea cerinței securitate la incendiu este starea determinată de intervenții asupra acestora sau de defecțiuni ale elementelor componente care afectează capacitatea de protecție pe întreaga construcție sau pe întreg compartimentul de incendiu definit potrivit Normativului privind securitatea la incendiu a construcțiilor, indicativ P 118/1-2025, aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 267/2025, ori părți importante ale acestora, cu posibile consecințe asupra utilizatorilor și a forțelor de intervenție în caz de incendiu.

(4) Suspendarea activității prevăzută la alin. (1) lit. r³) se realizează până la remedierea defecțiunilor și punerea în funcțiune a instalațiilor de detectare, semnalizare și alarmare, a instalațiilor automate de stingere ori a instalațiilor pentru iluminat de securitate pentru evacuare, certificate de către o persoană fizică sau juridică autorizată să efectueze lucrări în domeniul apărării împotriva incendiilor sau lucrări la instalațiile electrice.

(5) Măsurile alternative prevăzute la alin. (1) lit. r²), ca de exemplu monitorizarea permanentă a spațiilor prin sisteme de supraveghere video, verificarea la intervale regulate a incintelor, montarea temporară a unor sisteme de iluminare a căilor de evacuare independente de instalațiile existente, se stabilesc în formă scrisă prin act de autoritate al administratorului sau

conducătorului instituției și vizează asigurarea supravegherii permanente a spațiilor, a alarmării și evacuării utilizatorilor în caz de incendiu cu personal propriu desemnat și instruit în acest sens.

Articolul 20

Persoanele fizice, asociațiile familiale sau persoanele juridice care dețin părți din același imobil trebuie să colaboreze pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin din prezenta lege, în vederea asigurării măsurilor de apărare împotriva incendiilor pentru întregul imobil.

Articolul 21

Utilizatorul are următoarele obligații principale:

- a) să cunoască și să respecte măsurile de apărare împotriva incendiilor, stabilite de administrator, conducătorul instituției, proprietar, producător sau importator, după caz;
- b) să întrețină și să folosească, în scopul pentru care au fost realizate, dotările pentru apărarea împotriva incendiilor, puse la dispoziție de administrator, conducătorul instituției, proprietar, producător sau importator;
- c) să respecte normele de apărare împotriva incendiilor, specifice activităților pe care le organizează sau le desfășoară;
- d) să aducă la cunoștința administratorului, conducătorului instituției sau proprietarului, după caz, orice defecțiune tehnică ori altă situație care constituie pericol de incendiu.

Articolul 22

Fiecare salariat are, la locul de muncă, următoarele obligații principale:

- a) să respecte regulile și măsurile de apărare împotriva incendiilor, aduse la cunoștință, sub orice formă, de administrator sau de conducătorul instituției, după caz;
- b) să utilizeze substanțele periculoase, instalațiile, utilajele, mașinile, aparatura și echipamentele, potrivit instrucțiunilor tehnice, precum și celor date de administrator sau de conducătorul instituției, după caz;
- c) să nu efectueze manevre nepermise sau modificări neautorizate ale sistemelor și instalațiilor de apărare împotriva incendiilor;
- d) să comunice, imediat după constatare, conducătorului locului de muncă orice încălcare a normelor de apărare împotriva incendiilor sau a oricărei situații stabilite de acesta ca fiind un pericol de incendiu, precum și orice defecțiune sesizată la sistemele și instalațiile de apărare împotriva incendiilor;
- e) să coopereze cu salariații desemnați de administrator, după caz, respectiv cu cadrul tehnic specializat, care are atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor, în vederea realizării măsurilor de apărare împotriva incendiilor;
- f) să acționeze, în conformitate cu procedurile stabilite la locul de muncă, în cazul apariției oricărui pericol iminent de incendiu;
- g) să furnizeze persoanelor abilitate toate datele și informațiile de care are cunoștință, referitoare la producerea incendiilor.

Secțiunea a 7-a

Obligațiile proiectanților, executanților și diriginților de șantier

Articolul 23

Proiectanții de construcții și amenajări, de echipamente, utilaje și instalații sunt obligați:

- a) să elaboreze pentru proiectele întocmite, potrivit competențelor pe care le dețin, scenarii preliminare și scenarii de securitate la incendiu, cu respectarea structurii-cadru stabilite prin normele metodologice elaborate potrivit art. 30² alin. (2);
- b) să cuprindă în documentațiile pe care le întocmesc toate măsurile de apărare împotriva incendiilor, specifice naturii riscurilor pe care le conțin obiectele proiectate, cu respectarea reglementărilor tehnice în vigoare;
- c) să prevadă în documentațiile tehnice de proiectare, potrivit reglementărilor specifice, mijloacele tehnice pentru apărarea împotriva incendiilor și echipamentele de protecție specifice;
- d) să includă în proiecte schemele de funcționare a mijloacelor de apărare împotriva incendiilor

pe care le-au prevăzut în documentații;

e) să asigure asistența tehnică necesară realizării măsurilor de apărare împotriva incendiilor, cuprinse în documentații, până la punerea în funcțiune.

f) să predea beneficiarilor documentațiile întocmite referitoare la proiectele elaborate, precum și instrucțiunile și regulile necesare de verificare și întreținere în exploatare a echipamentelor, utilajelor și instalațiilor, furnizate de producători;

g) să verifice, cu ocazia participării la fazele determinate stabilite conform prevederilor Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit domeniului propriu de competență, conformitatea lucrărilor de execuție cu documentația de proiectare întocmită pentru îndeplinirea cerinței securitate la incendiu și să notifice prin poșta electronică sau prin intermediul platformei electronice prevăzute la art. 27¹, pentru categoriile de construcții care se încadrează în prevederile hotărârii Guvernului prevăzute la art. 30² alin. (1), inspectoratul în a cărei zonă de competență se derulează lucrările cu privire la neconformitățile constatate sau cele semnalate de către oricare altă parte implicată în executarea lucrărilor.

Articolul 24

Executanții lucrărilor de construcții și de montaj de echipamente și instalații sunt obligați:

a) să realizeze integral și la timp măsurile de apărare împotriva incendiilor, cuprinse în proiecte, cu respectarea prevederilor legale aplicabile acestora;

b) să adopte și să asigure respectarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor pe timpul executării lucrărilor, precum și la organizările de șantier;

c) să asigure funcționarea mijloacelor de apărare împotriva incendiilor prevăzute în documentațiile de execuție la parametrii proiectați, înainte de punerea în funcțiune.

d) să informeze prin poșta electronică sau prin intermediul platformei electronice prevăzute la art. 27¹ inspectoratul cu privire la începerea lucrărilor de execuție și la realizarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor pentru îndeplinirea cerinței securitate la incendiu la construcțiile și amenajările care se încadrează în prevederile hotărârii Guvernului prevăzute la art. 30² alin. (1);

e) să informeze prin poșta electronică sau prin intermediul platformei electronice prevăzute la art. 27¹ inspectoratul cu privire la începerea lucrărilor prevăzute la art. 29 alin. (4);

f) să nu schimbe, fără acordul proiectantului, tipurile de echipamente, utilaje și instalații stabilite în documentația de proiectare și să predea beneficiarilor instrucțiunile și regulile necesare de verificare și întreținere în exploatare a echipamentelor, utilajelor și instalațiilor utilizate în edificarea construcțiilor, furnizate de producători.

Articolul 24¹

Diriginții de șantier sunt obligați:

a) să urmărească realizarea de către executant integral și la timp a măsurilor de apărare împotriva incendiilor, cuprinse în proiecte;

b) să verifice funcționarea mijloacelor de apărare împotriva incendiilor prevăzute în documentațiile de execuție la parametrii proiectați, înainte de punerea în funcțiune;

c) să notifice prin poșta electronică sau prin intermediul platformei electronice prevăzute la art. 27¹, pentru categoriile de construcții care se încadrează în prevederile hotărârii Guvernului prevăzute la art. 30² alin. (1), inspectoratul în a cărei zonă de competență se derulează lucrările cu privire la neconformitățile constatate sau cele semnalate de către oricare altă parte implicată în executarea lucrărilor.

Articolul 25

Proiectanților și executanților le sunt aplicabile, după caz, și dispozițiile prevăzute la art. 19-22. Capitolul III

Exercitarea autorității de stat în domeniul apărării împotriva incendiilor

Articolul 28

(1) Exercitarea autorității de stat în domeniul apărării împotriva incendiilor se realizează prin activități de reglementare, autorizare, avizare, atestare, supraveghere a pieței, control,

organizarea stingerii incendiilor și tragerea la răspundere juridică a persoanelor vinovate.

(2) Controlul de stat în domeniul apărării împotriva incendiilor se exercită, la nivel central, prin inspecția de prevenire și alte compartimente și unități din structura sau subordinea Inspectoratului General, respectiv, la nivel local, prin inspecțiile de prevenire din cadrul inspectoratelor, în scopul aplicării unitare a prevederilor legale pe întregul teritoriu al României, potrivit competențelor.

(3) La nivel central, Inspectoratul General, iar la nivel local, inspectoratele, prin structurile prevăzute la alin. (2), acordă asistență tehnică de specialitate pentru activitățile prevăzute la alin. (1), precum și în ceea ce privește informarea și educarea preventivă a populației, respectiv constituirea, organizarea și dotarea serviciilor voluntare/private pentru situații de urgență.

Articolul 29

(1) În toate fazele de cercetare, proiectare, execuție și pe întreaga lor durată de existență, construcțiile și amenajările de orice tip, echipamentele, utilajele și instalațiile tehnologice se supun unei examinări sistematice și calificate pentru identificarea, evaluarea și controlul riscurilor de incendiu, în condițiile prevăzute de reglementările specifice.

(2) Obligația executării activităților prevăzute la alin. (1) revine persoanelor care concură la proiectarea, realizarea, exploatarea, întreținerea, repararea, postutilizarea construcțiilor, echipamentelor și a instalațiilor tehnologice, potrivit legii.

(3) Abrogat.

(4) Inspectoratele verifică realizarea măsurilor de securitate la incendiu la categoriile de construcții prevăzute la art. 31 alin. (1), pe timpul executării lucrărilor pentru realizarea compartimentărilor pentru îndeplinirea cerinței securitate la incendiu, respectiv a celor pentru realizarea instalațiilor cu rol de securitate la incendiu.

Articolul 30

(1) Începerea lucrărilor de execuție la construcții și amenajări noi ori de modificare și/sau schimbare a destinației celor existente se face numai după obținerea avizului de securitate la incendiu.

(2) Obligația solicitării și obținerii avizului de securitate la incendiu prevăzut la alin. (1) revine persoanei fizice ori juridice care finanțează și realizează investiții noi sau lucrări de modificare și/sau schimbare a destinației construcțiilor.

(3) Avizul de securitate la incendiu se emite în vederea aprobării indicatorilor tehnico-economici, în etapa studiu de fezabilitate sau documentație de avizare a lucrărilor de intervenții, pentru obiectivele de investiții care intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, sau în vederea obținerii autorizației de construire, pentru celelalte obiective de investiții.

(4) Pentru proiectele-tip ale construcțiilor cu grad mare de repetabilitate, care intră sub incidența hotărârii Guvernului prevăzute la art. 30² alin. (1) în ceea ce privește obligația de obținere a avizului de securitate la incendiu, Inspectoratul General certifică îndeplinirea cerinței securitate la incendiu prin emiterea unui acord.

(5) Avizul de securitate la incendiu se emite și pentru:

- a) modificări de compartimentare nestructurală, demontabilă, realizată din materiale ușoare;
- b) schimbarea de destinație, numai în situația în care pentru realizarea acesteia nu sunt necesare lucrări de construire/ desființare pentru care legea prevede emiterea autorizației de construire/desființare cu încadrarea în prevederile documentațiilor de urbanism aprobate;
- c) lucrări de intervenții în scopul implementării măsurilor necesare conform legislației prevenirii și stingerii incendiilor în vigoare, respectiv executarea instalațiilor specifice prevenirii și stingerii incendiilor, în vederea obținerii autorizației de securitate la incendiu; lucrări de compartimentare provizorie nestructurală, precum și la schimbarea destinației construcțiilor, atunci când aceste lucrări se pot executa, potrivit legii, fără autorizație de construire.

- (6) Cererea de emitere a avizului de securitate la incendiu se soluționează în termen de maximum 15 zile calendaristice, prin emiterea avizului de securitate la incendiu sau prin respingerea acordării acestuia.
- (7) Cererea de emitere a autorizației de securitate la incendiu se soluționează în termen de maximum 30 de zile lucrătoare, prin emiterea autorizației de securitate la incendiu sau prin respingerea acordării acesteia.
- (8) Cererile de emitere a avizelor de securitate la incendiu pentru lucrări de investiții pe fonduri europene sau derulate prin programe naționale de finanțare, precum și cele care vizează documentații incomplete sau în revenire se soluționează în termen de maximum 5 zile lucrătoare.
- (9) În situația depășirii capacității inspectoratului de soluționare a cererilor de emitere a avizelor și autorizațiilor de securitate la incendiu, determinată de o creștere neprevăzută a numărului de investiții, termenele prevăzute la alin. (6) și (7) se prelungesc fără a depăși 30 de zile calendaristice în cazul avizelor și 60 de zile lucrătoare în cazul autorizațiilor pentru cel mult 5% din numărul total de cereri aflate în soluționare la nivelul inspectoratului, cu informarea solicitanților.
- (10) Pentru cererile de emitere a autorizațiilor de securitate la incendiu care nu pot fi soluționate în termenele prevăzute la alin. (7), inspectoratul emite un acord de securitate la incendiu provizoriu cu o valabilitate de 60 de zile, dacă documentația depusă este completă și beneficiarul își asumă printr-o declarație autenticată pe propria răspundere că îndeplinește toate condițiile de securitate la incendiu prevăzute în legislație.
- (11) În termenul prevăzut la alin. (10), inspectoratul verifică, obligatoriu, în teren îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege și asumate de beneficiar prin declarația autenticată pe propria răspundere și emite autorizația definitivă dacă este constatată îndeplinirea acestora. În cazul constatării neîndeplinirii acestor condiții inspectoratul retrage acordul provizoriu și oprește de îndată activitatea, beneficiarul fiind obligat să întreprindă măsurile necesare pentru intrarea în legalitate.
- (12) Acordul de securitate la incendiu provizoriu cu o valabilitate de 60 de zile, prevăzut la alin. (10), se emite o singură dată pentru același obiectiv.
- (13) În situația prevăzută la alin. (9) inspectoratul informează Inspectoratul General care dispune transmiterea cererilor de emitere a avizelor de securitate la incendiu către alte inspectorate, spre soluționare, pentru a asigura încadrarea în termenele prevăzute la alin. (9).
- (14) Capacitatea inspectoratului de soluționare a cererilor de emitere a avizelor și autorizațiilor de securitate la incendiu se stabilește prin criterii de performanță privind activitatea inspecțiilor de prevenire emise potrivit prevederilor privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență.
- (15) Indicatorii de performanță a activității inspecțiilor de prevenire din cadrul inspectoratelor se elaborează de Inspectoratul General și se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne.
- (16) Inspectorul-șef al inspectoratului răspunde de asigurarea capacității de soluționare a cererilor de emitere a avizelor și autorizațiilor de securitate la incendiu în termenele prevăzute la alin. (6)-(9) și (11).
- (17) Nerespectarea cu vinovăție a termenelor prevăzute la alin. (6)-(9) și (11) reprezintă abatere disciplinară și se sancționează potrivit art. 35 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare.
- (18) Beneficiarii investițiilor pot sesiza Inspectoratul General, prin poșta electronică sau prin intermediul platformei electronice prevăzute la art. 27¹, cu privire la depășirea de către inspectorate a termenelor de soluționare a cererilor de emitere a avizelor și autorizațiilor de securitate la incendiu depuse de aceștia.

Articolul 30¹

- (1) Punerea în funcțiune a construcțiilor și amenajărilor noi și a celor existente la care s-au executat lucrări de modificare și/sau schimbare a destinației se face numai după obținerea autorizației de securitate la incendiu.

(2) Obligația solicitării autorizației de securitate la incendiu prevăzută la alin. (1) revine beneficiarului investiției.

(3) Autorizația de securitate la incendiu își păstrează valabilitatea în situația schimbării destinației unei construcții sau a spațiului amenajat într-o construcție cu funcțiuni mixte, pentru care, potrivit legii, nu se emite autorizație de construire, dacă sunt respectate prevederile reglementărilor tehnice de proiectare și de echipare cu instalații de detectare, semnalizare, alarmare și stingere a incendiilor, iluminat de securitate și sisteme de desfumare, aferente noii destinații.

(4) Evaluarea respectării reglementărilor tehnice privind securitatea la incendiu prevăzute la alin. (3), aplicabile pentru noua destinație a clădirii, precum și a situațiilor prevăzute la art. 30² alin. (4), se realizează anterior schimbării destinației de către specialiști care desfășoară activitate în construcții, potrivit domeniului și specialității pentru care sunt atestați la cerința securitate la incendiu de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației sau de către proiectanți, potrivit domeniilor de proiectare din competență.

(5) Certificarea respectării prevederilor reglementărilor tehnice aferente noii destinații și menținerea valabilității autorizației de securitate la incendiu se realizează de inspectorate pe baza evaluării realizate potrivit alin. (4), în condițiile stabilite de normele metodologice de avizare și autorizare elaborate potrivit art. 30² alin. (2).

Articolul 30²

(1) Categoriile de construcții și amenajări care se supun avizării și/sau autorizării privind securitatea la incendiu se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(1¹) Categoriile de construcții și amenajări care se supun avizării și/sau autorizării privind securitatea la incendiu se stabilesc pe baza riscului de incendiu în funcționare, regimului de înălțime, numărului de locuri sau utilizatori, amplasării, ariei desfășurate, destinației și funcțiunii, capacității de cazare, stocare sau depozitare și pe baza altor criterii stabilite prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (1).

(1²) Procedura și criteriile de avizare și/sau autorizare privind securitatea la incendiu a clădirilor încadrate în categoria monumentelor istorice, potrivit legii, creează cadrul necesar adaptării soluțiilor la specificul acestor categorii de construcții, se elaborează de Ministerul Culturii și Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Normele metodologice de avizare și autorizare privind securitatea la incendiu se elaborează de Inspectoratul General, se aprobă de ministrul afacerilor interne și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Documentația tehnică care stă la baza emiterii avizului sau autorizației de securitate la incendiu trebuie verificată de către verificatori de proiecte potrivit domeniului și specialității pentru care sunt atestați la cerința securitate la incendiu de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației.

(4) Lucrările de modificare stabilite prin normele metodologice prevăzute la alin. (2), care vizează îmbunătățirea altor cerințe fundamentale ale construcțiilor, sunt exceptate de la obligațiile prevăzute la art. 30 alin. (1) și art. 30¹ alin. (1).

Articolul 30³

(1) Avizele și autorizațiile de securitate la incendiu se eliberează de inspectorate în condițiile prevăzute de normele metodologice de avizare și autorizare privind securitatea la incendiu.

(1¹) Cererile de emiterie a avizelor și autorizațiilor de securitate la incendiu și protecție civilă, a acordurilor, a punctelor de vedere, însoțite de documentațiile aferente, se depun exclusiv în format electronic, documentațiile fiind semnate cu semnătură electronică calificată de către solicitant și de către autorii documentației tehnice, potrivit legii.

(1²) Autorizația de securitate la incendiu este valabilă numai însoțită de documentația tehnică care a stat la baza emiterii acesteia, în format tipărit sau electronic. Autorizația de securitate la incendiu și documentația tehnică emise în format tipărit sunt valabile și în situația în care acestea sunt păstrate și prezentate personalului structurilor prevăzute la art. 28 alin. (2) în

format electronic scanat, cu condiția ca acestea să fie semnate de beneficiar cu semnătură electronică calificată.

(1³) La construcțiile pentru care a fost emis aviz de securitate la incendiu, autorizația de securitate la incendiu se emite în urma verificării îndeplinirii măsurilor de apărare împotriva incendiilor prevăzute în documentația tehnică care a stat la baza emiterii avizului de securitate la incendiu.

(1⁴) Beneficiarul autorizației de securitate la incendiu are obligația de a afișa în interiorul construcțiilor sau amenajărilor, la loc vizibil, accesibil publicului, autorizația de securitate la incendiu, în copie.

(1⁵) La solicitarea personalului structurilor prevăzute la art. 28 alin. (2), beneficiarul investiției are obligația de a face dovada punerii în funcțiune a construcțiilor, instalațiilor sau amenajărilor, pe baza actelor de autoritate emise de către autoritățile administrației publice locale sau centrale pe domenii de competență.

(1⁶) Documentele care certifică momentul punerii în funcțiune pentru categoriile de construcții, instalații sau amenajări la care se dispune oprirea funcționării, precum și condițiile de verificare a acestora de către personalul structurilor prevăzute la art. 28 alin. (2) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Valabilitatea autorizației de securitate la incendiu se suspendă atunci când se constată, de către personalul structurilor prevăzute la art. 28 alin. (2), cel puțin una dintre următoarele situații:

- a) nefuncționarea instalațiilor de detectare, semnalizare și alarmare la incendiu;
- b) nefuncționarea instalațiilor de stingere a incendiilor;
- c) neasigurarea rezervei de apă pentru stingerea incendiului;
- d) nefuncționarea instalațiilor și/sau sistemelor de evacuare a fumului și gazelor fierbinți;
- e) nefuncționarea instalațiilor electrice pentru iluminatul de siguranță pentru evacuare;
- f) nefuncționarea surselor de rezervă în alimentarea cu energie electrică a receptoarelor cu rol de securitate la incendiu;
- g) neprezentarea documentației tehnice care a stat la baza emiterii autorizației de securitate la incendiu.

(2¹) Valabilitatea autorizației de securitate la incendiu nu se suspendă atunci când sunt îndeplinite obligațiile prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. r¹)-r³).

(2²) Valabilitatea autorizației de securitate la incendiu se suspendă până la punerea în funcțiune a instalațiilor și/sau asigurarea surselor de rezervă în alimentarea cu energie electrică ori a rezervei de apă pentru stingerea incendiului, în situațiile prevăzute la alin. (2) lit. a)-f), dar nu mai mult de 30 de zile de la constatarea defecțiunilor de către personalul structurilor prevăzute la art. 28 alin. (2).

(2³) În situațiile în care remediarea defecțiunilor nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (2²), acesta poate fi prelungit cu o perioadă stabilită de inspectorat pe baza documentelor puse la dispoziție de beneficiarul autorizației de securitate la incendiu, dar nu mai mult de 90 de zile. (la 13-03-2026, Articolul 30³ , Capitolul III a fost completat de Punctul 30. , Articolul VI din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 17 din 12 martie 2026, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 199 din 13 martie 2026)

(2⁴) În condițiile alin. (2) lit. g) valabilitatea autorizației de securitate la incendiu se suspendă până la punerea la dispoziția inspectoratului a documentației tehnice, dar nu mai mult de 90 de zile de la constatarea de către personalul structurilor prevăzute la art. 28 alin. (2) a lipsei acesteia. Valabilitatea autorizației de securitate la incendiu nu se suspendă în situația în care aceasta a fost eliberată în format electronic, iar documentația tehnică se află la inspectorat în termenul de păstrare prevăzut de Normele metodologice privind avizarea și autorizarea de securitate la incendiu și protecție civilă.

(2⁵) Ridicarea măsurii de suspendare a valabilității autorizației de securitate la incendiu constatată în condițiile art. 30³ alin. (2) lit. a)-f) se realizează de către personalul structurilor prevăzute la art. 28 alin. (2), în cel mult 5 zile lucrătoare de la solicitarea adresată

inspectoratului, după remedierea defecțiunilor în termenele prevăzute la alin. (2²) sau (2³), prin certificarea punerii în funcțiune a instalațiilor cu rol în asigurarea cerinței fundamentale securitate la incendiu de către o persoană autorizată să desfășoare lucrări în domeniul apărării împotriva incendiilor.

(2⁶) Ridicarea măsurii de suspendare a valabilității autorizației de securitate la incendiu constatată în condițiile art. 30³ alin. (2) lit. g) se realizează de către personalul structurilor prevăzute la art. 28 alin. (2), în cel mult 5 zile lucrătoare de la prezentarea către inspectorat a documentației tehnice în termenul prevăzut la alin. (2⁴).

(2⁷) În cazurile menționate la alin. (2) autorizația de securitate la incendiu își pierde valabilitatea odată cu depășirea termenelor prevăzute la alin. (2²), (2³) sau (2⁴).

(2⁸) Autorizația de securitate la incendiu își pierde valabilitatea și în situațiile în care se constată nerespectarea cerințelor care au stat la baza emiterii acesteia în ceea ce privește:

a) stabilitatea la incendiu a construcției;

b) limitarea propagării incendiilor la vecinătăți și în interiorul compartimentelor de incendiu;

c) protecția și evacuarea utilizatorilor;

d) siguranța forțelor care intervin pentru stingerea incendiilor;

e) asigurarea posibilităților de alimentare cu apă în caz de incendiu și, după caz, cu energie a consumatorilor aferenți instalațiilor cu rol în asigurarea cerinței fundamentale securitate la incendiu;

f) majorarea cantităților de materiale combustibile utilizate în construcție până la un nivel de la care reglementările tehnice de proiectare impun adoptarea de măsuri active și/sau pasive suplimentare față de cele avizate/autorizate.

(2⁹) Pierderea valabilității autorizației de securitate la incendiu se constată și la construcțiile sau amenajările la care s-a dispus oprirea funcționării și care necesită conformare la reglementările tehnice în vigoare.

(2¹⁰) Detaliile tehnice pentru constatarea aspectelor prevăzute la alin. (2⁸) se stabilesc în Normele metodologice privind avizarea și autorizarea de securitate la incendiu și protecție civilă, aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(la 13-03-2026, Articolul 30³, Capitolul III a fost completat de Punctul 30., Articolul VI din

(2¹¹) În cazurile menționate la alin. (2⁷)-(2⁹), investitorul/beneficiarul este obligat să solicite și să obțină o nouă autorizație de securitate la incendiu în baza unei proceduri simplificate prevăzute de Normele metodologice privind avizarea și autorizarea de securitate la incendiu și protecție civilă.

(3) În situația în care se constată pierderea valabilității avizului de securitate la incendiu ori lucrările de construcții au început fără acest document, inspectoratele pentru situații de urgență informează autoritatea care a emis autorizația de construire, respectiv structurile competente ale Inspectoratului de Stat în Construcții, pentru a dispune măsurile prevăzute de lege.

(4) Pierderea valabilității autorizației de securitate la incendiu și încălcarea gravă a cerinței securitate la incendiu care impune oprirea funcționării ori utilizării construcțiilor sau amenajărilor se comunică de către inspectorate prefectului, primarului și inspectoratului județean de poliție sau, după caz, Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, în cel mult 48 de ore de la constatare.

(4¹) Pierderea valabilității autorizației de securitate la incendiu și încălcarea gravă a cerinței securitate la incendiu care impune oprirea funcționării ori utilizării construcțiilor sau amenajărilor se comunică și registrului comerțului, Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, în funcție de specificul activității operatorului economic sau instituției publice.

(4²) Încălcarea gravă a cerinței securitate la incendiu reprezintă periclitarea vieții ocupanților și a forțelor de intervenție prin neasigurarea posibilității de evacuare, a semnalizării și limitării propagării incendiului la nivelul întregii construcții, a stabilității la foc a construcției, a distanțelor de siguranță normate, precum și prin creșterea nivelului riscului de incendiu în

raport cu măsurile de protecție la incendiu existente sau apariția unor avarii ori nerespectarea instrucțiunilor de utilizare și distribuție a gazelor petroliere lichefiate.

(4³) Încălcarea gravă a cerinței securitate la incendiu este determinată inclusiv de imposibilitatea stabilirii nivelului de stabilitate și a echipării cu instalații de protecție la incendiu a construcției, din cauza lipsei documentației tehnice.

(4⁴) Criteriile care determină încălcarea gravă a cerinței de securitate la incendiu se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(5) Litigiile generate de emiterea și pierderea valabilității avizului sau autorizației de securitate la incendiu se soluționează potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 30⁴

Abrogat.

Capitolul IV

Serviciile de urgență voluntare și private

Secțiunea a 2-a

Constituirea și atribuțiile serviciilor de urgență voluntare sau private

Articolul 34

Serviciile de urgență voluntare/private au următoarele atribuții principale:

- a) desfășoară activități de informare și instruire privind cunoașterea și respectarea regulilor și a măsurilor de apărare împotriva incendiilor;
- b) verifică modul de aplicare a normelor, reglementărilor tehnice și dispozițiilor care privesc apărarea împotriva incendiilor, în domeniul de competență;
- c) asigură intervenția pentru stingerea incendiilor, salvarea, acordarea primului ajutor și protecția persoanelor, a animalelor și a bunurilor periclitare de incendii sau în alte situații de urgență.

Secțiunea a 3-a

Drepturi, indemnizații și despăgubiri ce se acordă personalului serviciilor de urgență voluntare sau private

Articolul 38

În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, personalul serviciilor de urgență voluntare sau private are următoarele drepturi:

- a) să solicite de la persoanele fizice și juridice date, informații și documente necesare îndeplinirii atribuțiilor legale privind apărarea împotriva incendiilor;
- b) să stabilească restricții ori să interzică, potrivit competenței prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a serviciului, utilizarea focului deschis și efectuarea unor lucrări cu substanțe inflamabile, pentru a preveni producerea de incendii ori explozii;
- c) să propună persoanelor în drept oprirea funcționării sau demolarea construcției incendiate, precum și a celor vecine ori a unei părți din acestea, în scopul limitării propagării incendiilor;
- d) să utilizeze, în funcție de necesitate, apa, indiferent de sursa din care provine, pentru intervenții la incendii;
- e) să se deplaseze cu autospecialele din dotare la locul intervenției, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice ori pe alte terenuri, dacă cerințele de operativitate și de lucru impun aceasta;
- f) să oprească ori să limiteze traficul public în zona desfășurării operațiunilor de intervenție;
- g) să intre în locuința persoanelor fizice, la solicitarea sau cu consimțământul acestora, în condițiile prevăzute de lege; în cazul când se impune înlăturarea unui pericol iminent de incendiu asupra vieții, integrității fizice a persoanelor sau bunurilor acestora, consimțământul nu este necesar.

Articolul 39

(1) Abrogat.

(2) Personalul serviciilor de urgență voluntare/private are obligația să poarte uniformă, echipament de protecție și însemne distinctive, ale căror descriere, condiții de acordare și

folosire se stabilesc prin regulament elaborat de Ministerul Afacerilor Interne**), aprobat prin hotărâre a Guvernului și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I***).

(3) Consiliul local, administratorul sau conducătorul instituției asigură gratuit personalului serviciilor de urgență voluntare/private uniforma și echipamentul de protecție adecvate misiunilor pe care le îndeplinește, iar în cazul în care pe timpul intervenției i s-au degradat îmbrăcămintea ori alte bunuri personale, îl despăgubește în mod corespunzător.

Articolul 40

(1) Pe timpul intervenției, personalului serviciilor de urgență voluntare/private i se asigură antidot adecvat naturii mediului de lucru.

(2) În cazul operațiunilor de lungă durată, personalului serviciilor de urgență voluntare/private i se asigură hrana, gratuit, în echivalentul a cel puțin 2.000 de calorii.

(3) Obligația asigurării drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) revine consiliului local, administratorului sau conducătorului instituției, după caz.

Articolul 43

Persoanele juridice care organizează servicii de urgență voluntare/private au obligația să asigure personalul, angajat sau voluntar, la o societate de asigurări pentru caz de boală profesională, accident ori deces produs în timpul sau din cauza îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin pe timpul intervențiilor, concursurilor profesionale, antrenamentelor ori altor misiuni specifice.

Capitolul V

Răspunderea juridică

Articolul 44

(1) Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, contravențională, materială, civilă sau penală, după caz.

(2) Continuarea activității după retragerea acordului provizoriu în condițiile art. 30 alin. (11), după aplicarea sancțiunii contravenționale complementare de oprire a funcționării ori utilizării construcțiilor sau amenajărilor, potrivit prevederilor art. 45 pct. VI, sau de suspendare a activității, potrivit prevederilor art. 45 pct. VIII, precum și îndeplinirea atribuțiilor de cadru tehnic în baza unui contract de către persoane fizice sau juridice neautorizate constituie infracțiunea de exercitare fără drept a unei profesii sau activități și se pedepsește potrivit art. 348 din Codul penal.

(3) Prezentarea necorespunzătoare a adevărului în declarația autenticată pe propria răspundere, prevăzută la art. 30 alin. (10), prin care se asumă îndeplinirea tuturor condițiilor de securitate la incendiu, este infracțiune de fals în declarații reglementată de art. 326 din Codul penal.

Articolul 45

Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

I. cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei:

a) nerespectarea de către primar, administrator sau conducătorul instituției a obligațiilor de informare a inspectoratului despre izbucnirea și stingerea, cu forțe și mijloace proprii, a unui incendiu și de transmitere a raportului de intervenție;

b) neasigurarea și nepunerea în mod gratuit la dispoziția forțelor chemate în ajutor, de către administrator sau conducătorul instituției, a mijloacelor tehnice pentru apărare împotriva incendiilor și a echipamentelor de protecție specifice riscurilor care decurg din existența și funcționarea unității, precum și a antidotului și medicamentelor pentru acordarea primului ajutor;

c) neconsemnarea de către persoanele fizice și juridice în actele de transmitere temporară a dreptului de folosință, precum și de antrepriză a răspunderilor ce le revin în ceea ce privește apărarea împotriva incendiilor;

d) necooperarea persoanelor fizice sau juridice care dețin părți din același imobil în vederea asigurării măsurilor de apărare împotriva incendiilor;

II. cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei:

- a) neanunțarea, prin orice mijloc, a serviciilor de urgență, a primarului sau a poliției de către persoana care observă un incendiu și, după caz, neluarea măsurilor, după posibilitățile sale, pentru limitarea și stingerea incendiului;
- b) neangajarea a cel puțin unui cadru tehnic cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor de către entitățile prevăzute la art. 12 alin. (1) și (2).
(la 30-07-2021, Litera b) din Punctul II. , Articolul 45 , Capitolul V a fost modificată de Punctul 23, Articolul III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 80 din 30 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 647 din 30 iunie 2021)
- c) nerespectarea de către primar, administrator sau conducătorul instituției a obligațiilor de încadrare a serviciului de urgență voluntar sau privat cu personal atestat în condițiile legii, de pregătire profesională și antrenare a acestuia pentru intervenție;
- d) nerespectarea de către primar a obligațiilor ce îi revin în conformitate cu prevederile art. 14 lit. j), k) și m)-o);
- e) nerespectarea de către salariați a obligațiilor ce le revin potrivit prevederilor art. 22 lit. a), b), e) și f);
- f) neîndeplinirea de către cadrele tehnice a obligațiilor pe care le au în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) lit. b), e), f), ale art. 27 alin. (1) lit. a)-d), g), h), j)-m) și ale art. 27 alin. (2);
- g) nerespectarea de către utilizator a obligațiilor stabilite la art. 21 lit. d);
- III. cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei:
- a) inacțiunea persoanelor fizice și juridice aflate în apropierea incendiilor produse la păduri, plantații, culturi agricole, miriști, pășuni și fânețe și care nu intervin imediat cu mijloacele de care dispun pentru limitarea și stingerea acestora;
- b) neîndeplinirea de către Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, consiliile județene, consiliile locale și persoanele juridice prevăzute la art. 8 a obligației de organizare a colaborării prin convenții încheiate între părți;
- c) nerespectarea de către primar a obligațiilor ce îi revin în conformitate cu prevederile art. 14 lit. b), d)-f) și h);
- d) neîndeplinirea de către ministere și celelalte organe ale administrației publice centrale de specialitate a obligațiilor pe care le au potrivit prevederilor art. 18 lit. c) și e);
- e) neîndeplinirea de către administrator sau conducătorul instituției a obligațiilor pe care le are în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) lit. g), l), m) și r¹⁵);
- f) necunoașterea și nerespectarea de către utilizator a măsurilor de apărare împotriva incendiilor, stabilite de administrator, proprietar, producător sau importator, după caz;
- g) neîndeplinirea de către salariați a obligațiilor pe care le au potrivit dispozițiilor art. 22 lit. c), d) și g);
- h) neîndeplinirea de către proiectanți a obligațiilor ce le revin în conformitate cu prevederile art. 23 lit. d) și e);
- i) nerespectarea de către executanții lucrărilor de construcții și de montaj de echipamente și instalații a dispozițiilor art. 24 lit. b) și c);
- j) neîndeplinirea de către cadrele tehnice a obligațiilor pe care le au în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) lit. a) și c) și ale art. 27 alin. (1) lit. e), f) și i);
- j¹) neîndeplinirea de către persoanele fizice sau juridice autorizate să îndeplinească atribuții de cadru tehnic a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1) lit. a)-d), g), h), j)-m) și la art. 27¹ alin. (2);
- k) abrogată;
- l) neîndeplinirea de către administrator sau conducătorul instituției a obligației prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. r¹), r⁴), r⁶), r⁷), r¹¹)-r¹⁴);
- m) neîndeplinirea de către beneficiarul autorizației de securitate la incendiu a obligației prevăzute la art. 30³ alin. (1²);
- n) neîndeplinirea de către diriginții de șantier a obligațiilor ce le revin potrivit prevederilor art. 24¹ lit. a) și b);

IV. cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei:

- a) neîndeplinirea de către persoanele fizice și juridice a obligațiilor ce le revin în situații de forță majoră determinate de incendii, prevăzute la art. 8;
- b) neîndeplinirea de către primar a obligațiilor pe care le are potrivit dispozițiilor art. 14 lit. a), c), g) și p¹);
- c) neîndeplinirea de către ministere și celelalte organe ale administrației publice centrale de specialitate a obligațiilor ce le revin în conformitate cu prevederile art. 18 lit. b) și f);
- d) neîndeplinirea de către administrator sau conducătorul instituției a obligațiilor pe care le are în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), d)-f), i), j), p), r), r⁵), r⁸) și r⁹);
- e) nerespectarea de către persoanele fizice și juridice utilizatoare a prevederilor art. 21 lit. b) și c);
- f) neîndeplinirea de către proiectanți a obligațiilor ce le revin potrivit prevederilor art. 23 lit. a)-c), f) și g);
- g) neîndeplinirea de către executanți a obligațiilor ce le revin potrivit prevederilor art. 24 lit. a), d)-f);
- h) nesolicitarea și neincluderea în comisia de recepție, la terminarea lucrărilor de construcții, a unei persoane desemnate de inspecțiile de prevenire din cadrul inspectoratelor pentru construcțiile menționate la art. 31 alin. (1);
- i) abrogată.
- j) neelaborarea de către ministere și celelalte organe ale administrației publice centrale de specialitate a strategiilor sectoriale privind apărarea împotriva incendiilor în domeniul lor de competență și neasigurarea aplicării acestora;
- k) efectuarea de lucrări de proiectare, montare, verificare, întreținere, reparare a sistemelor și instalațiilor de protecție împotriva incendiilor, de verificare, întreținere, reparare a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor și de lucrări de ignifugare și termoprotecție de către persoane fizice și juridice neautorizate;
- l) emiterea de rapoarte de încercări la foc de către laboratoare neautorizate conform legii;
- m) utilizarea și comercializarea de mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor, necertificate conform legii;
- n) reîncărcarea și repararea de către persoanele fizice sau juridice autorizate a stingătoarelor de incendiu utilizând agenți de stingere și elemente componente diferite față de cele utilizate pentru modelul certificat.
- o) neîndeplinirea de către persoanele fizice sau juridice autorizate să îndeplinească atribuții de cadru tehnic a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1) lit. e), f) și i);
- p) nefuncționarea instalațiilor prevăzute la art. 30³ alin. (2) care impune suspendarea valabilității autorizației de securitate la incendiu;
- q) neprezentarea de către investitor/beneficiar, în termen de 90 de zile de la solicitarea organelor de control, a documentației tehnice care a stat la baza emiterii autorizației de securitate la incendiu;
- r) neasigurarea practicabilității permanente a căilor de evacuare pe timpul desfășurării activității în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) lit. r¹⁰) în alte condiții decât cele agravante prevăzute la art. 45 punctul XII;
- s) neîndeplinirea de către diriginții de șantier a obligațiilor ce le revin potrivit prevederilor art. 24¹ lit. c).

V. cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei:

- a) începerea lucrărilor de execuție la construcții și amenajări noi, de modificare a celor existente și/sau schimbarea destinației acestora, fără obținerea avizului de securitate la incendiu;
- b) punerea în funcțiune de către beneficiarul investiției a construcțiilor și amenajărilor noi ori a celor existente la care s-au executat lucrări de modificare și/sau s-a schimbat destinația, precum și continuarea funcționării, fără obținerea autorizației de securitate la incendiu;
- c) nerespectarea cerințelor care au stat la baza emiterii avizului sau autorizației de securitate la

incendiu ce impun pierderea valabilității acestora;

d) nerespectarea de către serviciile de urgență private, constituite ca societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a criteriilor de performanță care au stat la baza emiterii avizelor de înființare și pentru sectorul de competență;

e) funcționarea serviciilor de urgență private după anularea avizului de înființare și/sau avizului pentru sectorul de competență;

f) neîndeplinirea de către dezvoltatorii de proiecte imobiliare cu destinația de locuințe colective a obligației de a asigura dotarea spațiilor de locuit cu detectoare autonome de incendiu;

g) depășirea termenelor prevăzute la art. 30³ alin. (2²) și (2³) pentru remedierea deficiențelor constatate la instalațiile cu rol în asigurarea cerinței securitate la incendiu și pentru repunerea acestora în stare de funcționare.

VI. cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei și oprirea funcționării ori utilizării construcțiilor sau amenajărilor, ca sancțiune contravențională complementară pentru:

a) încălcarea gravă a cerinței de securitate la incendiu potrivit criteriilor stabilite în hotărârea Guvernului prevăzută la art. 30³ alin. (4⁴);

b) neîndeplinirea de către administrator sau conducătorul instituției a obligațiilor prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. r²) și r³);

c) săvârșirea la a doua abatere, într-un interval de 12 luni, a faptei prevăzute la art. 45 punctul XII lit. a), pentru construcțiile prevăzute de hotărârea Guvernului prevăzută la art. 30³ alin. (4⁴), măsura de oprire a funcționării aplicându-se pentru o perioadă de 60 de zile de la data constatării contravenției;

d) săvârșirea la a doua abatere, într-un interval de 24 luni, a faptei prevăzute la art. 45 punctul XII lit. b), măsura de oprire a funcționării aplicându-se pentru o perioadă de 60 de zile de la data constatării contravenției;

e) revenirea de către același proprietar sau utilizator la destinația sau profilul de activitate care a făcut obiectul opririi funcționării, atunci când sigiliul se ridică în baza art. 48 alin. (7) lit. c), fără obținerea autorizației de securitate la incendiu pentru categoriile de construcții și amenajări care se încadrează în prevederile hotărârii Guvernului prevăzute la art. 30² alin. (1).

VII. cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei pentru punerea la dispoziție pe piață a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor necertificate și cu una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare, având sensul prevăzut la art. 3 pct. 4-6 din Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008:

a) interzicerea punerii mărfurilor la dispoziție pe piață;

b) interzicerea păstrării mărfurilor la dispoziție pe piață;

c) retragerea mărfurilor de pe piață;

d) rechemarea mărfurilor de pe piață.

VIII. cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei și suspendarea activității operatorului economic pe o perioadă de până la un an, ca sancțiune contravențională complementară, pentru nerespectarea sancțiunilor contravenționale complementare prevăzute la punctul VII.

IX. cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei și retragerea autorizației persoanelor fizice sau juridice autorizate să îndeplinească atribuții de cadru tehnic, ca sancțiune contravențională complementară, atunci când se constată nerespectarea criteriilor de performanță stabilite prin Metodologia prevăzută la art. 12² sau neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 27¹ alin. (1);

X. cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei și anularea avizului de înființare al serviciului privat pentru situații de urgență, ca sancțiune contravențională complementară, pentru:

a) nerespectarea dotării cu autospeciale de stingere cu apă și spumă, care a stat la baza emiterii avizului;

b) funcționarea serviciului privat într-un sector de competență pentru care nu deține aviz.

XI. cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei și anularea avizului pentru sector de competență al

serviciului privat pentru situații de urgență, ca sancțiune contravențională complementară, pentru:

- a) neîncadrarea grupei/grupelor de intervenție și/sau a echipelor specializate pentru stingere incendii;
- b) nemenținerea în stare de funcționare a autospecialelor care au stat la baza emiterii avizului;
- c) nemenținerea permanent în sectorul de competență a autospecialelor care au stat la baza emiterii avizului.

XII. cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru:

- a) neîndeplinirea de către administrator sau conducătorul instituției a obligației prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. r¹⁰), în sensul blocării în poziție închisă a ușilor de evacuare utilizând mijloace de închidere prevăzute cu cheie, lacăt sau altele asemenea, cu excepția sistemelor prevăzute de reglementările tehnice;
- b) neîndeplinirea de către administrator sau conducătorul instituției a obligației prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. r¹⁶).

Articolul 46

(1) Sancțiunile contravenționale se aplică persoanelor fizice sau juridice, după caz.

(2) Abrogat.

(3) Contravențiile la normele de prevenire și stingere a incendiilor și sancțiunile contravenționale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului**).

Capitolul VI

Dispoziții finale

Articolul 52

(1) Mijloacele tehnice pentru apărarea împotriva incendiilor se introduc pe piață și se utilizează conform legii.

(2) În domeniul nereglementat de Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011, introducerea pe piață a produselor prevăzute la alin. (1) se face pe baza metodologiei de certificare a conformității și de supraveghere a pieței.

(3) Metodologia menționată la alin. (2) se elaborează de Inspectoratul General și se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Supravegherea pieței pentru produsele menționate la alin. (2) este realizată de Inspectoratul General și inspectorate.

(5) Utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu se face pe baza normelor tehnice emise de Inspectoratul General, aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Articolul 53

(1) Proiectarea, executarea, verificarea, întreținerea și repararea sistemelor și instalațiilor de apărare împotriva incendiilor, efectuarea lucrărilor de termoprotecție și ignifugare, de verificare, întreținere și reparare a autospecialelor și a altor mijloace tehnice destinate apărării împotriva incendiilor se efectuează de către persoane autorizate.

(2) Autorizarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se face pe baza metodologiei elaborate de Inspectoratul General, aprobată prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Articolul 55

Personalul serviciilor de urgență nu răspunde de pagubele inerente procesului de intervenție.

Articolul 58

(1) Actele normative de aplicare, subsecvente prezentei legi, se elaborează de autoritățile responsabile în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia****).

****) Legea nr. 307/2006 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 21 iulie 2006.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 30 august 1997, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Hotararea nr. 537/2007 privind stabilirea si sanctionarea contravențiilor la normele de prevenire si stingere a incendiilor

HOTĂRÂRE nr. 537 din 6 iunie 2007

privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele de prevenire și stingere a incendiilor

EMITENT GUVERNUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 395 din 12 iunie 2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 45 alin. (3) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articolul 1

Constituie contravenții la normele de prevenire și stingere a incendiilor următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

1. cu amendă de la 100 lei la 500 lei:

a) exploatarea instalațiilor, echipamentelor și aparatelor electrice în condiții în care se generează supracurenți sau suprasolicitări din cauza racordării unor consumatori care depășesc puterea nominală a circuitelor, existenței contactelor imperfecte la conexiuni și legături, străpungerii ori lipsei izolației la îmbinări sau la capetele conductoarelor;

b) folosirea mijloacelor de iluminat electric, cum sunt lanternele, proiectoarele, lămpile de control și altele asemenea, defecte ori neprotejate corespunzător, precum și a mijloacelor de iluminat cu flacără, cum sunt felinarele, lămpile, lumânările, faclele, chibriturile, brichetele și altele asemenea, în locuri care prezintă pericol de incendiu sau explozie stabilite și marcate ca atare;

c) nesupravegherea copiilor de către persoanele în grija cărora se află aceștia, dacă prin aceasta s-a cauzat producerea de incendii;

d) depozitarea cenușii fierbinți sau a jăraticului în alte locuri decât cele special amenajate, precum și neluarea măsurilor pentru stingerea acestora în condiții de vânt;

e) păstrarea în locuințe a carburanților sau a altor lichide inflamabile în cantități mai mari decât cele admise prin reglementările tehnice, în ambalaje neconforme ori neetanșe, în locuri neventilate sau neprotejate față de sursele de căldură ori față de razele solare;

f) accesul salariaților sau al altor persoane în spații cu risc mare de incendiu, stabilite ca atare în scenariile de securitate la incendiu, cu alt echipament tehnic și de lucru decât cel prevăzut în instrucțiunile specifice, dacă acesta poate genera explozii sau incendii;

g) neasigurarea măsurilor corespunzătoare de apărare împotriva incendiilor în timpul în care activitatea normală este întreruptă;

2. cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei:

a) exploatarea instalațiilor și sistemelor de captare și scurgere la pământ a descărcărilor electrice atmosferice, în alte condiții decât cele prevăzute în reglementările tehnice;

b) folosirea sobelor și a altor mijloace de încălzire cu defecțiuni, improvizații sau în condiții care nu asigură protecția la foc, potrivit reglementărilor tehnice, față de materialele și substanțele combustibile din spațiul în care sunt utilizate;

c) neluarea măsurilor pentru prevenirea producerii scânteilor electrostatice ori nementinerea în stare de funcționare sau la parametrii prevăzuți de reglementările tehnice a instalațiilor și sistemelor de captare și scurgere la pământ a sarcinilor electrostatice;

d) nerespectarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor, stabilite prin reglementări specifice, la colectarea, transportul, separarea, reutilizarea, recuperarea sau distrugerea deșeurilor, reziduurilor, scurgerilor de lichide inflamabile și a depunerilor de praf sau de pulberi combustibile;

- e) lipsa planificării unor controale interne sau neexecutarea de controale interne periodice în scopul depistării și cunoașterii oricăror stări de pericol care pot favoriza producerea ori dezvoltarea incendiilor;
 - f) neparticiparea salariaților la exerciții sau la aplicații tactice de apărare împotriva incendiilor, organizate potrivit dispozițiilor legale;
 - g) folosirea în spații ori în locuri cu pericol de incendiu sau de explozie, stabilite și marcate ca atare, a mașinilor, dispozitivelor, aparatelor, uneltelor ori a sculelor care pot produce scântei mecanice prin frecare, lovire sau pe timpul funcționării;
 - h) folosirea autovehiculelor de transport sau a mașinilor și utilajelor agricole fără dispozitive ori site parascântei, în situațiile în care reglementările tehnice prevăd aceasta;
 - i) neexecutarea verificării, reparării și curățării periodice, cel puțin o dată pe an, a coșurilor pentru evacuarea fumului, precum și nerealizarea elementelor de izolare termică a acestora;
 - j) neasigurarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor la folosirea focului deschis pe timpul spectacolelor și concertelor, la restaurante, baruri, cluburi, discoteci sau altele asemenea;
 - k) fumatul în locurile cu pericol de incendiu, stabilite prin regulamente interne;
3. cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei:

- a) neelaborarea ori netransmiterea, la cererea inspectoratului pentru situații de urgență județean sau al municipiului București, de către administratorul operatorului economic, de către conducătorul instituției ori, după caz, de către primar a fișei obiectivului sau a localității, potrivit normelor generale de apărare împotriva incendiilor;
- b) neelaborarea, neaprobarea sau nedifuzarea deciziilor prin care se stabilesc răspunderi pe linia apărării împotriva incendiilor, precum și a documentelor specifice, potrivit normelor generale de apărare împotriva incendiilor;
- c) neefectuarea, potrivit normelor de prevenire și stingere a incendiilor, a analizei capacității de apărare împotriva incendiilor;
- d) nerealizarea de către administratorul operatorului economic ori de către conducătorul instituției, potrivit normelor generale de apărare împotriva incendiilor, a unui sistem operativ de observare și anunțare a incendiului sau de alertare în cazul producerii unui astfel de eveniment;
- e) lăsarea în funcțiune a sistemelor, instalațiilor, dispozitivelor și echipamentelor tehnice, aparatelor, mașinilor și utilajelor fără supraveghere, atunci când instrucțiunile de utilizare o interzic;
- f) neasigurarea selectivității la scurtcircuit și la suprasarcină a elementelor de protecție a instalațiilor ori a consumatorilor electrici prin înlocuirea siguranțelor, releelor de protecție și a întrerupătoarelor automate cu altele supradimensionate sau decalibrate;
- g) păstrarea sau depozitarea produselor și substanțelor cu pericol de autoaprindere fără luarea măsurilor de control și de împiedicare a fenomenului de autoîncălzire ori de aprindere spontană;
- h) depozitarea, amplasarea, păstrarea produselor, materialelor și substanțelor combustibile sau inflamabile în apropierea surselor de căldură, fără a se asigura măsurile de protecție necesare evitării aprinderii acestora;
- i) nestabilirea și nemarcarea de către persoanele în drept a locurilor în care sunt interzise utilizarea focului deschis, efectuarea lucrărilor de sudare, tăiere, lipire sau a altor asemenea operațiuni cu pericol de incendiu;
- j) nedelimitarea, nemarcarea și nedotarea locurilor special amenajate pentru fumat, în condițiile legii;
- k) depozitarea produselor și substanțelor cu pericol de incendiu în poduri, subsoluri, garaje sau case ale scârilor din construcții civile;
- l) blocarea sau neîntreținerea în bune condiții a drumurilor, a platformelor și a căilor speciale de acces pentru autospeciale, utilaje și alte mijloace, precum și pentru personalul de intervenție în caz de incendiu;
- m) blocarea accesului la instalațiile, echipamentele, mijloacele și accesorii de stingere a

incendiilor;

n) neîntreținerea de către cei în drept în bună stare de funcționare a sistemelor de decompresare sau de etanșare la fum și gaze fierbinți, precum și a elementelor de limitare a propagării focului ori de izolare termică din compunerea construcțiilor și instalațiilor;

o) nerealizarea tratării sau protejării, conform reglementărilor tehnice, a elementelor de construcție și a materialelor cu substanțe de termoprotecție ori ignifuge, precum și executarea operațiunilor respective de către persoane neatestate sau utilizarea în acest scop de produse necertificate;

p) neefectuarea lucrărilor de întreținere și de reparare a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor, conform normelor tehnice specifice;

q) neafișarea și neactualizarea, după caz, conform reglementărilor tehnice specifice, a planurilor de intervenție, a instrucțiunilor de apărare împotriva incendiilor, a planurilor de depozitare, precum și a planurilor de evacuare în caz de incendiu;

r) arderea resturilor vegetale, gunoaielor, deșeurilor și a altor materiale combustibile, fără obținerea permisului de lucru cu foc și fără luarea măsurilor pentru împiedicarea propagării focului la vecinătăți;

s) amenajarea locurilor pentru utilizarea focului deschis în condiții și la distanțe care favorizează propagarea focului la construcții, depozite, culturi agricole, păduri, plantații și alte vecinătăți;

t) reducerea dimensiunilor căilor de evacuare, încuierea ori blocarea ușilor sau a altor căi destinate evacuării ori nefuncționarea iluminatului de siguranță;

u) nemontarea, deteriorarea sau neasigurarea vizibilității indicatoarelor de securitate la incendiu;

4. cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei:

a) exploatarea sau utilizarea sistemelor, instalațiilor, dispozitivelor și echipamentelor tehnice, aparatelor, mașinilor și utilajelor de orice categorie în condiții care creează risc de incendiu, din cauza nerespectării instrucțiunilor de funcționare sau de apărare împotriva incendiilor;

b) folosirea mijloacelor prevăzute la lit. a) cu defecțiuni sau improvizații ori în condiții care nu asigură protecția la foc față de materialele și substanțele combustibile din spațiul în care sunt utilizate;

c) neorganizarea de către administratorul operatorului economic sau de către conducătorul instituției ori persoana responsabilă a intervenției în caz de incendiu;

d) neadoptarea de către cei în drept a instrucțiunilor de apărare împotriva incendiilor la locul de muncă;

e) nereglementarea de către persoanele abilitate a modului de execuție a lucrărilor cu foc deschis;

f) executarea lucrărilor de sudare, tăiere, lipire sau a altor asemenea lucrări în locuri în care acestea sunt interzise prin reglementări tehnice sau prin dispoziții interne, fără permis de lucru cu foc ori fără a fi asigurate toate măsurile și condițiile menționate în permisul de lucru cu foc;

g) introducerea sau utilizarea, în sălile aglomerate ori în incinte amenajate pentru activități cu public, a produselor și substanțelor inflamabile sau a mijloacelor care pot produce incendii ori explozii, în alte condiții decât cele stabilite prin reglementările tehnice specifice;

h) nerespectarea instrucțiunilor care reglementează amplasarea, păstrarea și utilizarea gazelor naturale sau a gazelor petroliere lichefiate;

i) neasigurarea punerii în aplicare a planurilor de intervenție și de evacuare a persoanelor în caz de incendiu, precum și neparticiparea la exercițiile tactice de intervenție, organizate potrivit dispozițiilor legale;

j) efectuarea reparațiilor la mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor, la instalațiile de protecție la incendii ori la autospeciale și utilaje de intervenție, fără luarea măsurilor alternative de apărare împotriva incendiilor;

k) neorganizarea și nedesfășurarea de activități de instruire în domeniul apărării împotriva incendiilor cu personalul angajat permanent ori temporar, precum și cu persoanele din afara

operatorului economic sau instituției care au acces în locuri cu risc de incendiu;

l) nerespectarea distanțelor de securitate la incendiu ori neasigurarea unor măsuri alternative la amplasarea depozitelor de furaje și plante tehnice, pentru a împiedica propagarea incendiilor la vecinătăți;

m) neîntocmirea registrului de control al sistemelor și instalațiilor de semnalizare, alarmare, alertare, limitare și stingere a incendiilor sau neprezentarea acestuia la solicitarea organului de control;

5. cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei:

a) scoaterea din funcțiune sau dezafectarea mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor în alte situații decât cele admise de reglementările tehnice specifice ori neasigurarea funcționării acestora la parametrii proiectați;

b) transportul, manipularea și depozitarea substanțelor și a produselor combustibile, precum și a celor cu tendință de autoaprindere, fără a ține seama de proprietățile lor fizico-chimice, sau în ambalaje neconforme ori neinscripționate corespunzător pentru identificarea riscurilor de incendiu sau explozie și pentru stabilirea procedurilor de stingere, precum și neasigurarea substanțelor specifice de stingere ori de neutralizare;

c) neasigurarea de către transportatori a măsurilor de apărare împotriva incendiilor pentru asigurarea condițiilor de siguranță în trafic;

d) depășirea nivelurilor riscului de incendiu sau a densității sarcinii termice stabilite prin reglementări ori în documentațiile tehnice de proiectare și execuție în construcțiile publice civile, de producție sau de depozitare;

e) împiedicarea în orice mod a personalului serviciilor profesioniste, voluntare sau private pentru situații de urgență să își exercite drepturile și obligațiile legale în domeniul apărării împotriva incendiilor.

Articolul 2

(1) Sancțiunile contravenționale se aplică persoanelor fizice sau juridice, după caz.

(2) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 1, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Articolul 3

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul inspecțiilor de prevenire a incendiilor cu atribuții de îndrumare, control, intervenție și constatare a încălcărilor legii în domeniul apărării împotriva incendiilor, desemnat conform legii.

(2) Primarii pot constata contravențiile și aplica sancțiunile pentru faptele prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a)-e) și lit. g), alin. (2) lit. a), b), f), h), i), alin. (3) lit. g)-m), s) și t), alin. (4) lit. l) și alin. (5) lit. e).

Articolul 4

Dispozițiile referitoare la contravențiile prevăzute la art. 1 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 5

Prezenta hotărâre intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării.

Norme generale de apărare împotriva incendiilor aprobate prin Ordinul nr 163 din 28 februarie

Publicat în Monitorul Oficial partea I, nr. 216 din 29/03/2007

(Extras)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. - Normele generale de apărare împotriva incendiilor, denumite în continuare norme generale, stabilesc principiile, criteriile de performanță și condițiile tehnice generale privind asigurarea cerinței esențiale "securitate la incendiu" pentru construcții, instalații și amenajări, precum și regulile și măsurile generale de prevenire și stingere a incendiilor.

Art. 2. - Scopul prezentelor norme generale este prevenirea și reducerea riscurilor de incendii și asigurarea condițiilor pentru limitarea propagării și dezvoltării incendiilor, prin măsuri tehnice și organizatorice, pentru protecția utilizatorilor, a forțelor care acționează la intervenție, a bunurilor și mediului împotriva efectelor situațiilor de urgență determinate de incendii.

Art. 3. - Prezentele norme generale se aplică la proiectarea, executarea și exploatarea construcțiilor, instalațiilor și a amenajărilor, la lucrările de modernizare, extindere, schimbare a destinației celor existente, precum și la organizarea și desfășurarea activităților de apărare împotriva incendiilor și la echiparea cu mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor.

Art. 4. - Prezentele norme generale sunt obligatorii pentru autoritățile administrației publice centrale și locale, pentru toate celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice aflate pe teritoriul României.

CAPITOLUL II

Organizarea și desfășurarea activității de apărare împotriva incendiilor

SECȚIUNEA 1

Conținutul organizării activității de apărare împotriva incendiilor

Art. 5. - Organizarea apărării împotriva incendiilor presupune: stabilirea structurilor cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor; elaborarea, aprobarea și difuzarea actelor de autoritate: decizii, dispoziții, hotărâri și altele asemenea, prin care se stabilesc răspunderi pe linia apărării împotriva incendiilor; elaborarea, aprobarea și difuzarea documentelor și evidențelor specifice privind apărarea împotriva incendiilor; organizarea apărării împotriva incendiilor la locurile de muncă; planificarea și executarea de controale proprii periodice, în scopul depistării, cunoașterii și înlăturării oricăror stări de pericol care pot favoriza inițierea sau dezvoltarea incendiilor; analiza periodică a capacității de apărare împotriva incendiilor; elaborarea de programe de optimizare a activității de apărare împotriva incendiilor; îndeplinirea criteriilor și a cerințelor de instruire, avizare, autorizare, atestare, certificare, agrementare, prevăzute de actele normative în vigoare; realizarea unui sistem operativ de observare și anunțare a incendiului, precum și de alertare în cazul producerii unui astfel de eveniment; asigurarea funcționării la parametrii proiectați a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor; planificarea intervenției salariaților, a populației și a forțelor specializate, în caz de incendiu; analizarea incendiilor produse, desprinderea concluziilor și stabilirea împrejurărilor și a factorilor determinanți, precum și a unor măsuri conforme cu realitatea; reglementarea raporturilor privind apărarea împotriva incendiilor în relațiile generate de contracte/convenții; asigurarea formularelor tipizate, cum sunt permisele de lucru cu focul, fișele de instruire.

SECȚIUNEA a 2-a

Structuri cu atribuții de apărare împotriva incendiilor

Art. 6. - (1) În cadrul autorităților administrației publice centrale și al celorlalte organe centrale de specialitate, al Consiliului General al Municipiului București, al consiliilor județene, municipale și ale sectoarelor municipiului București, orașenești și comunale, al instituțiilor publice și al operatorilor economici, în funcție de nivelul riscului de incendiu și de specificul activității, se constituie, după caz, următoarele structuri cu atribuții de apărare împotriva incendiilor:

- a) compartiment de apărare împotriva incendiilor, compus din două sau mai multe cadre tehnice sau personal de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor;
- b) cadru tehnic sau personal de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor numit exclusiv pentru această activitate, conform legii;

c) serviciu public voluntar sau privat pentru situații de urgență.

(2) În vederea îndeplinirii atribuțiilor pe linia apărării împotriva incendiilor, consiliile locale și operatorii economici care nu au obligația, prin lege, să angajeze cel puțin un cadru tehnic cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor sau personal de specialitate, prevăzut la alin. (1) lit. b), pot desemna din rândul personalului propriu un salariat care să îndeplinească atribuții specifice în domeniul apărării împotriva incendiilor sau pot încheia un contract cu o persoană fizică sau juridică atestată, în condițiile legii.

Art. 7. -(1) La nivelul unității administrativ-teritoriale, cadrul tehnic cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor prevăzut la art. 6 alin. (1) lit. b) se desemnează de consiliul local.

(2) Activitățile de prevenire a incendiilor se desfășoară de către personalul din compartimentul de prevenire din cadrul serviciului voluntar pentru situații de urgență, pe baza regulamentului elaborat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobat prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 8. -Atribuțiile pentru structurile prevăzute la art. 6 se stabilesc și se detaliază astfel încât să permită îndeplinirea obligațiilor legale care revin administratorului operatorului economic/conducătorului instituției, respectiv autorităților administrației publice.

Art. 9. - Pentru celelalte categorii de salariați atribuțiile din domeniul apărării împotriva incendiilor se stabilesc în fișele posturilor.

SECȚIUNEA a 3-a

Actele de autoritate, documente specifice și evidențe privind apărarea împotriva incendiilor

Art. 10. - Actele normative obligatorii pe teritoriul României elaborate, conform legii, de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență sunt norme, reglementări tehnice și dispoziții generale privind apărarea împotriva incendiilor.

Art. 11. - Actele de autoritate și documentele specifice privind apărarea împotriva incendiilor emise de ministere/celelalte organe ale administrației publice centrale sunt: strategia sectorială privind apărarea împotriva incendiilor în domeniul de competență; norme și reglementări tehnice specifice de apărare împotriva incendiilor; metode/proceduri pentru identificarea, evaluarea și controlul riscurilor de incendiu specifice domeniului de competență; programe de informare și educație specifice; programe de optimizare a capacității de apărare împotriva incendiilor; raportul anual de evaluare a nivelului de apărare împotriva incendiilor; decizia de numire a cadrului tehnic sau a personalului de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor.

Art. 17. - Actele de autoritate privind apărarea împotriva incendiilor emise de administratorul operatorului economic/conducătorul instituției sunt:

- a) dispoziție privind stabilirea modului de organizare și a responsabilităților privind apărarea împotriva incendiilor;
- b) instrucțiuni de apărare împotriva incendiilor și atribuții ale salariaților la locurile de muncă;
- c) dispoziție privind reglementarea lucrului cu foc deschis și a fumatului;
- d) dispoziție privind organizarea instruirii personalului;
- e) dispoziție de constituire a serviciului privat pentru situații de urgență ori contract/convenție cu un alt serviciu privat pentru situații de urgență;
- f) dispoziție de sistare a lucrărilor de construcții/oprire a funcționării ori utilizării construcțiilor/amenajărilor, în cazul anulării avizului/autorizației de securitate la incendiu;
- g) reguli și măsuri de apărare împotriva incendiilor la utilizarea, manipularea, transportul și depozitarea substanțelor periculoase specifice produselor sale;
- h) convenții/contracte cuprinzând răspunderile ce revin părților pe linia apărării împotriva incendiilor în cazul transmiterii temporare a dreptului de folosință asupra bunurilor imobile/antrepriză;
- i) dispoziția de numire a cadrului tehnic sau a personalului de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor, conform legii;
- j) măsuri speciale de apărare împotriva incendiilor pentru perioadele caniculare sau secetoase.

Art. 18. - Documentele și evidențele specifice apărării împotriva incendiilor ale operatorilor economici/instituțiilor menționate la art. 5 lit. c) trebuie să cuprindă cel puțin: planul de analiză și acoperire a riscurilor al unității administrativ-teritoriale, în partea ce revine operatorului economic/instituției; fișa obiectivului, conform modelului prezentat în anexa nr. 5 la Regulamentul de planificare, organizare, pregătire și desfășurare a activității de prevenire a situațiilor de urgență, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.474/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 31 octombrie 2006; un exemplar din fișa obiectivului se trimite la inspectoratul județean/al municipiului București pentru situații de urgență; raportul anual de evaluare a nivelului de apărare împotriva incendiilor; documentația tehnică specifică, conform legii: scenariile de securitate la incendiu, identificarea și analiza riscurilor de incendiu etc.; avizele/autorizațiile de securitate la incendiu, însoțite de documentele vizate spre neschimbare care au stat la baza emiterii lor; certificate EC, certificate de conformitate, acordate tehnice pentru mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor și echipamentele specifice de protecție utilizate; registrele instalațiilor de detectare/semnalizare/stingere a incendiilor, copii după atestatele firmelor care au efectuat/efectuează proiectarea, montarea, verificarea, întreținerea, repararea acestora sau care efectuează servicii în domeniu; registrul pentru evidența permiselor de lucru cu focul; date ale personalului din cadrul serviciului privat pentru situații de urgență, conform criteriilor de performanță; lista operatorilor economici/instituțiilor cu care a încheiat contracte de închiriere/convenții, cu specificarea domeniului de activitate al acestora și a numărului și termenului de valabilitate ale contractului; planurile de protecție împotriva incendiilor; evidența exercițiilor de evacuare a personalului propriu/utilizatorilor construcției; evidența exercițiilor de intervenție efectuate, având anexate concluziile rezultate din efectuarea acestora; rapoartele de intervenție ale serviciului privat pentru situații de urgență; fișele de instruire, conform reglementărilor specifice; lista cu substanțele periculoase, clasificate potrivit legii; grafice de întreținere și verificare, conform instrucțiunilor producătorului/furnizorului, pentru diferite categorii de utilaje, instalații și sisteme care pot genera incendii sau care se utilizează în caz de incendiu; rapoartele întocmite în urma controalelor preventive proprii sau ale autorității de stat competente; programe/planuri cuprinzând măsuri și acțiuni proprii sau rezultate în urma constatărilor autorităților de control pentru respectarea reglementărilor în domeniu.

Art. 19. - Documentele și evidențele specifice privind apărarea împotriva incendiilor se actualizează de către cei care le-au întocmit și aprobat, dacă: a) s-au produs modificări ale actelor normative și ale reglementărilor tehnice care au stat la baza emiterii acestora; b) s-au produs modificări ale personalului cu atribuții stabilite conform acestora; c) s-au produs modificări referitoare la construcții, instalații sau la specificul activității.

Art. 20. - (1) Prevederile art. 17 și 18 se aplică la operatorii economici și la instituțiile care au un număr de salariați cel puțin egal cu cel stabilit, conform legii, pentru întreprinderile mici.

(2) Pentru operatorii economici, instituțiile și alte persoane juridice ce desfășoară activități în domeniu reglementat de o autoritate, care nu se încadrează în prevederile alin. (1), administratorul, conducătorul sau persoana cu funcții de conducere, după caz, asigură organizarea activității de apărare împotriva incendiilor prin emiterea următoarelor documente: a) instrucțiuni de apărare împotriva incendiilor și atribuții ale salariaților la locurile de muncă; b) reglementarea lucrului cu foc deschis și a fumatului; c) organizarea instruirii personalului; d) dispoziție de sistare a lucrărilor de construcții/oprire a funcționării ori utilizării construcțiilor/amenajărilor, în cazul anulării avizului/autorizației de securitate la incendiu; e) reguli și măsuri de apărare împotriva incendiilor la utilizarea, manipularea, transportul și depozitarea substanțelor periculoase specifice produselor sale.

(3) Operatorii economici, instituțiile și celelalte persoane juridice prevăzute la alin. (2) asigură următoarele documente și evidențe specifice apărării împotriva incendiilor:

a) documentația tehnică specifică, conform legii: scenariile de securitate la incendiu, identificarea și analiza riscurilor de incendiu etc.;

- b) avize/autorizații de securitate la incendiu, însoțite de documentele vizate spre neschimbare care au stat la baza emiterii lor;
- c) certificate CE, certificate de conformitate, agremente tehnice pentru mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor și echipamentele specifice de protecție utilizate;
- d) registrul pentru evidența permiselor de lucru cu focul;
- e) organizarea apărării împotriva incendiilor la locul de muncă;
- f) fișele de instruire, conform reglementărilor specifice;
- g) lista cu substanțele periculoase, clasificate potrivit legii;
- h) rapoartele întocmite în urma controalelor autorității de stat și măsurile și acțiunile proprii sau rezultate în urma constatărilor autorităților de control pentru respectarea reglementărilor în domeniu.

SECȚIUNEA a 4-a

Organizarea activității de apărare împotriva incendiilor la locul de muncă

Art. 21. - Organizarea activității de apărare împotriva incendiilor la locul de muncă, prevăzută la art. 5 lit. d) din prezentul ordin, are ca scop asigurarea condițiilor care să permită salariaților/persoanelor fizice ca, pe baza instruirii și cu mijloacele tehnice pe care le au la dispoziție, să acționeze eficient pentru prevenirea și stingerea incendiilor, evacuarea și salvarea utilizatorilor construcției, evacuarea bunurilor materiale, precum și pentru înlăturarea efectelor distructive provocate în caz de incendii, explozii sau accidente tehnice.

Art. 22. - (1) Prin loc de muncă, în înțelesul prevederilor prezentelor norme generale, se

- înțelege: a) secție, sector, hală/atelier de producție, filială, punct de lucru și altele asemenea;
- b) depozit de materii prime, materiale, produse finite combustibile;
- c) atelier de întreținere, reparații, confecționare, prestări de servicii, proiectare și altele asemenea;
- d) utilaj, echipament, instalație tehnologică, sistem, stație, depozit de distribuție carburanți pentru autovehicule, depozit cu astfel de produse, punct de desfacere a buteliilor cu GPL pentru consumatori;
- e) laborator;
- f) magazin, raion sau stand de vânzare;
- g) sală de spectacole, polivalentă, de reuniuni, de conferințe, de sport, centru și complex cultural, studio de televiziune, film, radio, înregistrări și altele asemenea;
- h) unitate de alimentație publică, discotecă, club, sală de jocuri electronice și altele asemenea;
- i) clădire sau spațiu amenajat în clădire, având destinația de îngrijire a sănătății: spital, policlinică, cabinet medical, secție medicală, farmacie și altele asemenea;
- j) construcție pentru cazare;
- k) compartiment, sector, departament administrativ funcțional, construcție pentru birouri, cu destinație financiar-bancară;
- l) bibliotecă, arhivă;
- m) clădire sau spații amenajate în clădiri, având ca destinație învățământul, supravegherea, îngrijirea sau cazarea ori adăpostirea copiilor preșcolari, elevilor, studenților, bătrânilor, persoanelor cu dizabilități sau lipsite de adăpost;
- n) lăcaș de cult, spațiu destinat vieții monahale;
- o) clădire și/sau spațiu având destinația de gară, autogară, aerogară și stație de metrou;
- p) fermă zootehnică sau agricolă;
- q) punct de recoltare de cereale păioase sau de exploatare forestieră; r) amenajare temporară, în spațiu închis sau în aer liber.

(2) Atunci când pe unul sau mai multe niveluri ale aceleiași clădiri își desfășoară activitatea mai mulți operatori economici sau alte persoane juridice sau persoane fizice autorizate, locul de muncă se delimitează la limita spațiilor utilizate de aceștia, iar utilitățile comune se repartizează, după caz, proprietarului clădirii ori, prin înțelegere, operatorilor economici sau persoanelor juridice respective.

Art. 23. - Organizarea apărării împotriva incendiilor la locul de muncă constă în:

- a) prevenirea incendiilor, prin luarea în evidență a materialelor și dotărilor tehnologice care prezintă pericol de incendiu, a surselor posibile de aprindere ce pot apărea și a mijloacelor care le pot genera, precum și prin stabilirea și aplicarea măsurilor specifice de prevenire a incendiilor;
- b) organizarea intervenției de stingere a incendiilor;
- c) afișarea instrucțiunilor de apărare împotriva incendiilor;
- d) organizarea salvării utilizatorilor și a evacuării bunurilor, prin întocmirea și afișarea planurilor de protecție specifice și prin menținerea condițiilor de evacuare pe traseele stabilite;
- e) elaborarea documentelor specifice de instruire la locul de muncă, desfășurarea propriu-zisă și verificarea efectuării acesteia;
- f) marcarea pericolului de incendiu prin montarea indicatoarelor de securitate sau a altor inscripții ori mijloace de atenționare.

Art. 24. - La stabilirea măsurilor specifice de prevenire a incendiilor se au în vedere:

- a) prevenirea manifestării surselor specifice de aprindere;
- b) gestionarea materialelor și a deșeurilor combustibile susceptibile a se aprinde, cu respectarea normelor specifice de prevenire a incendiilor;
- c) dotarea cu mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor, prevăzute în documentația tehnică de proiectare;
- d) verificarea spațiilor la terminarea programului de lucru;
- e) menținerea parametrilor tehnologici în limitele normate, pe timpul exploatării diferitelor instalații, echipamente și utilaje tehnologice.

Art. 25. - (1) Organizarea intervenției de stingere a incendiilor la locul de muncă cuprinde: stabilirea mijloacelor tehnice de alarmare și de alertare în caz de incendiu a personalului de la locul de muncă, a serviciilor profesionale/voluntare/private pentru situații de urgență, a conducătorului locului de muncă, proprietarului/patronului/administratorului, precum și a specialiștilor și a altor forțe stabilite să participe la stingerea incendiilor; stabilirea sistemelor, instalațiilor și a dispozitivelor de limitare a propagării și de stingere a incendiilor, a stingătoarelor și a altor aparate de stins incendii, a mijloacelor de salvare și de protecție a personalului, precizându-se numărul de mijloace tehnice care trebuie să existe la fiecare loc de muncă; stabilirea componenței echipelor care trebuie să asigure salvarea și evacuarea persoanelor/bunurilor, pe schimburi de lucru și în afara programului; organizarea efectivă a intervenției, prin nominalizarea celor care trebuie să utilizeze sau să pună în funcțiune mijloacele tehnice din dotare de stingere și de limitare a propagării arderii ori să efectueze manevre sau alte operațiuni la instalațiile utilitare și, după caz, la echipamente și utilaje tehnologice.

(2) Datele privind organizarea activității de stingere a incendiilor la locul de muncă prevăzute la alin. (1) se înscriu într-un formular tipărit pe un material rezistent, de regulă carton, și se afișează într-un loc vizibil, estimat a fi mai puțin afectat în caz de incendiu.

(3) Datele se completează de conducătorul locului de muncă și se aprobă de cadrul tehnic sau de persoana desemnată să îndeplinească atribuții de apărare împotriva incendiilor.

(4) Structura-cadru a formularului prevăzut la alin. (2) este prezentată în anexa nr. 1 la prezentele norme generale, aceasta putând fi completată, după caz, și cu alte date și informații.

Art. 26. - (1) Intervenția la locul de muncă presupune:

- a) alarmarea imediată a personalului de la locul de muncă sau a utilizatorilor prin mijloace specifice, anunțarea incendiului la forțele de intervenție, precum și la dispecerat, acolo unde acesta este constituit;
- b) salvarea rapidă și în siguranță a personalului, conform planurilor stabilite;
- c) întreruperea alimentării cu energie electrică, gaze și fluide combustibile a consumatorilor și efectuarea altor intervenții specifice la instalații și utilaje de către persoanele anume desemnate;
- d) acționarea asupra focarului de incendiu cu mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor din dotare și verificarea intrării în funcțiune a instalațiilor și a sistemelor automate

- și, după caz, acționarea lor manuală;
- e) evacuarea bunurilor periclitate de incendiu și protejarea echipamentelor care pot fi deteriorate în timpul intervenției;
- f) protecția personalului de intervenție împotriva efectelor negative ale incendiului: temperatură, fum, gaze toxice;
- g) verificarea amănunțită a locurilor în care se poate propaga incendiul și unde pot apărea focare noi, acționându-se pentru stingerea acestora.

(2) Pentru efectuarea operațiunilor prevăzute la alin. (1) nominalizarea se face pentru fiecare schimb de activitate, precum și în afara programului de lucru, în zilele de repaus și sărbători legale.

Art. 27. - Pentru perioadele în care activitatea normală este întreruptă, de exemplu, noaptea, în zilele nelucrătoare, în sărbătorile legale sau în alte situații, este obligatorie asigurarea măsurilor corespunzătoare de apărare împotriva incendiilor.

Art. 28. - Planurile de protecție împotriva incendiilor prevăzute la art.18 lit. k) și art. 23 lit. d) sunt: planul de evacuare a persoanelor; planul de depozitare și de evacuare a materialelor clasificate conform legii ca fiind periculoase; planul de intervenție.

Art. 29. - (1) Planurile de evacuare a persoanelor în caz de incendiu cuprind elemente diferențiate în funcție de tipul și destinația construcției și de numărul persoanelor care se pot afla simultan în aceasta și se întocmesc astfel: a) pe nivel, dacă se află simultan mai mult de 30 de persoane; b) pe încăperi, dacă în ele se află cel puțin 50 de persoane; c) pentru încăperile destinate cazării, indiferent de numărul de locuri.

(2) Planurile de evacuare se afișează pe fiecare nivel, pe căile de acces și în locurile vizibile, astfel încât să poată fi cunoscute de către toate persoanele, iar în încăperi, pe partea interioară a ușilor.

(3) Planul de evacuare se întocmește pe baza schiței nivelului sau a încăperii, pe care se marchează cu culoare verde traseele de evacuare prin uși, coridoare și case de scări sau scări exterioare.

(4) Pe planurile de evacuare se indică locul mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor: stingătoare, hidranți interiori, butoane și alte sisteme de alarmare și alertare a incendiilor, posibilitățile de refugiu, încăperi speciale, terase, precum și interdicția de folosire a lifturilor în asemenea situații.

(5) Modelul planului-cadru de evacuare este prezentat în anexa nr. 2 la prezentele norme generale.

Art. 30. - (1) Planurile de depozitare și de evacuare a materialelor clasificate conform legii ca fiind periculoase se întocmesc pentru fiecare încăpere unde se află asemenea materiale.

(2) La amplasarea materialelor periculoase în spațiile de depozitare trebuie să se țină seama de comportarea lor specifică în caz de incendiu, atât ca posibilități de reacție reciprocă, cât și de compatibilitatea față de produsele de stingere.

(3) Planurile de depozitare și de evacuare a materialelor periculoase se întocmesc pe baza schițelor încăperilor respective, pe care se marchează zonele cu materiale periculoase și se menționează clasele acestora conform legii, cantitățile și codurile de identificare ori de pericol, produsele de stingere recomandate. Traseele de evacuare a materialelor și ordinea priorităților se marchează cu culoare verde.

(4) Planuri de depozitare și de evacuare se întocmesc și pentru materialele și bunurile combustibile care au o valoare financiară sau culturală deosebită.

(5) Planurile de depozitare se amplasează în locuri care se estimează a fi cel mai puțin afectate de incendiu și în apropierea locurilor de acces în încăperi, precum și la dispecerat, acolo unde acesta este constituit, astfel încât acestea să poată fi utile forțelor de intervenție.

Art. 31. - (1) Planurile de intervenție se întocmesc pentru asigurarea desfășurării în condiții de operativitate și eficiență a operațiunilor de intervenție în situații de urgență, potrivit legii.

(2) Planul de intervenție se avizează de inspectoratul pentru situații de urgență județean/al municipiului București.

(3) Modelul planului-cadru de intervenție este prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme generale.

Art. 32. - Planurile de protecție împotriva incendiilor se actualizează ori de câte ori este cazul, în funcție de condițiile reale.

Art. 33. -(1) Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor, prevăzute la art. 23 lit. c), se elaborează pentru locurile de muncă stabilite de administrator/conducător, obligatoriu pentru toate locurile cu risc de incendiu.

(2) Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor cuprind: prevederile specifice de apărare împotriva incendiilor din reglementările în vigoare; obligațiile salariaților privind apărarea împotriva incendiilor; regulile și măsurile specifice de apărare împotriva incendiilor pentru exploatarea instalațiilor potrivit condițiilor tehnice, tehnologice și organizatorice locale, precum și pentru reparații, revizii, întreținere, oprire și punere în funcțiune; evidențierea elementelor care determină riscul de incendiu sau de explozie; prezentarea pericolelor care pot apărea în caz de incendiu, cum sunt intoxicațiile, arsurile, traumatismele, electrocutarea, iradierea etc., precum și a regulilor și măsurilor de prevenire a acestora.

(3) Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor se elaborează de șeful sectorului de activitate, instalație, secție, atelier, se verifică de cadrul tehnic sau de persoana desemnată să îndeplinească atribuții de apărare împotriva incendiilor și se aprobă de administrator/conducător.

(4) Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor se afișează, în întregime sau în sinteză, în funcție de volumul lor și de condițiile de la locul de muncă respectiv.

(5) Un exemplar al tuturor instrucțiunilor de apărare împotriva incendiilor se păstrează la cadrul tehnic sau la persoana desemnată să îndeplinească atribuții de apărare împotriva incendiilor.

Art. 34. - Salariații de la locurile de muncă pentru care s-au întocmit instrucțiunile prevăzute la art. 33 au obligația să le studieze, să le însușească și să le aplice.

Art. 35. - (1) Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor se completează în toate cazurile cu informațiile din planurile de intervenție, acolo unde acestea sunt întocmite.

(2) Instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor se actualizează la modificări, modernizări, dezvoltări, reprofilări și la apariția unor noi reglementări.

(3) Fiecare instrucțiune de apărare împotriva incendiilor trebuie să aibă înscrisă data întocmirii/reviziei și data aprobării.

Art. 36. - (1) Indicatoarele de securitate, respectiv de interdicere, avertizare, orientare și/sau informare, prevăzute la art. 23 lit. f), se execută, se amplasează și se montează conform reglementărilor și standardelor de referință.

(2) În anumite situații, indicatoarele pot fi însoțite de înscrisuri explicative și în limbi de circulație internațională.

(3) Obligația de a amplasa, de a monta și de a păstra integritatea indicatoarelor revine conducătorului locului de muncă.

CAPITOLUL III

Norme generale de apărare împotriva incendiilor la proiectarea și executarea construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor

SECȚIUNEA 1

Îndeplinirea cerinței esențiale "securitate la incendiu"

Art. 37. - Construcțiile, instalațiile și amenajările trebuie să fie proiectate și executate astfel încât, pe toată durata de viață a acestora, în cazul inițierii unui incendiu, să se asigure: a) estimarea stabilității elementelor portante pentru o perioadă determinată de timp;

b) limitarea apariției și propagării focului și fumului în interiorul construcției;

c) limitarea propagării incendiului la vecinătăți;

d) posibilitatea utilizatorilor de a se evacua în condiții de siguranță sau de a fi salvați prin alte mijloace;

e) securitatea forțelor de intervenție.

Art. 38. - Cerința esențială "securitate la incendiu" trebuie asigurată prin măsuri și reguli specifice privind amplasarea, proiectarea, execuția și exploatarea construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor, precum și privind performanțele și nivelurile de performanță în condiții de incendiu ale structurilor de construcții, produselor pentru construcții, instalațiilor aferente construcțiilor și ale instalațiilor de protecție la incendiu.

Art. 39. - "Securitatea la incendiu" are ca obiectiv reducerea riscului de incendiu prin: asigurarea măsurilor de prevenire a incendiilor în fazele de proiectare și executare a construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor și menținerea lor la parametrii proiectați în exploatarea acestora, în conformitate cu prevederile reglementărilor specifice; echiparea și dotarea construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor cu mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor, în conformitate cu prevederile reglementărilor specifice; organizarea activității de apărare împotriva incendiilor; asigurarea intervenției pompierilor în cazul producerii unor incendii la construcții, instalații și amenajări, precum și a altor forțe de salvare a persoanelor și bunurilor.

Art. 40. -(1) Riscul de incendiu se definește prin produsul dintre probabilitatea inițierii unui incendiu într-o situație tehnică dată și importanța estimată a pagubelor produse de incendiu.

(2) Identificarea, evaluarea și controlul riscurilor de incendiu se fac prin metode și proceduri specifice, conform metodologiei elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, aprobată prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(3) Riscul de incendiu se stabilește și se precizează prin niveluri de risc, pe zone, încăperi, compartimente, clădiri și instalații.

(4) Ariile compartimentelor de incendiu se stabilesc în funcție de riscul de incendiu existent, de destinația, de alcătuirea și de rezistența la foc a elementelor de construcții.

(5) Nivelurile riscului de incendiu se stabilesc prin reglementări tehnice specifice.

(6) Depășirea nivelului riscului de incendiu, stabilit prin reglementările tehnice specifice, este interzisă.

Art. 41. - Satisfacerea cerinței esențiale "securitate la incendiu" pe întreaga durată de viață a construcției, instalației și a amenajării se asigură, conform prevederilor reglementărilor tehnice specifice, prin măsuri interdependente, privind:

a) conformarea la foc a construcțiilor;

b) asigurarea unor compartimente de incendiu, în cadrul construcțiilor, în limite normate, și a măsurilor de limitare a propagării incendiului în cadrul construcțiilor/compartimentelor de incendiu;

c) asigurarea stabilității construcțiilor/compartimentelor de incendiu pentru o perioadă de timp normată;

d) menținerea performanțelor de reacție la foc și de rezistență la foc ale produselor pentru construcții pe timpul utilizării acestora;

e) detectarea incendiilor în faza inițială prin sisteme și instalații automate de detectare, semnalizare și alarmare;

f) stingerea incendiilor cu sisteme ori instalații adecvate și eficiente.

Art. 42. - (1) Principalele performanțe de comportare la foc ale produselor pentru construcții se referă la reacția la foc și la rezistența la foc.

(2) Încadrarea produselor pentru construcții în clase de performanță privind comportarea la foc se realizează pe baza criteriilor de performanță aferente claselor, a valorilor criteriilor corespunzătoare fiecărei clase, precum și a metodelor de determinare a acestora, în condițiile de utilizare finală, potrivit Regulamentului privind clasificarea și încadrarea produselor de construcții pe baza performanțelor de comportare la foc, aprobat prin Ordinul comun al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului de stat, ministrul administrației și internelor nr. 1.822/394/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 27 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Nivelurile performanțelor de comportare la foc a produselor pentru diferite categorii de construcții, instalații și amenajări se stabilesc potrivit reglementărilor tehnice specifice.

Art. 43. - Evaluarea rezistenței la foc a structurilor se poate face prin utilizarea unor metode bazate pe încercări care utilizează scenarii de referință conform standardelor europene sau pe bază de calcul, pe baza elementelor precizate în eurocodurile referitoare la calculul comportării la foc a diferitelor tipuri de structuri. Art. 44. - Acoperișurile/invelitorile de acoperiș se încadrează în clase de performanță la foc exterior, pe baza metodelor de încercare specifice din reglementările tehnice, potrivit prevederilor Regulamentului privind clasificarea și încadrarea produselor pentru construcții pe baza comportării la foc, elaborat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobat prin ordin al ministrului administrației și internelor. Art. 45. - Reglementările tehnice specifice nu trebuie să creeze bariere pentru utilizarea produselor pentru construcții care sunt conforme cu specificațiile tehnice relevante. Art. 46. - (1) Pentru categoriile de construcții stabilite prin lege, condițiile ce trebuie asigurate conform reglementărilor tehnice specifice, precum și acțiunile ce trebuie întreprinse în caz de incendiu sunt stabilite printr-un scenariu de securitate la incendiu, conform metodologiei elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(2) Pot fi elaborate scenarii de securitate la incendiu și pentru alte categorii de construcții, la solicitarea proprietarului sau a beneficiarului. Art. 47. - (1) Activitatea de expertizare tehnică de securitate la incendiu se efectuează de către experți tehnici atestați în condițiile legii, atunci când o reglementare sau un organism cu atribuții de control al statului prevede acest lucru ori când se referă la situațiile prevăzute mai jos: pentru rezolvarea litigiilor privind calitatea tehnică a unor proiecte sau a execuției unor lucrări de construcții; la construcțiile existente, în cazul dezastrelor sau al accidentelor datorate fenomenelor naturale, acțiunilor umane, activităților tehnologice sau în vederea determinării, în orice stadiu, a stării tehnice a construcției pentru evaluarea capacității acesteia de satisfacere a cerinței "securitate la incendiu".

(2) Pentru proiecte și construcții în curs de execuție, prin expertizele tehnice de securitate la incendiu se asigură respectarea integrală a măsurilor de securitate la incendiu stabilite în reglementările tehnice în vigoare.

(3) Pentru construcțiile existente, expertizele tehnice de securitate la incendiu, efectuate în situațiile în care, justificat tehnic, nu pot fi respectate prevederile reglementărilor tehnice, stabilesc, în funcție de riscurile de incendiu actualizate, măsuri alternative care să asigure nivelurile de performanță pentru securitatea la incendiu stabilite prin reglementări tehnice specifice.

SECȚIUNEA a 2-a

Stabilitatea la foc a construcției

Art. 48. - (1) În cazul producerii unui incendiu, structura portantă principală a unei construcții trebuie să-și mențină stabilitatea la foc, pentru a asigura:

- a) securitatea utilizatorilor pentru o perioadă normată de timp, cât se presupune că aceștia rămân în clădire, precum și securitatea forțelor de intervenție;
- b) evitarea prăbușirii clădirii;
- c) îndeplinirea funcțiilor specifice ale produselor pentru construcții cu rol în satisfacerea cerinței esențiale "securitatea la incendiu", pe perioada de timp normată.

(2) Perioada de stabilitate la foc a elementelor de construcții care intră în alcătuirea structurii portante principale a clădirii se precizează în reglementările tehnice specifice.

Art. 49. - (1) Elementele de construcții care intră în alcătuirea clădirii pot fi cu sau fără rol de separare la incendiu, care contribuie în mod pasiv sau activ la asigurarea rezistenței la foc a construcției.

(2) Elementele de construcții prevăzute la alin. (1) și standardele de referință aferente sunt precizate în regulamentul menționat la art. 42 alin. (2) din prezentul ordin. SECȚIUNEA a 3-a
Limitarea izbucnirii, propagării și dezvoltării incendiului și a efluenților incendiului în interiorul și în afara incintei focarului de incendiu

Art. 50. - Limitarea izbucnirii, propagării și dezvoltării incendiului și a efluenților incendiului

în interiorul și în afara incintei focarului poate fi obținută, în principal, prin una din următoarele măsuri: asigurarea nivelurilor corespunzătoare ale performanțelor de reacție la foc și de rezistență la foc prevăzute de reglementările tehnice specifice pentru produsele pentru construcții; prevederea elementelor de separare a incendiului (pereți, planșee etc.), adaptate la utilizarea construcției, adică la acțiunea termică estimată în construcție; protejarea corespunzătoare a golurilor din elementele de separare a focului; proiectarea corespunzătoare a fațadelor pentru împiedicarea propagării focului către părțile adiacente ale aceleiași clădiri; instalarea de bariere contra fumului, cum sunt ușile etanșe la fum. prevederea sistemelor și a instalațiilor de detectare, semnalizare, stingere a incendiului; evacuarea fumului și a gazelor fierbinți prin sisteme adecvate; crearea de diferențe de presiune între zonele de construcție; prevederea măsurilor de protecție la foc pentru instalațiile de ventilare-climatizare, cum sunt canalele de ventilare rezistente la foc, clapetele antifoc și altele asemenea; prevederea măsurilor de protecție la foc pentru canalele și ghebele instalațiilor aferente construcțiilor, cum sunt: sanitare, încălzire, electrice și altele asemenea.

Art. 51. - (1) Instalațiile de încălzire, ventilare, climatizare, electrice, automatizare și altele asemenea, aferente construcțiilor și amenajărilor, precum și subansamblurile lor trebuie proiectate și realizate astfel încât:

- a) să nu inițieze incendiu;
- b) să nu contribuie activ la dezvoltarea incendiului;
- c) să asigure limitarea propagării incendiului;
- d) să nu constituie risc de incendiu pentru elementele de construcție sau pentru obiectele din încăperi ori adiacente acestora;
- e) suprafețele componente mari și suprafețele expuse ale subansamblurilor să nu se poată încălzi într-o măsură inacceptabilă;
- f) în cazul unui incendiu, să se poată asigura măsuri eficiente de stingere a acestuia și să fie posibilă salvarea persoanelor.

(2) Pentru evitarea pericolului de propagare a focului și a fumului la trecerea unei instalații de la un compartiment de incendiu la altul, se prevăd măsuri de protecție conform reglementărilor tehnice specifice.

(3) Instalațiile de gaze naturale/gaze petroliere lichefiate (GPL), precum și subansamblurile lor trebuie proiectate și realizate conform reglementărilor tehnice specifice.

Art. 52. - (1) Instalațiile de protecție împotriva incendiilor fac parte din măsurile de protecție activă la foc cu rol important în asigurarea cerinței esențiale "securitatea la incendiu" a construcțiilor, instalațiilor tehnologice și a amenajărilor, precum și pentru securitatea utilizatorilor.

(2) Instalațiile de protecție împotriva incendiilor pot fi: instalații de detectare a gazelor inflamabile; instalații de inhibare a exploziei; instalații de detectare, semnalizare și alarmare la incendiu; instalații de evacuare a fumului și a gazelor fierbinți; instalații de hidranți interiori, coloane uscate, hidranți exteriori; instalații speciale de stingere cu apă; instalații de stingere a incendiilor cu gaze; instalații de stingere a incendiilor cu spumă; instalații de stingere a incendiilor cu pulberi; instalații de stingere a incendiilor cu aerosoli.

Art. 57. - (1) Instalațiile de hidranți interiori trebuie să asigure posibilitatea utilizatorilor de a realiza intervenția, în faza inițială a incendiului, cu debitele, presiunile, durata teoretică de funcționare, lungimea jetului și a furtunului normate potrivit prevederilor reglementărilor tehnice specifice.

(2) Instalațiile de hidranți exteriori trebuie să asigure o legătură la conducta principală de apă pentru echipamentele și utilajele de stingere a incendiilor, conform prevederilor reglementărilor tehnice specifice, standardelor europene de referință, precum și standardelor naționale referitoare la cerințele de racordare și adâncimea de îngropare.

Art. 58. - Instalațiile speciale de stingere cu apă, cum sunt cele de sprinklere, instalații cu ceață de apă și altele asemenea, trebuie astfel proiectate încât:

- a) să asigure un răspuns imediat în caz de incendiu, prin deversarea apei, într-o schemă și o

cantitate prestabilită, cu debitele, intensitățile de stropire și stingere normate, pe durata proiectată de funcționare, peste o suprafață dată, în scopul controlului sau stingerii incendiului, potrivit prevederilor reglementărilor tehnice specifice;

b) să asigure, după caz, răcirea elementelor de construcții și instalații; c) să creeze o barieră care împiedică propagarea incendiului.

Art. 62. - Proiectarea, montarea, exploatarea, verificarea și mentenanța instalațiilor de protecție împotriva incendiilor se efectuează conform standardelor europene de referință și reglementărilor tehnice specifice.

SECȚIUNEA a 4-a

Instalațiile aferente construcțiilor și instalațiile tehnologice

Art. 63. - (1) Instalațiile aferente construcțiilor, cum sunt cele de gaze, electrice, de apă, de încălzire, de ventilare, de climatizare, de canalizare și altele asemenea, precum și instalațiile tehnologice se proiectează, se execută și se exploatează potrivit reglementărilor tehnice și măsurilor specifice de apărare împotriva incendiilor, astfel încât acestea să nu constituie surse de inițiere și/sau de propagare a incendiilor.

(2) Instalațiile prevăzute la alin. (1) trebuie să corespundă destinației, tipului și categoriei de importanță a construcției, precum și nivelului de risc de incendiu, să aibă nivelul de protecție corespunzător mediului în care sunt amplasate și să respecte prevederile din normele specifice de apărare împotriva incendiilor.

(3) Instalațiile tehnologice se pun în funcțiune și se exploatează cu respectarea strictă a instrucțiunilor și regulilor de utilizare, precum și a măsurilor de apărare împotriva incendiilor, stabilite de proiectanți și de producători.

Art. 64. - (1) Instalațiile de ventilare sau de climatizare, precum și cele de transport pneumatic se proiectează, se realizează și se exploatează astfel încât, în funcționare normală, părțile componente, cum sunt echipamente, motoare, angrenaje, tubulatură, să nu genereze surse care pot aprinde substanțele vehiculate prin acestea și să nu faciliteze propagarea incendiului.

(2) Traseele instalațiilor de ventilare, climatizare sau transport pneumatic din construcțiile cu risc de incendiu sau explozie, precum și cele din sălile aglomerate ori din încăperile cu bunuri de mare valoare sau de importanță deosebită trebuie să fie independente și complet separate de traseele pentru alte spații.

(3) Se interzice evacuarea prin aceeași instalație de ventilare, de climatizare sau de transport pneumatic a substanțelor care, în amestec sau prin combinație chimică, pot produce incendii ori explozii.

Art. 65. - Construcțiile, instalațiile tehnologice, precum și zonele din vecinătatea acestora, în care se pot degaja vapori, gaze, praf sau pulberi combustibile, se prevăd, conform reglementărilor specifice, cu sisteme de detectare a emisiilor și de inhibare, inertizare sau evacuare forțată a acestora, în vederea preîntâmpinării acumulării de concentrații periculoase, precum și pentru semnalizarea situației create.

Art. 66. - (1) Instalațiile de iluminat de siguranță trebuie să funcționeze pentru o perioadă de timp normată, în zonele specificate, la întreruperea iluminatului normal.

(2) Tipurile de instalații de iluminat de siguranță și cazurile în care se prevăd în construcții, modul de alimentare cu energie electrică a acestora, precum și nivelurile de iluminare necesare trebuie să îndeplinească cerințele reglementărilor tehnice specifice.

Art. 67. - Sursele de rezervă de alimentare cu energie a instalațiilor de protecție împotriva incendiilor trebuie să îndeplinească criteriile de performanță referitoare la furnizarea automată pe durata de timp normată a alimentării cu energie a acestora, la întreruperea alimentării normale, potrivit prevederilor reglementărilor tehnice specifice.

Art. 68. - Construcțiile, instalațiile tehnologice și amenajările se protejează împotriva acțiunii electricității atmosferice cu instalații de protecție împotriva trăsnetului, conform cu reglementările tehnice specifice.

SECȚIUNEA a 5-a

Limitarea propagării incendiului la construcțiile învecinate

Art. 69. -(1) Limitarea propagării incendiului la construcțiile învecinate poate fi realizată prin:

- a) limitarea efectului radiației flăcărilor;
- b) controlul inițierii și propagării focului pe suprafața exterioară a acoperișului, inclusiv a luminatoarelor;
- c) controlul pătrunderii focului de la acoperiș în interiorul clădirii;
- d) controlul aprinderii acoperișului de la un incendiu de dedesubt.

(2) Limitarea efectelor radiației se asigură prin controlul următorilor parametri: distanțe de siguranță normate între construcții; mărimea zonelor vitrate neprotejate; performanța de reacție la foc și de rezistență la foc din interior și exterior a produselor pentru fațade; comportarea la foc a părților vitrate sau opace ale fațadelor; măsuri de protecție activă.

Art. 70. - Condițiile tehnice, măsurile, performanțele și nivelurile de performanță privind limitarea propagării incendiului la construcțiile învecinate se precizează în reglementările tehnice specifice.

SECȚIUNEA a 6-a

Evacuarea utilizatorilor și securitatea forțelor de intervenție

Art. 71. -(1) Pentru evacuarea în condiții de siguranță a utilizatorilor în caz de incendiu, căile de evacuare trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- a) conformare la foc și amplasare corespunzătoare;
- b) separare de alte funcțiuni prin elemente de separare la foc și fum;
- c) asigurarea controlului fumului; d) limitarea producerii incendiului și fumului.

(2) În funcție de categoria construcției, instalației sau a amenajării și de destinația acesteia, se au în vedere și alte măsuri specifice, cum sunt: dimensionarea, realizarea, dispunerea și marcarea căilor de evacuare și a ieșirilor de evacuare corespunzător numărului de utilizatori și stării sănătății acestora, conform prevederilor reglementărilor tehnice; prevederea instalațiilor de detectare și semnalizare a incendiului, precum și de comunicare avertizare; prevederea instalațiilor de iluminat de siguranță, alimentate din surse corespunzătoare; prevederea instalațiilor de semnalizare a ieșirilor de urgență; prevederea de dispozitive de siguranță la uși, cum sunt blocări în poziție deschisă, dispozitive antipanică și altele asemenea; prevederea de sisteme de orientare în caz de incendiu, cum sunt indicatoare de securitate, marcaje fotoluminiscente și altele asemenea; prevederea de instalații de presurizare și alte sisteme de control al fumului; prevederea de locuri sigure de salvare în interiorul și/sau în afara construcției; prevederea unor mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor pentru a fi folosite de utilizatori sau de pompieri, cum sunt instalațiile de hidranți, coloanele uscate și altele asemenea.

Art. 72. - Instalațiile de semnalizare a ieșirilor de urgență trebuie să indice utilizatorilor traseul de evacuare, ușile de evacuare, marcarea scărilor de evacuare din clădire și marcarea ușilor și traseelor care nu servesc la evacuare.

Art. 73. - Construcțiile, compartimentele de incendiu, stadioanele sau arenele sportive ori incintele amenajate trebuie prevăzute cu căi de evacuare a persoanelor, în număr suficient, corespunzător dimensionate și realizate, astfel încât persoanele să ajungă în timpul cel mai scurt și în deplină siguranță în exterior, la nivelul terenului ori al căilor de acces carosabile, în refugii sau în alte locuri special amenajate.

Art. 74. - Pentru accesul și evacuarea copiilor, persoanelor cu dizabilități, bolnavilor și ale altor categorii de persoane care nu se pot evacua singure în caz de incendiu, se adoptă soluții și măsuri adecvate, cu respectarea reglementărilor tehnice specifice.

Art. 75. - La proiectarea și la executarea căilor de evacuare se interzice prevederea ușilor care se pot bloca în poziție închisă, reducerea gabaritelor stabilite prin reglementări tehnice, prevederea de finisaje combustibile, cu excepția celor admise prin norme, de oglinzi, praguri sau de alte elemente care pot crea pe timpul incendiilor dificultăți la evacuare, cum sunt împiedicarea, alunecarea, contactul sau coliziunea cu diverse obiecte, busculada, panica și altele asemenea.

Art. 76. - Pentru securitatea echipelor de salvare/forțelor de intervenție sunt necesare: a) măsuri

pentru ca echipele de intervenție și salvare să-și desfășoare activitatea la un nivel adecvat de securitate și să părăsească clădirea fără riscuri de accidente; b) amenajări pentru accesul forțelor de intervenție în clădire și incintă, pentru autospeciale și pentru ascensoarele de pompieri; c) măsuri care să permită ca stingerea să fie realizată eficient în interiorul și în jurul construcției.

Art. 77. - Ascensoarele de pompieri se prevăd și se realizează potrivit reglementărilor tehnice specifice, asigurând accesul forțelor de intervenție pe durata stabilită în planurile specifice.

Art. 78. - (1) Asigurarea accesului și a circulației autospeciialelor de intervenție în incintele operatorilor economici și ale instituțiilor, în zonele locuite, precum și între localități este obligatorie, conform reglementărilor tehnice specifice.

(2) În locurile prevăzute la alin. (1) trebuie să se asigure cel puțin un acces carosabil dinspre drumurile publice și dinspre drumurile de circulație interioare, amenajat, marcat, întreținut și utilizabil în orice anotimp.

(3) Căile de acces și de circulație se dimensionează potrivit reglementărilor tehnice pentru autovehicule de tip greu, asigurând accesul autospeciialelor de intervenție.

Art. 79. - Măsurile, condițiile tehnice, performanțele și nivelurile de performanță privind proiectarea căilor de evacuare și acces aferente construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor se realizează conform prevederilor reglementărilor tehnice specifice.

CAPITOLUL IV

Norme generale de apărare împotriva incendiilor la exploatarea construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor

SECȚIUNEA 1

Măsuri generale de prevenire a incendiilor la exploatarea construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor

Art. 80. - Măsurile generale de prevenire a incendiilor la exploatarea construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor privesc: controlul/supravegherea din punct de vedere al prevenirii incendiilor a activităților, pe timpul desfășurării și după încheierea acestora; stabilirea măsurilor tehnico-organizatorice în vederea reducerii riscului de incendiu ori a consecințelor incendiilor; menținerea condițiilor realizate pentru evacuarea utilizatorilor în siguranță și pentru securitatea echipelor de intervenție în cazul izbucnirii unui incendiu; întreținerea în stare operativă a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor.

Art. 81. - (1) Exploatarea sistemelor, instalațiilor, dispozitivelor, echipamentelor, aparatelor, mașinilor și utilajelor de orice categorie se face conform reglementărilor tehnice specifice.

(2) Exploatarea mijloacelor tehnice prevăzute la alin. (1) cu defecțiuni, improvizații sau fără protecția corespunzătoare față de materialele sau substanțele combustibile din spațiul în care sunt utilizate este interzisă.

(3) La utilizarea mijloacelor tehnice prevăzute la alin. (1) este obligatorie respectarea instrucțiunilor de funcționare, verificare și întreținere, precum și a măsurilor specifice de apărare împotriva incendiilor, emise și aprobate potrivit legii.

Art. 82. - Pe timpul exploatării instalațiilor aferente construcțiilor și instalațiilor tehnologice prevăzute la art. 63 se interzic:

- a) neasigurarea supravegherii conform instrucțiunilor de funcționare;
- b) funcționarea fără sistemele, aparatele și echipamentele necesare conform instrucțiunilor de funcționare pentru controlul și menținerea parametrilor privind siguranța în funcționare sau înlocuirea acestora cu altele supradimensionate;
- c) întreținerea necorespunzătoare a elementelor prevăzute pentru izolare termică sau electrică ori pentru separare;
- d) depășirea termenelor stabilite pentru efectuarea lucrărilor de întreținere și reparații sau executarea necorespunzătoare a acestora;
- e) executarea lucrărilor de întreținere și reparații sau a unor modificări de către personal neautorizat.

Art. 83. - (1) Menținerea în bună stare a instalațiilor și sistemelor de captare și scurgere la

pământ a descărcărilor electrice atmosferice este obligatorie la construcții și instalații, utilaje și echipamente tehnologice, conform reglementărilor tehnice specifice.

(2) Utilizarea sistemelor de captare și scurgere la pământ a electricității statice conform instrucțiunilor specifice și reglementărilor tehnice este obligatorie.

Art. 84. - (1) În spațiile cu risc mare de incendiu sau de explozie se interzice accesul salariaților și al altor persoane fără echipament de protecție adecvat condițiilor de lucru.

(2) Folosirea dispozitivelor, aparatelor, uneltelor și sculelor neprotejate corespunzător sau care pot produce scânteii prin funcționare, lovire sau frecare în spații sau în locuri cu risc de explozie este interzisă.

Art. 85. - (1) Produsele, materialele și substanțele combustibile se amplasează la distanță de siguranță față de sursele de căldură ori se protejează astfel încât să nu fie posibilă aprinderea lor.

(2) Se interzice folosirea sobelor și a altor mijloace de încălzire defecte, cu improvizații, supraalimentate cu combustibili sau nesupravegheate, precum și aprinderea focului utilizându-se lichide inflamabile.

(3) Verificarea, repararea, izolarea termică și curățarea periodică a coșurilor de evacuare a fumului sunt obligatorii.

Art. 86. - (1) Pe timpul transportului, depozitării și manipulării produselor sau substanțelor combustibile se ține seama de proprietățile fizico-chimice ale acestora, astfel încât la contactul dintre ele să nu se producă ori să nu se propage incendiul.

(2) Produsele și substanțele combustibile se transportă, se manipulează și se depozitează în ambalaje adecvate, realizate și inscripționate corespunzător, în vederea identificării riscurilor de incendiu și stabilirii procedurilor și substanțelor de stingere ori de neutralizare adecvate.

(3) Disponibilitatea materialelor periculoase în depozit se face potrivit planului de depozitare.

(4) La elaborarea planurilor de intervenție se ține seama de compatibilitatea produselor sau substanțelor combustibile cu substanțele de stingere.

Art. 87. - (1) Deșeurile și reziduurile, scurgerile și depunerile de praf sau de pulberi combustibile se îndepărtează ritmic prin metode și mijloace adecvate, obligatoriu la terminarea fiecărui schimb de lucru, și se depun în locuri special destinate depozitării sau distrugerii lor.

(2) Deșeurile și reziduurile de lichide combustibile sau cele din materiale solide, cum sunt cârpe, câlți, bumbac, rumeguș, care conțin astfel de produse, se colectează în cutii sau în vase metalice ori cu căptușeală metalică interioară, prevăzute cu capac, amplasate în locuri fără risc de incendiu și marcate.

(3) Deșeurile, reziduurile și ambalajele combustibile, care se reutilizează, se depozitează, cu asigurarea distanțelor de siguranță față de clădiri, instalații, culturi agricole, suprafețe împădurite și alte materiale combustibile, în funcție de natura și de proprietățile fizico-chimice ale acestora.

(4) Deșeurile, reziduurile și ambalajele combustibile, care nu se reutilizează, se distrug conform reglementărilor specifice.

Art. 88. - (1) Materialele și substanțele care prezintă pericol de autoaprindere se păstrează în condiții adecvate naturii lor, bine ventilate și luându-se măsuri de control și preîntâmpinare a fenomenului de autoîncălzire.

(2) Prevenirea apariției fenomenului de autoaprindere se urmărește și la depozitarea furajelor și plantelor tehnice, conform reglementărilor specifice.

(3) Amplasarea depozitelor de combustibili, furaje și plante tehnice se face la distanțe de siguranță, astfel încât eventualele incendii produse la acestea să nu pericliteze vecinătățile.

Art. 89. - Toate instalațiile/conductele prin care circulă substanțe lichide sau gaze se marchează prin culori specifice de identificare a naturii substanței, respectiv pericolului acesteia, prevăzute de normele tehnice specifice.

Art. 90. - (1) Tratarea sau protejarea materialelor și elementelor de construcții combustibile și/sau a structurilor din alcătuirea construcțiilor sau a instalațiilor cu substanțe de termoprotecție ori ignifuge se efectuează potrivit reglementărilor tehnice specifice.

(2) Lucrările de termoprotecție se execută numai de către personal atestat, conform normelor tehnice specifice.

(3) Calitatea lucrărilor de ignifugare executate se certifică prin rapoarte de încercare emise de laboratoare autorizate conform legii.

Art. 91. - Elementele de limitare a propagării focului, de izolare termică și de etanșare la fum și la gaze fierbinți din alcătuirea construcțiilor și a instalațiilor se mențin permanent în bună stare, pentru ași îndeplini rolul stabilit.

Art. 92. - (1) În construcțiile civile/publice și de producție, cantitățile de materiale și de substanțe combustibile utilizate nu trebuie să conducă la depășirea densității sarcinii termice stabilite prin reglementări tehnice sau prin documentațiile tehnice de proiectare și execuție.

(2) În sălile aglomerate și de sport, pe stadioane sau pe alte arene sportive ori în incinte amenajate pentru activități cu public este interzis accesul publicului cu produse și substanțe inflamabile sau cu alte mijloace care pot produce incendii sau explozii.

(3) Depozitarea și utilizarea în spații publice a mijloacelor, produselor și substanțelor prevăzute la alin. (2) este permisă numai în locurile amenajate în acest scop și cu respectarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor.

Art. 93. - (1) La clădiri administrative/birouri, activitatea se organizează astfel încât să nu se creeze aglomerări ale publicului, care să îngreuneze sau chiar să blocheze evacuarea în caz de incendiu.

(2) Pe timpul exploatării încăperilor, compartimentelor și spațiilor aferente clădirilor administrative trebuie luate măsuri de reducere la minim posibil a riscului de incendiu prin limitarea la strictul necesar a cantităților de materiale combustibile și a eventualelor surse cu potențial de aprindere a acestora.

Art.94. - (1) În sălile aglomerate ori amenajările temporare în care se desfășoară activități cu public nu se admite accesul unui număr de persoane mai mare decât capacitatea stabilită prin proiect.

(2) Amplasarea mobilierului în sălile aglomerate se realizează astfel încât să se asigure culoare de trecere cu lățimi care să permită deplasarea publicului către ieșirile din sală.

(3) În incintele prevăzute la alin. (1), scaunele sau băncile se fixează de pardoseală astfel încât să nu fie răsturnate în caz de panică și să asigure evacuarea rapidă și fără accidente a publicului.

(4) La finalizarea activității în sala aglomerată sau amenajarea temporară se execută un control de verificare pentru depistarea și înlăturarea eventualelor nereguli în domeniul prevenirii incendiilor pe timpul exploatării.

(5) Se recomandă asigurarea unui sistem de alarmare în caz de incendiu, cu mesaj preînregistrat.

Art. 95. - (1) În perioadele caniculare sau secetoase, consiliile județene sau locale din zonele cu risc crescut de incendiu și, după caz, administratorii operatorilor economici/ conducătorii instituțiilor din zonele menționate trebuie să elaboreze programe speciale de măsuri pentru prevenirea incendiilor specifice.

(2) Măsurile speciale pe timpul secetos cuprind: identificarea și nominalizarea sectoarelor de activitate în care crește riscul de incendiu în condițiile caracteristice temperaturilor atmosferice ridicate și lipsei de precipitații; interzicerea utilizării focului deschis în zonele afectate de uscăciune avansată; restricționarea efectuării, în anumite intervale din timpul zilei, a unor lucrări care creează condiții favorizante pentru producerea de incendii prin degajări de substanțe volatile sau supraîncălziri excesive; asigurarea protecției față de efectul direct al razelor solare a recipientelor, rezervoarelor și a altor tipuri de ambalaje care conțin vapori inflamabili sau gaze lichefiate sub presiune, prin depozitare la umbră; intensificarea controalelor în zonele cu culturi agricole și în locuri cu vegetație forestieră, mai ales cele frecventate pentru agrement; asigurarea și verificarea zilnică a rezervelor de apă pentru incendiu.

(3) Măsurile speciale stabilite sunt aduse la cunoștință tuturor salariaților și, după caz, populației.

Art. 96. - Înainte de începerea sezonului rece se iau următoarele măsuri de prevenire:

- a) controlul instalațiilor și al sistemelor de încălzire existente la operatorii economici, instituțiile publice, locuințele și gospodăriile populației, cum sunt surse de căldură, conducte, corpuri și elemente de încălzire, sobe, coșuri și canale de fum, și înlăturarea defecțiunilor constatate, asigurându-se funcționarea la parametrii normativi;
- b) protejarea contra înghețului a componentelor instalațiilor de stingere cu apă;
- c) asigurarea uneltelor și accesoriilor pentru deszăpezirea căilor de acces, de evacuare și de intervenție.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsuri generale de prevenire a incendiilor la executarea lucrărilor cu foc deschis

Art. 97. - (1) Utilizarea focului deschis în locuri cu pericol de incendiu și pe timp de vânt este interzisă; locurile cu pericol de incendiu, în care se aplică această interdicție, se stabilesc și se marchează de persoanele în drept.

(2) Prepararea hranei prin utilizarea focului deschis în incintele unităților, în zonele de agrement și în gospodăriile populației se face numai în locuri special amenajate, în condiții și la distanțe care să nu permită propagarea focului la construcții, depozite, culturi agricole, păduri, plantații sau la alte vecinătăți.

(3) Arderea resturilor vegetale, gunoaielor, deșeurilor și a altor materiale combustibile se face în locuri special amenajate ori pe terenuri pregătite, cu luarea măsurilor ce se impun pentru împiedicarea propagării focului la vecinătăți, asigurându-se supravegherea permanentă a arderii, precum și stingerea jarului după terminarea activității.

(4) Arderea miriștilor se face numai după luarea măsurilor ce se impun pentru împiedicarea propagării focului la vecinătăți, asigurându-se supravegherea permanentă a arderii.

(5) Utilizarea focului deschis nu se admite la distanțe mai mici de 40 m față de locurile cu pericol de explozie: gaze și lichide combustibile, vapori inflamabili, explozivi etc., respectiv 10 m față de materiale sau substanțe combustibile: lemn, hârtie, textile, carton asfaltat, bitum, ulei etc., fără a fi supravegheat și asigurat prin măsuri corespunzătoare.

(6) Luarea măsurilor pentru prevenirea jocului copiilor cu focul în condiții și în locuri în care se pot produce incendii constituie o obligație a persoanelor care răspund, potrivit legii, de creșterea, educarea și îngrijirea copiilor.

Art. 98. - (1) Reglementarea de către administratorul operatorului economic/conducătorul instituției sau, după caz, de consiliul local a modului de executare a lucrărilor cu foc deschis presupune: stabilirea locurilor unde, periodic sau permanent, se pot efectua lucrări cu foc deschis, cum sunt topirea bitumului, arderea deșeurilor combustibile, curățările prin ardere, precum și a persoanelor care le supraveghează; stabilirea și marcarea locurilor cu pericol de incendiu în care este interzisă utilizarea focului deschis; nominalizarea persoanelor care au dreptul să emită permis de lucru cu foc; descrierea procedurii de emitere, semnare, aducere la cunoștință și păstrare a permisului de lucru cu foc; aprobarea unor instrucțiuni specifice de prevenire a incendiilor pentru astfel de lucrări.

(2) Distrugerea prin ardere a unor deșeuri sau reziduuri combustibile se efectuează cu respectarea legislației specifice privind protecția mediului.

Art. 99. - (1) Efectuarea lucrărilor de sudare, tăiere, lipire sau a altor asemenea operațiuni care prezintă pericol de incendiu, în construcții civile (publice), pe timpul programului cu publicul, în instalații tehnologice cu risc de incendiu sau explozie, în depozite ori în alte spații cu pericol de aprindere a materialelor, produselor sau substanțelor combustibile este interzisă.

(2) Lucrările prevăzute la alin. (1) se pot executa în spațiile respective numai după ce s-au luat măsuri pentru: evacuarea persoanelor, îndepărtarea sau protejarea materialelor combustibile, golirea, spălarea, blindarea traseelor de conducte ori a utilajelor, aerisirea sau ventilarea spațiilor, dotarea locurilor de muncă cu mijloace de limitare și stingere a incendiilor.

(3) Lucrările menționate la alin. (1) și la art. 97 alin. (4) se execută numai pe baza permisului de lucru cu foc, al cărui model este prezentat în anexa nr. 4 la prezentele norme generale.

(4) În toate cazurile prevăzute la alin. (1)-(3) sunt obligatorii instruirea personalului de

execuție, control și supraveghere asupra măsurilor de apărare împotriva incendiilor, precum și informarea serviciului privat/voluntar pentru situații de urgență.

Art. 100. - (1) Permisul de lucru cu foc, prevăzut la art. 99 alin. (3), se întocmește în două exemplare, dintre care unul se înmânează șefului formației de lucru sau persoanei care execută operațiunile cu foc deschis, iar celălalt rămâne la emitent.

(2) Permisul de lucru cu foc este valabil o singură zi.

(3) La terminarea lucrului, permisul de lucru cu foc se predă de către executant emitentului.

Art. 101. - Șeful sectorului de activitate, atelier, secție, depozit, instalație etc. în care se execută operațiuni cu foc deschis are obligația să asigure măsuri pentru:

a) pregătirea locului;

b) instruirea personalului;

c) controlul după terminarea lucrării.

Art. 102. - (1) Executantul lucrării are obligația de a utiliza pentru executarea lucrărilor cu foc deschis numai echipamente și aparate în bună stare de funcționare.

(2) Toate echipamentele și aparatele pentru executarea lucrărilor cu foc deschis se întrețin și se verifică în conformitate cu instrucțiunile furnizorului.

Art. 103. - În timpul executării lucrării trebuie să se asigure: supravegherea permanentă a flăcării, a răspândirii și a traiectoriilor scânteilor sau particulelor de materiale incandescente și a intensității fluxului de căldură; strângerea și depozitarea resturilor de electrozi în vase speciale cu nisip sau cu apă; închiderea robinetelor buteliei de oxigen și a generatorului de acetilenă, dacă durata întreruperii executării lucrării depășește 10 minute; interzicerea agățării arzătoarelor, chiar stinse, de buteliile de oxigen sau de generatoarele de acetilenă; neefectuarea de deplasări cu arzătoarele aprinse în afara zonei de lucru sau de urcări pe scări, schele etc.; evacuarea carburului din generator, în cazul întreruperii lucrului pe o perioadă mai îndelungată.

Art. 104. - După terminarea lucrării, șeful sectorului de activitate, prevăzut la art. 101, trebuie să asigure următoarele măsuri:

a) verificarea locului în care s-a executat lucrarea, precum și a spațiilor adiacente și a celor situate la cotele inferioare sau superioare, pentru a constata dacă nu s-au creat focare de incendiu: zone incandescente, miros de ars sau degajări de fum etc.;

b) descoperirea tuturor zonelor protejate, verificându-se dacă starea lor este intactă, și luarea de măsuri în consecință;

c) verificarea, la anumite intervale, pe parcursul mai multor ore și în timpul nopții, a situației existente la locul în care s-a efectuat lucrarea și în imediata apropiere a acestuia;

d) depozitarea în condiții de siguranță a echipamentelor folosite la lucrare;

e) reamplasarea pe pozițiile inițiale a elementelor și materialelor combustibile la cel puțin 6 ore de la terminarea lucrării;

f) colectarea șlamului de carbid în containere destinate acestui scop și depozitarea acestora într-un loc special amenajat.

Art. 105. - (1) Folosirea flăcării: lumânări, făclii, torțe și altele asemenea pe timpul spectacolelor de teatru, operă, operetă, a festivităților desfășurate în restaurante sau pentru ambianță ori divertisment în restaurante, baruri, cluburi, discoteci etc. este interzisă.

(2) Pentru durate scurte, stabilite precis, se admite folosirea flăcării în situațiile menționate la alin. (1), cu condiția asigurării condițiilor de împiedicare a inițierii și propagării incendiului, după cum urmează: evitarea amplasării în apropierea sau contactul cu materiale combustibile: decoruri, costume, haine, perdele etc.; folosirea unor suporturi incombustibile; prevenirea producerii unor incendii prin răsturnare, manevrare greșită etc.; stingerea obligatorie a flăcărilor la terminarea evenimentului; nominalizarea personalului propriu ce asigură supravegherea și intervenția în caz de incendiu; asigurarea mijloacelor tehnice adecvate de apărare împotriva incendiilor; anunțarea, după caz, a serviciului profesionist, voluntar sau privat, pentru situații de urgență, a cadrului tehnic sau a personalului de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor.

Art. 106. -(1) Reglementarea fumatului din punct de vedere al prevenirii incendiilor este

obligator în cadrul fiecărui operator economic sau al fiecărei instituții publice și se face prin dispoziție scrisă, dată de persoana cu atribuții de conducere.

(2) Pentru situațiile în care o construcție sau o amenajare este folosită de mai mulți utilizatori, reglementarea fumatului se face prin dispoziție emisă de proprietarul construcției sau al amenajării respective, însușită de utilizatorii în cauză.

(3) În dispoziția pentru reglementarea fumatului se menționează:

a) locurile cu pericol de incendiu sau de explozie, pe lângă spațiile publice închise, conform legii, în care este interzis fumatul sau, după caz, accesul cu țigări, chibrituri sau brichete; se prevăd obligatoriu locurile cu schele, cofraje și eșafodaje, realizate din materiale combustibile, precum și lanurile de cereale în faza de coacere și zonele împădurite;

b) locurile amenajate pentru fumat;

c) persoanele desemnate să răspundă de supravegherea respectării reglementării, pe locuri și sectoare de activitate; d) alte date și informații necesare să fie precizate pentru a diminua pericolul de incendiu.

(4) Locurile în care este interzis fumatul se marchează conform legii.

(5) Locurile în care este permis fumatul se marchează cu indicatorul "LOC PENTRU FUMAT".

(6) Locurile pentru fumat stabilite în exteriorul clădirilor sunt amplasate la o distanță mai mare de 40 m față de locurile în care există pericol de explozie: gaze și lichide combustibile, explozivi, vapori inflamabili etc., 10 m față de locurile în care există materiale solide combustibile: lemn, textile, hârtie, carton asfaltat, bitum, și 50 m față de culturile de cereale păioase în perioada coacerii și recoltării sau de zonele împădurite.

(7) Locurile stabilite pentru fumat se prevăd cu: scrumiere sau vase cu apă, nisip sau pământ; instrucțiuni afișate, cuprinzând măsuri de prevenire a incendiilor și reguli de comportare în caz de incendiu; mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor.

(8) Scrumierele din interiorul clădirilor se amplasează astfel încât să nu fie posibilă aprinderea materialelor combustibile din apropiere, cum ar fi draperii, perdele, jaluzele.

(9) Depunerea în scrumiere a altor deșeuri de materiale combustibile, cum sunt hârtia, cartonul, textilele, este interzisă.

(10) Golirea scrumierelor în coșurile de hârtie sau în alte locuri în care există materiale combustibile este interzisă.

(11) Aruncarea la întâmplare a resturilor de țigări sau chibrituri aprinse este interzisă.

SECȚIUNEA a 3-a

Măsuri generale de prevenire a incendiilor la exploatarea căilor de evacuare

Art. 107. -Pentru asigurarea condițiilor de evacuare și salvare a utilizatorilor în siguranță în caz de incendiu se adoptă următoarele măsuri:

a) întreținerea în bună stare de funcționare a sistemelor de decompresare sau de etanșare la fum și gaze fierbinți, precum și a elementelor de limitare a propagării focului ori de izolare termică din compunerea construcțiilor și instalațiilor;

b) păstrarea căilor de evacuare libere și în stare de utilizare la parametrii la care au fost proiectate și realizate;

c) funcționarea iluminatului de siguranță și a celei de-a doua surse de energie electrică, conform reglementărilor tehnice;

d) funcționarea sistemelor de alarmare și semnalizare a incendiilor la parametrii de performanță pentru care au fost proiectate;

e) organizarea și desfășurarea, periodic, de exerciții și aplicații cu salariații, în condițiile legii.

Art. 108. - (1) Căile de evacuare, inclusiv cele care duc pe terase, în refugii sau în alte locuri special amenajate pentru evacuare, se marchează cu indicatoare standardizate, conform reglementărilor tehnice specifice, astfel încât traseele acestora să fie recunoscute cu ușurință, atât ziua cât și noaptea, de persoanele care le utilizează în caz de incendiu.

(2) Se montează indicatoare corespunzătoare la rampele scărilor care duc la demisol sau subsol ori la ușile de acces către alte spații și încăperi din care evacuarea nu poate fi continuată.

Art. 109. - (1) Dispozitivele care asigură închiderea automată în caz de incendiu a elementelor de protecție a golurilor, cele de acționare a trapelor și clapetelor, precum și cele care mențin în poziție închisă ușile încăperilor tampon se mențin în permanență în stare de funcționare.

(2) Se interzice blocarea în poziție deschisă a ușilor caselor scârilor, a celor de pe coridoare, a celor cu dispozitive de închidere automată sau a altor uși care, în caz de incendiu, au rolul de a opri pătrunderea fumului, gazelor fierbinți și propagarea incendiilor pe verticală sau orizontală.

(3) Dispozitivele de la alin. (2), care asigură închiderea automată a ușilor, se verifică periodic și se mențin în stare de funcționare.

(4) Sistemul de închidere a ușilor de pe traseele de evacuare trebuie să permită deschiderea ușoară a acestora în caz de incendiu.

Art. 110. - (1) Este interzisă blocarea căilor de acces, de evacuare și de intervenție cu materiale care reduc lățimea sau înălțimea liberă de circulație stabilită ori care prezintă pericol de incendiu sau explozie, precum și efectuarea unor modificări la acestea, prin care se înrăutățește situația inițială.

(2) În casele scârilor, pe coridoare sau pe alte căi de evacuare ale clădirilor se interzic amenajarea de boxe ori locuri de lucru, depozitarea de materiale, mobilier sau obiecte, amplasarea de mașini de foto-copiat, dozatoare pentru sucuri/cafea etc., care ar putea împiedica evacuarea persoanelor și bunurilor, precum și accesul personalului de intervenție.

Art. 111. - (1) Accesul mijloacelor și personalului pentru intervențiile operative în caz de incendiu, în vederea salvării și acordării ajutorului persoanelor aflate în pericol, stingerii incendiilor și limitării efectelor acestora, trebuie să fie asigurat în permanență la toate: construcțiile și încăperile acestora; instalațiile tehnologice și anexe; depozitele închise și deschise de materii prime, semifabricate, produse finite și auxiliare; mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor, precum și la punctele de comandă ale acestora, cum sunt: centrale și butoane de semnalizare a incendiilor, stații de pompare a apei, hidranți de incendiu, stingătoare, panouri de incendiu, bazine, rezervoare și castele de apă, rampe ale surselor de apă naturale; dispozitivele de acționare a unor mijloace cu rol de protecție în caz de incendiu: cortine de siguranță, sisteme de evacuare a fumului și a gazelor fierbinți, clapete de pe tubulatura de ventilare și altele asemenea; tablourile de distribuție și întrerupătoarele generale ale instalațiilor electrice de iluminat, de forță și de siguranță, precum și la sursele de alimentare de rezervă care sunt destinate alimentării receptoarelor electrice cu rol în caz de incendiu; vanele instalațiilor tehnologice sau auxiliare care trebuie manevrate în caz de incendiu și punctele de comandă ale acestora: gaze și lichide combustibile, benzi transportoare și altele asemenea; alte mijloace utilizate pentru intervenție în caz de incendiu: vehicule pentru tractare sau transport, cisterne ori autocisterne pentru apă și altele asemenea.

(2) Persoanele fizice sau juridice care dețin sau administrează construcțiile, instalațiile, sistemele, dispozitivele sau mijloacele respective sunt obligate să marcheze prin indicatoare, potrivit reglementărilor tehnice specifice, prezența mijloacelor de la alin. (1) și să afișeze regulile specifice care trebuie respectate.

Art. 112. - (1) Intrările în incintele unităților și circulațiile carosabile din interiorul acestora, prin care se asigură accesul la clădiri și instalații, la racordurile de alimentare cu apă, cum sunt rețele, bazine, râuri, lacuri, traversările de cale ferată și altele asemenea, se mențin, indiferent de sezon, practicabile, curate și libere de orice obstacole, cum ar fi: materiale, utilaje, ambalaje, zăpadă și altele asemenea, care ar putea împiedica intervenția operativă pentru stingerea incendiilor.

(2) În cazul în care acest lucru nu este posibil, se asigură și se marchează, potrivit reglementărilor tehnice specifice, căi de acces și circulații ocolitoare.

Art. 113. - Căile de acces și de evacuare din clădiri, limitele zonelor periculoase de incendiu, explozie, electrocutare, radiații, locurile în care sunt amplasate utilajele și instalațiile pentru stingerea incendiilor și orice alte instalații care, în caz de incendiu, presupun manevre obligatorii se marchează vizibil, potrivit reglementărilor tehnice specifice.

Art. 114. - Platformele de acces și de amplasare a autospeciilor de intervenție și salvare de la

înălțimi, prevăzute în imediata vecinătate a construcțiilor, se marchează corespunzător și se mențin libere.

Art. 115. - Ascensoarele de pompieri se mențin permanent în bună stare de funcționare, pentru a putea fi utilizate operativ în caz de necesitate, și se marchează corespunzător.

SECȚIUNEA a 4-a

Măsuri generale de prevenire a incendiilor în locuințele unifamiliale/multifamiliale/gospodăriile populației

Art. 116. - În locuințele unifamiliale/multifamiliale/gospodăriile populației se interzic:

- a) utilizarea aparatelor electrice, cablurilor electrice, prizelor, întrerupătoarelor, dispozitivelor de protecție cu defecțiuni sau cu improvizații;
- b) suprasolicitarea rețelei electrice prin folosirea simultană a mai multor receptori;
- c) nesupravegherea aparatelor electrice sub tensiune, cum sunt: fier de călcat, reșou, radiator și altele asemenea;
- d) folosirea siguranțelor fuzibile supradimensionate prin înlocuirea cu liță a fuzibilului calibrat;
- e) folosirea chibriturilor, lumânărilor, lămpilor de iluminat cu petrol, în spații cu pericol de incendiu, cum sunt: depozite de furaje, grajduri, magazii, poduri și altele asemenea;
- f) folosirea chibriturilor, lumânărilor, lămpilor de iluminat cu petrol atât în spații cu pericol de explozie, respectiv în încăperi în care sunt depozitate produse petroliere, cât și în lanuri de cereale, pajiști, în păduri și în apropierea acestora;
- g) așezarea sau păstrarea buteliilor de gaze în apropierea oricăror surse de căldură ori sub acțiunea directă a razelor solare;
- h) folosirea buteliilor de gaze lichefiate fără regulatori de presiune, cu garnituri deteriorate ori cu furtunuri de cauciuc fisurate sau lărgite la capete;
- i) folosirea flăcării pentru verificarea etanșeității buteliei, garniturilor, regulatorilor de presiune sau a furtunului/conductei de gaz; verificarea se face numai cu emulsie de apă cu săpun;
- j) încălzirea cu flacăra a buteliilor ori folosirea acestora în poziție culcată, răsturnată sau înclinată;
- k) transvazarea gazului din butelie în orice alte recipiente sau folosirea de butelii improvizate;
- l) păstrarea surselor de foc, cum sunt chibrituri, brichete, lumânări, lămpi cu gaz și altele asemenea, în locuri în care au acces copiii;
- m) nesupravegherea copiilor, precum și blocarea lor în casă cu lumânări aprinse, sobe, plite și/sau aparate electrice aflate în funcțiune.
- n) depozitarea de materiale combustibile sau inflamabile, cum sunt butelii, bidoane cu produse petroliere și altele asemenea, în podurile clădirilor;
- o) folosirea afumătoarelor improvizate ori amplasarea acestora în magazii, poduri, remize, sub șoproane sau lângă materiale combustibile; afumătorile se confecționează din zidării de cărămidă și materiale incombustibile și se amplasează independent de celelalte construcții din gospodărie.

Art. 117. - În locuințe de tip unifamilial sau în apartamentele blocurilor de locuit, carburanții sau alte lichide inflamabile pentru uz casnic se păstrează numai în ambalaje metalice special destinate, închise ermetic, în locuri protejate și fără a se depăși 25 l.

Art. 118. - Măsurile de prevenire a incendiilor privind instalațiile electrice, de încălzire, de gaze/GPL, fumatul, depozitarea, utilizarea focului deschis, colectarea deșeurilor, precum și cele împotriva descărcărilor electrice atmosferice/electricității statice se aplică în locuințele unifamiliale/multifamiliale/gospodăriile populației.

Art. 119. - Pentru asigurarea intervenției în caz de incendiu se recomandă amplasarea în bucătărie a unui stingător sau a unei păături de incendiu.

SECȚIUNEA a 5-a

Măsuri generale de prevenire a incendiilor în spații destinate persoanelor cu dizabilități/solicitanților de azil

CAPITOLUL V

Echiparea și dotarea cu mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor

Art. 123. - (1) Echiparea și dotarea construcțiilor, instalațiilor și a amenajărilor cu instalații de protecție împotriva incendiilor și cu alte mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor, stabilirea categoriilor, tipurilor și parametrilor specifici, precum și dimensionarea și amplasarea acestora se asigură conform reglementărilor tehnice și normelor specifice de apărare împotriva incendiilor.

(2) Mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor trebuie să îndeplinească și să asigure criteriile și nivelurile de performanță prevăzute de reglementările tehnice aplicabile și de specificațiile tehnice de referință.

Art. 124. - Categoriile principale de mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor sunt prezentate în anexa nr. 5, potrivit rolului pe care îl au în asigurarea protecției construcțiilor, instalațiilor tehnologice, amenajărilor și a utilizatorilor la acțiunea incendiului.

Art. 125. - Dotarea operatorilor economici și a instituțiilor cu mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor se face pe baza normelor specifice de apărare împotriva incendiilor și reglementărilor tehnice.

Art. 126. - Pentru tipurile de construcții, instalații tehnologice și amenajări care nu se încadrează în prevederile reglementărilor tehnice și ale normelor specifice se recomandă verificarea necesității și oportunității echipării și dotării acestora cu anumite tipuri de mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor, prin utilizarea unor metode de analiză sau prin elaborarea unui scenariu de securitate la incendiu.

Art. 127. - Proiectanții și beneficiarii au obligația de a include în documentație, respectiv de a utiliza numai mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor cu marcaj CE, certificate sau agrementate, conform legii.

Art. 128. - (1) Producătorii, furnizorii, proiectanții și executanții de mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor trebuie să pună la dispoziția beneficiarului următoarele: documentele necesare conform legii pentru introducerea pe piață, după caz, a certificatului EC și a declarației de conformitate, a certificatului de conformitate al produsului, a agrementului tehnic; documentația tehnică aferentă, conform standardului de referință; schema sinoptică a sistemului/instalației, schemele bloc și de racordare și softul necesar; instrucțiuni de utilizare și pentru controlul stării de funcționare; măsuri care se adoptă în caz de nefuncționare.

(2) Documentele de la alin. (1) lit. a) și b) se pun la dispoziție de producători, furnizori și utilizatori, la cerere, organului de control pentru supravegherea pieței.

Art. 129. - Montarea, exploatarea și mentenanța mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor se fac în conformitate cu reglementările tehnice specifice, cu instrucțiunile de montaj, utilizare, verificare și întreținere ale producătorilor și cu standardele europene de referință, astfel încât să li se asigure permanent performanțele normate.

Art. 130. - La stabilirea tipurilor de instalații de protecție împotriva incendiilor și a altor mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor cu care se echipează construcțiile, instalațiile și amenajările se au în vedere următoarele criterii:

a) condițiile și cerințele tehnice precizate în reglementările tehnice specifice;

b) posibilitățile de acționare în spații închise, în subsoluri, la înălțime sau în medii cu nocivitate mărită;

c) caracteristicile și performanțele mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor;

d) compatibilitatea substanțelor de stingere cu clasele de incendiu și cu alte substanțe de stingere utilizate simultan sau succesiv;

e) influența substanțelor de stingere asupra utilizatorilor, elementelor de construcție ale clădirii și mediului.

Art. 131. - (1) Tipul și numărul de stingătoare cu care se dotează construcțiile se stabilesc potrivit reglementărilor tehnice ori normelor specifice de apărare împotriva incendiilor.

(2) Numărul orientativ de stingătoare pentru dotarea categoriilor de construcții pentru care nu există prevederi în reglementările tehnice specifice este prezentat în anexa nr. 6.

Art. 132. - Mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor, cu care sunt echipate și dotate construcțiile, instalațiile și amenajările, se amplasează și/sau se depozitează, conform

documentațiilor tehnice de execuție și reglementărilor specifice, în locuri ferite de intemperii, agenți corozivi, efecte negative ale temperaturii etc. ori se protejează corespunzător mediilor în care se utilizează.

Art. 133. - La amplasarea mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor, care sunt utilizate de personalul de pe locurile de muncă și/sau de forțele de intervenție, în caz de incendiu, se au în vedere și următoarele cerințe: locurile de amplasare să fie vizibile, ușor accesibile și la distanțe optime față de focarele cele mai probabile; înălțimea de montare să fie accesibilă; să fie bine fixate și să nu împiedice evacuarea persoanelor în caz de incendiu.

Art. 134. - (1) Mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor se marchează în conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice și ale standardelor specifice.

(2) Pe timpul exploatării se asigură vizibilitatea și lizibilitatea marcajelor.

Art. 135. - Mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor, cu care se echipează și se dotează construcțiile, instalațiile tehnologice și amenajările, se întrețin permanent în stare de funcționare, cu asigurarea fiabilității și eficienței necesare, conform reglementărilor tehnice specifice.

Art. 136. - Instalațiile de detectare și semnalizare a incendiului, de evacuare a fumului și a gazelor fierbinți și de presurizare pentru controlul fumului trebuie să îndeplinească criteriile de performanță privind menținerea funcționării pe o durată minimă normată, în cazul întreruperii sursei principale de alimentare cu energie.

Art. 137. - Rețelele interioare și exterioare de alimentare cu apă a instalațiilor de stingere a incendiilor și rezervele de apă de incendiu trebuie să asigure alimentarea corespunzătoare a acestora, cu debitele și presiunile necesare și pe durata de timp normată, potrivit prevederilor reglementărilor tehnice specifice.

Art. 138. - Dotarea operatorilor economici, a instituțiilor și localităților cu autospeciale și cu alte mijloace mobile de intervenție la incendii se face pe baza reglementărilor și a normelor specifice de apărare împotriva incendiilor, respectându-se criteriile minime de performanță privind organizarea și funcționarea serviciilor publice, voluntare și private pentru situații de urgență.

Art. 139. - (1) Proprietarii/utilizatorii construcțiilor, instalațiilor tehnologice și amenajărilor trebuie să execute periodic controlul stării de funcționare a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor, cu care acestea sunt echipate și dotate, prin personal anume desemnat și instruit în acest scop.

(2) Scoaterea din funcțiune a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor fără luarea unor măsuri alternative de apărare împotriva incendiilor ori neasigurarea parametrilor necesari funcționării acestora în condiții de eficiență este strict interzisă.

(3) Controlul stării de funcționare a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor se execută conform prevederilor cuprinse în reglementările tehnice, normele specifice de apărare împotriva incendiilor, precum și în instrucțiunile tehnice elaborate de proiectanți și/sau de producători/furnizori.

Art. 140. - (1) Persoanele fizice și juridice care efectuează proiectarea, montarea, verificarea, întreținerea și repararea mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor trebuie să fie atestate în acest sens, în condițiile legii.

(2) Periodicitatea lucrărilor prevăzute la alin. (1) se stabilește conform normelor specifice de apărare împotriva incendiilor, reglementărilor tehnice de exploatare și precizărilor producătorilor/furnizorilor acestor mijloace tehnice.

(3) Pe perioadele de oprire a funcționării sistemelor, instalațiilor, aparatelor și dispozitivelor de semnalizare, alarmare, avertizare, alertare, limitare și stingere a incendiilor, pentru executarea lucrărilor de întreținere și reparare ori în caz de opriri accidentale, proprietarii/utilizatorii trebuie să asigure măsuri tehnice și organizatorice alternative pentru evitarea producerii unor eventuale incendii, precum și de acțiune în caz de necesitate.

(4) Substanțele speciale pentru stingerea incendiilor se supun verificărilor periodice privind menținerea calităților în timp, conform reglementărilor specifice și precizărilor

producătorului/furnizorului.

Art. 141. - (1) Exploatarea, întreținerea, reviziile și reparațiile la autospeciale, utilaje și celelalte mijloace mobile de intervenție la incendii se execută conform normelor tehnice emise de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

(2) Reparațiile la mijloacele tehnice precizate la alin. (1) se planifică și se realizează la termene cât mai scurte, asigurându-se, în perioada scoaterii din intervenție a acestora, măsuri alternative de apărare împotriva incendiilor.

Art. 142. - (1) Proprietarul/utilizatorul construcțiilor, instalațiilor tehnologice și amenajărilor trebuie să asigure existența unui registru de control al instalațiilor de semnalizare, alarmare, alertare, limitare și stingere a incendiilor, în care se consemnează toate datele relevante privind:

a) executarea controalelor stării de funcționare, a operațiunilor de verificare, întreținere și reparații; b) executarea de modificări, extinderi, reabilitări, modernizări etc.; c) producerea unor deranjamente, alarme de incendiu, alarme false, întreruperi, declanșări intempestive etc., cu menționarea cauzelor care le-au determinat.

(2) Datele consemnate trebuie să indice cu claritate ziua, luna, anul, ora și locul producerii evenimentului.

(3) Modelul registrului de control este prezentat în anexa nr. 7 la prezentul ordin.

Art. 143. - Pe toată durata de folosire a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor, administratorii operatorilor economici/conducătorii instituțiilor publice au obligația să demonstreze organelor de control respectarea prevederilor prezentelor norme generale, conform legii.

CAPITOLUL VI

Planificarea și executarea exercițiilor privind modul de acțiune în caz de incendiu

Art. 144. - (1) Exercițiile privind modul de intervenție în caz de incendiu constituie formele de bază prin care se verifică stadiul și capacitatea de acțiune a personalului de la locul de muncă.

(2) Exercițiile și aplicațiile vizează modul în care se execută: alarmarea; evacuarea; stingerea incendiului.

Art. 145. - Exercițiile de intervenție se efectuează:

a) planificat, pe bază de grafic, astfel încât la acestea să participe eșalonat toți salariații cu atribuții de intervenție de la locurile de muncă;

b) inopinat, de către administrator/conducător, autoritățile de control sau de alți factori de decizie;

c) planificat, pe bază de grafic, cu personalul serviciului privat pentru situații de urgență.

Art. 146. - (1) Evidența aplicațiilor și exercițiilor efectuate se ține într-un registru special.

(2) Registrul are conținutul conform modelului prezentat în anexa nr. 8 la prezentul ordin.

Art. 147. - Fiecare exercițiu de intervenție se finalizează printr-un raport, în care se fac referiri cel puțin la: obiectivele și scopul exercițiului; mențiuni privind cunoașterea și capacitatea de punere în aplicare a sarcinilor ce revin personalului de la locul de muncă în caz de incendiu; îndeplinirea anumitor bareme de timp stabilite și a timpilor operativi de intervenție; mențiuni privind alarmarea (alertarea) personalului; aprecieri privind funcționarea mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor; desfășurarea activității de salvare și evacuare a persoanelor și a materialelor periculoase; propunerea de măsuri privind îmbunătățirea activității respective.

CAPITOLUL VII

Controlul respectării normelor de apărare împotriva incendiilor

Art. 148. - Personalul autorităților publice, care, potrivit competențelor și prevederilor legale, execută controale în domeniul apărării împotriva incendiilor, este:

a) personalul desemnat din Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și din inspectoratele pentru situații de urgență județene/al municipiului București;

b) cadrele tehnice sau personalul de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor din structura ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale;

c) cadrele tehnice sau personalul de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva

incendiilor din structura autorităților administrației publice locale.

Art. 149. - (1) Controlul propriu al respectării normelor, dispozițiilor și măsurilor de apărare împotriva incendiilor se efectuează de: structurile cu atribuții de apărare împotriva incendiilor, constituite în cadrul operatorului economic/instituției/localității pe baza unui grafic anual, trimestrial, lunar, zilnic; personalul din componenta preventivă a serviciilor publice, voluntare și private; șefii locurilor de muncă respective, zilnic sau pe schimb, după caz.

(2) Controlul efectuat de structurile stabilite la alin (1) lit. a) se finalizează prin documente scrise, în care se consemnează:

a) construcțiile și instalațiile care au fost cuprinse în control;

b) constatările rezultate din teren;

c) propuneri de măsuri și acțiuni de înlăturare a deficiențelor și de îmbunătățire a activității.

(3) Trimestrial, structurile enumerate la alin. (1) lit. a) efectuează un control de verificare privind respectarea obligațiilor contractuale din domeniul apărării împotriva incendiilor și a normelor specifice de apărare împotriva incendiilor la persoanele fizice/juridice care desfășoară activități în perimetrul operatorului economic/instituției/localității.

(4) Constatările, măsurile și deciziile adoptate în urma controalelor se aduc la cunoștință, prin documente scrise, tuturor persoanelor implicate.

Art. 150. - În baza concluziilor rezultate din controalele autorității de stat sau din controalele proprii, administratorul operatorului economic, conducătorul instituției sau, după caz, primarul este obligat să ia măsuri imediate de remediere a tuturor neregulilor constatate în domeniul apărării împotriva incendiilor.

Art. 151. - (1) Activitatea de apărare împotriva incendiilor desfășurată de operatorul economic, instituție sau organul administrației publice centrale sau locale se analizează, conform legii, semestrial sau anual, precum și cu prilejul finalizării controalelor și după producerea unor incendii.

(2) Analiza prevăzută la alin. (1) se desfășoară pe bază de raport sau informare întocmit/întocmită de structura care are atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor.

Art. 152. - (1) Raportul de analiză conține următoarele: implementarea noilor prevederi legale; stadiul îndeplinirii măsurilor stabilite; deficiențele care se manifestă în domeniul apărării împotriva incendiilor; concluzii din activitatea de instruire și pregătire a personalului; relațiile cu terții privind apărarea împotriva incendiilor; asigurarea dotării, calitatea și funcționarea mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor; eficiența activităților desfășurate de structurile cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor; propuneri de măsuri pentru îmbunătățirea activității.

(2) Aspectele discutate pe timpul analizei se consemnează într-un proces-verbal, iar deciziile care se iau se aprobă printr-o hotărâre care se aduce la cunoștință persoanelor interesate.

Art. 153. - La analiză participă în mod obligatoriu, după caz, președintele consiliului județean, primarul, administratorul operatorului economic, conducătorul instituției publice, precum și șefii structurilor cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor, șefii sectoarelor de activitate la care sunt făcute mențiuni în raport și proprietarii construcțiilor, în situația utilizării unei clădiri sau incinte de către mai mulți operatori economici.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 154. - Prezentele norme generale se completează cu dispoziții generale pentru categorii de construcții și de activități, emise de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 155. - (1) Pe baza prezentelor norme generale, ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale emit norme și reglementări tehnice de apărare împotriva incendiilor, specifice domeniilor de competență ale acestora, iar organele administrației publice locale instituie reguli și măsuri specifice în domeniul apărării împotriva incendiilor, potrivit competențelor și obligațiilor legale.

(2) Reglementările prevăzute la alin. (1) sunt obligatorii pentru domeniul de activitate specific,

respectiv pentru unitatea administrativ-teritorială.

Art. 156. - Încălcarea dispozițiilor prezentelor norme generale atrage răspunderea disciplinară, contravențională, materială, civilă sau penală, după caz.

Dispoziții generale privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență Aprobate cu Ordinul Nr. 712 din 23 iunie 2005, Modificate și completate prin ordinul Nr. 786 din 2 septembrie 2005

Aceste dispoziții generale înlocuiesc Dispozițiile generale privind instruirea în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor -indicativ D.G.P.S.I. – 002 din 2000 care au fost abrogate în cursul anului 2005.

Conform Art.I.21 din ordinul Nr. 786 din 2 septembrie 2005, în titlul ordinelor respective, în cuprinsul acestora și al anexelor la acestea, prin sintagma“ instruirea în domeniul situațiilor de urgență“ se înțelege instruirea în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor și instruirea în domeniul protecției civile

Dispozițiile generale privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență au următorul cuprins:

CAPITOLUL I

Scopul și domeniile de aplicare

CAPITOLUL II

Cerințe specifice și categorii de instructaje

Art. 7. — Instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență este obligatorie și trebuie să aibă un caracter permanent și susținut în timpul desfășurării procesului de producție și la locul de muncă.

Art. 8. — (1) Conducătorii instituțiilor publice, patronii și managerii agenților economici au obligația să asigure instruirea întregului personal angajat în muncă, în raport cu nivelul de pregătire al salariaților și în funcție de specificul activității desfășurate de fiecare unitate.

(2) Operatorii economici care desfășoară activități ce prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase se supun și prevederilor legislației specifice. Art. 9. — Instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență se face la angajare și periodic și se realizează prin următoarele categorii de instructaje: a) instructajul introductiv general; b) instructajul specific locului de muncă; c) instructajul periodic; d) instructajul pe schimb, acolo unde situația o impune; e) instructajul special pentru lucrări periculoase; f) instructajul la recalificarea profesională; g) instructajul pentru personalul din afara operatorului economic sau a instituției.

SECȚIUNEA 1

Instructajul introductiv general

Art. 10. — Instructajul introductiv general vizează dobândirea de cunoștințe cu privire la:

a) conținutul actelor normative care reglementează managementul situațiilor de urgență și activitatea de apărare împotriva incendiilor, precum și actele normative specifice profilului operatorului economic sau instituției; b) managementul situațiilor de urgență și modul de organizare a activității de apărare împotriva incendiilor la nivelul operatorului economic sau al instituției;

c) mijloacele tehnice de prevenire și stingere a incendiilor cu care sunt echipate construcțiile, instalațiile, amenajările și modul de utilizare a acestora, precum și mijloacele tehnice existente și planificarea resurselor pentru realizarea măsurilor de protecție civilă;

d) formele și metodele specifice de prevenire și stingere a incendiilor;

e) modul de acțiune în cazul producerii unei situații de urgență și în cazul observării și

anunțării unui incendiu; f) acțiunile ce trebuie întreprinse pentru limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de urgență.

Art. 11. — La instructajul introductiv general participă următoarele categorii de persoane:

- a) nou-angajații în muncă, indiferent de durata sau de forma contractului de muncă;
- b) salariații transferați de la o unitate la alta sau detașați în unitatea respectivă;
- c) lucrătorii sezonieri, temporari sau zilieri;
- d) studenții și elevii din școli și licee aflați în practică de specialitate.

Art. 12. — Instructajul introductiv general se desfășoară cu grupe compuse din cel mult 20 de persoane.

Art. 13. — Durata instructajului introductiv general se stabilește prin reglementări interne, în funcție de specificul activității desfășurate, complexitatea procesului tehnologic, riscul de incendiu și/sau de explozie, nivelul de risc rezultat din clasificarea unităților din punct de vedere al protecției civile, precum și de nivelul de pregătire al participanților, dar nu poate fi mai mică de 8 ore.

Art. 14. — Pentru fiecare categorie de personal participant se stabilește un nivel minim de cunoștințe necesare, iar la terminarea instructajului introductiv general persoanele instruite vor fi verificate pe bază de teste asupra cunoștințelor acumulate.

Art. 15. — Persoanele care nu și-au însușit nivelul minim de cunoștințe stabilit pentru instructajul introductiv general nu vor fi admise la locurile de muncă.

SECȚIUNEA a 2-a

Instructajul specific locului de muncă

Art. 16. — Instructajul specific locului de muncă se execută individual, după instructajul introductiv general, de către șeful locului de muncă respectiv.

Art. 17. — La efectuarea instructajului specific locului de muncă se urmărește să se asigure participanților cunoștințe referitoare la:

a) caracteristicile fizico-chimice ale substanțelor, materialelor și produselor utilizate la locul de muncă;

b) condițiile care determină ori favorizează producerea accidentelor și avariilor tehnologice și cauzele potențiale de incendiu și/sau de explozie specifice locului de muncă, măsurile de prevenire a acestora;

c) descrierea, funcționarea, monitorizarea și modul de intervenție la instalațiile și sistemele de siguranță ale mașinilor și utilajelor de la locurile de muncă, inclusiv cele de prevenire a avariilor tehnologice;

d) descrierea, funcționarea, amplasarea și modul de acționare a instalațiilor, utilajelor, aparatelor, dispozitivelor și mijloacelor de protecție împotriva incendiilor;

e) concepția de intervenție în cazul producerii unei situații de urgență și conținutul documentelor operative de răspuns;

f) sarcini specifice pentru prevenirea situațiilor de urgență, cauzelor potențiale de incendiu și realizarea măsurilor specifice de protecție civilă.

Art. 17¹. — Instructajul specific locului de muncă se efectuează și în următoarele cazuri:

a) când un salariat a lipsit mai mult de 30 de zile calendaristice de la locul de muncă;

b) când s-au adus modificări procesului tehnologic sau au fost introduse noi tehnologii;

c) la reluarea activității după producerea unui incendiu, explozii sau situații de urgență;

Art. 18. — Durata instructajului specific locului de muncă este stabilită în funcție de complexitatea activității desfășurate (construcții, instalații și utilaje tehnologice) și nu poate fi mai mică de 8 ore.

Art. 19. — Problemele cu caracter teoretic prezentate pe timpul instructajului specific

locului de muncă sunt urmate în mod obligatoriu de demonstrații practice.

Art. 20. — Admiterea definitivă la lucru a persoanelor instruite se face numai după verificarea acestora pe bază de teste cu privire la nivelul de însușire a cunoștințelor necesare.

SECȚIUNEA a 3-a

Instructajul periodic

Art. 21. — Instructajul periodic se execută cu toate categoriile de salariați pe o durată de cel puțin două ore și are ca scop îmbunătățirea, completarea și detalierea cunoștințelor dobândite prin instructajul introductiv general și prin instructajul specific locului de muncă.

Art. 22. — Instructajul periodic se execută pe baza tematicii anuale și a graficului de instruire, aprobate de conducătorii instituțiilor, manageri sau patroni.

Art. 23. — Tematica orientativă anuală de instruire, adaptată fiecărei categorii de salariați, se structurează de regulă astfel:

a) actele normative care reglementează managementul situațiilor de urgență, activitatea de apărare împotriva incendiilor și activitatea de protecție civilă;

b) obligațiile generale și specifice ce revin fiecărei categorii de salariați;

c) condițiile care determină ori favorizează producerea accidentelor și avariilor tehnologice și cauzele potențiale

(riscurile) de incendiu și/sau explozie specifice; normele, regulile și măsurile de prevenire a acestora;

d) descrierea, funcționarea, întreținerea și modul de utilizare a instalațiilor și sistemelor de protecție destinate prevenirii avariilor tehnologice și incendiilor;

e) modul de acțiune a salariaților în cadrul serviciilor de urgență și în sprijinul acestora pentru realizarea intervenției operative și pentru limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de urgență.

Art. 24. — Tematica orientativă se adaptează și se completează pe parcursul anului, dacă este cazul, de către cei care execută instruirea, cu concluziile și învățămintele rezultate din:

a) controalele efectuate privind respectarea prevederilor legale și îndeplinirea sarcinilor stabilite;

b) natura, frecvența și amploarea incendiilor, exploziilor

și altor situații de urgență produse pe raza teritorială a unității sau în sectoare de activitate similare;

c) modificări ale legislației specifice.

Art. 25. — În graficul anual de instruire se menționează periodicitatea instructajelor și se precizează zilele în care acestea se execută eșalonat, pe locuri de muncă și categorii de salariați.

Art. 26. — Intervalul de timp între două instructaje periodice se stabilește de conducerea operatorului economic sau a instituției publice în funcție de specificul condițiilor de muncă din unitatea respectivă.

Art. 28. — Pe timpul desfășurării instructajului periodic se pune accent pe demonstrațiile practice, salariații fiind angrenați în executarea unor operațiuni specifice.

Art. 29. — Verificarea persoanelor instruite privind cunoștințele însușite și deprinderile formate în timpul instructajului periodic se face prin sondaj, insistându-se de fiecare dată pentru clarificarea problemelor și eliminarea deficiențelor constatate.

Art. 30. — Anual se efectuează o verificare de fond pe bază de teste tip chestionar asupra nivelului de însușire și cunoaștere a problematicii care a făcut obiectul instructajului periodic, rezultatele consemnându-se în fișa individuală de instructaj.

Art. 31. — (1) Instructajul periodic se face de către persoanele desemnate de conducătorii instituțiilor, managerii operatorilor economici sau patroni, astfel:

a) pentru personalul de execuție, de către conducătorul locului de muncă respectiv;

b) pentru personalul încadrat pe funcții tehnice și administrative din sectoarele de

producție și din compartimentele de cercetare, proiectare, întreținere, reparații, controlul calității, aprovizionare tehnicomaterială și desfacere, de către șefii compartimentelor respective;

c) pentru șefii de secții, sectoare, compartimente funcționale și șefii de departamente, de către conducătorul tehnic.

(2) Pentru agenții economici sau instituțiile care au cel mult 9 salariați efectuarea instructajului periodic este sarcina exclusivă a patronului sau a conducătorului instituției.

SECȚIUNEA a 4-a

Instructajul pe schimb

Art. 32. — (1) Instructajul pe schimb se execută la intrarea în schimbul de lucru, cu salariații care desfășoară activități în locuri de muncă cu risc major din punctul de vedere al existenței factorilor de risc potențial generatori de situații de urgență.

(2) Durata acestui instructaj nu va depăși 10—15 minute.

Art. 33. — Instructajul pe schimb se efectuează de regulă pentru atenționarea salariaților din tura de serviciu asupra principalelor reguli și măsuri de prevenire a situațiilor de urgență, pe baza identificării tipurilor de risc existente și ținând cont de constatările anterioare, precum și de operațiunile sau lucrările care se execută pe timpul schimbului respectiv.

Art. 34. — Instructajul pe schimb se efectuează de conducătorul locului de muncă, execuția consemnându-se sub semnătură în registrul de predare-primire a schimbului de lucru.

SECȚIUNEA a 5-a

Instructajul special pentru lucrări periculoase

Art. 35. — Instructajul special pentru lucrări periculoase se execută înainte de începerea unor lucrări în timpul cărora pot apărea situații generatoare de incendiu din cauza manifestării unor surse specifice de aprindere sau a creării unor atmosfere potențial explozive ori se poate favoriza producerea unor situații de urgență.

Art. 36. — Lucrările care fac obiectul unui astfel de instructaj se referă în principal la:

a) executarea unor operațiuni de manevră ori de comandă a unor instalații sau utilaje tehnologice de importanță ori intervenția asupra acestora, a căror operare greșită poate determina sau favoriza producerea unor incendii de amploare, explozii, calamități naturale ori a altor situații de urgență;

b) lucrări de reparații sau de întreținere, distrugerea unor deșeuri sau reziduuri periculoase pentru viața oamenilor sau pentru mediu;

c) prelevarea de probe din recipiente sau instalații care conțin substanțe periculoase.

d) lucrări de sudare;

e) lucrări de tăiere sau lipire cu flacără;

f) lucrări care pot provoca scântei mecanice;

g) lucrări care pot provoca scântei și arcuri electrice sau scurtcircuite;

h) lucrări de topire a bitumului sau asfaltului;

i) lucrări de curățare prin ardere a unor utilaje, aparate, conducte tehnologice sau conductoare electrice;

j) lucrări la care se utilizează foc deschis (dezghețări, decongelări, aprinderea cuptoarelor tehnologice, cazanelor etc.);

k) punerea ori repunerea în funcțiune a instalațiilor și utilajelor tehnologice care prezintă risc foarte mare de incendiu sau oprirea acestora;

l) aplicarea unor materiale de protecție din care se pot degaja cu ușurință vapori și gaze inflamabile și/sau explozive;

m) curățarea interioară a unor vase, rezervoare, recipiente sau sisteme de evacuare în care au fost stocate, prelucrate ori vehiculate produse combustibile etc.;

n) depozitarea, manipularea și transportul de substanțe/materiale periculoase;

o) spectacole cu foc deschis/jocuri de artificii.

Art. 37. — (1) Instructajul special pentru lucrări periculoase se efectuează astfel:

a) privind tehnologia de execuție, de către conducătorul formației

de lucru;

b) privind condițiile tehnologice, de către conducătorul locului de muncă.

(2) Persoanelor care urmează să execute lucrările prevăzute la art. 36 li se eliberează autorizație de lucru, al cărui conținut este prevăzut în normele specifice emise de autoritățile administrației publice centrale de specialitate.

(3) Efectuarea instructajului special pentru lucrări periculoase se consemnează, după caz, în autorizația de execuție a lucrării, registrul de tură sau în fișele individuale.

SECȚIUNEA a 6-a

Instructajul la recalificarea profesională

Art. 38. — Instructajul la recalificarea profesională se desfășoară cu toate categoriile de salariați care au parcurs un astfel de curs de formare profesională, definit conform legislației specifice.

Art. 39. — La stabilirea problematicii pentru instructajul de recalificare profesională, a persoanelor care îl efectuează, a duratei necesare și a modului de verificare a însușirii cunoștințelor se vor avea în vedere următoarele:

a) În cazul persoanelor care își vor desfășura activitatea în același loc de muncă în care au lucrat și înainte de conversia profesională, șeful locului de muncă va prelucra cu acestea numai unele aspecte din cadrul problematicii pentru instructajul specific locului de muncă pe care le apreciază că sunt necesare ca urmare a noilor sarcini de muncă pe care le au de îndeplinit;

b) În cazul persoanelor care își vor desfășura activitatea în alt loc de muncă din cadrul aceluiași operator economic sau al aceleiași instituții în care au fost angajate și înainte de recalificarea profesională, inclusiv pentru cele recrutate din rândul șomerilor după formarea profesională, se vor respecta prevederile art. 16 și următoarele din prezentele dispoziții generale;

c) În cazul persoanelor care își vor desfășura activitatea în cadrul altui operator economic sau al altei instituții, acestea se consideră nou-angajate și vor parcurge categoriile de instructaje prevăzute de prezentele dispoziții generale.

SECȚIUNEA a 7-a

Instructajul pentru personalul din afara operatorului economic sau a instituției

Art. 40. — Instructajul pentru personalul din afara operatorului economic sau a instituției se desfășoară cu persoanele care execută temporar activități în locurile din incinta operatorului economic sau a instituției respective unde sunt prezenți factori de risc potențial generatori de situații de urgență, după cum urmează:

a) personalul societăților comerciale de construcții-montaj și instalații;

b) personalul societăților comerciale de reparații, revizii, întreținere și de service;

c) personalul care efectuează transport de materiale periculoase;

d) personalul de pază aparținând altor societăți comerciale sau firme specializate;

e) vizitatori în grup de minimum 5 persoane.

Art. 41. — Locurile din incinta operatorului economic sau a instituției pentru care se execută instructajul pentru personalul prevăzut la art. 40 se stabilesc prin act de autoritate al conducătorului instituției publice, al managerului sau al patronului.

Art. 42. — Instructajul pentru personalul din afara operatorului economic sau a instituției, care se află pentru o durată determinată în incinta acesteia în scopul îndeplinirii unor activități solicitate de conducerea operatorului economic ori a instituției, se efectuează, după caz, de cadrul tehnic cu atribuții în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor sau de personalul de specialitate în domeniul protecției civile ori de șeful locului de muncă respectiv, în cadrul căruia este prevăzut un asemenea instructaj.

Art. 43. — Problematika instructajului constă în:

a) prezentarea procedurilor specifice instructajului introductiv general pentru

categoriile de persoane prevăzute la art. 40 lit. a) și b);

b) prezentarea procedurilor din cadrul instructajului specific locului de muncă pentru categoriile de persoane prevăzute la art. 40 lit. c) și d);

c) prezentarea unei proceduri special întocmite pentru persoanele prevăzute la art. 40 lit. e), prin care acestea sunt instruite sumar (în maximum 15 minute) asupra principalelor reguli de prevenire pe care trebuie să le respecte și sunt atenționate asupra pericolelor existente în anumite locuri de pe traseul parcurs în incinta operatorului economic sau a instituției.

Art. 44. — Consemnarea efectuării instructajului pentru personalul din afara operatorului economic sau a instituției se face într-un proces-verbal întocmit în acest scop, care conține problematica prezentatăși tabelele cu numele, prenumele și semnătura persoanelor instruite.

CAPITOLUL III

Înregistrarea și confirmarea instructajului

Art. 45. — Instruirea în domeniul situațiilor de urgență se certifică prin înscrișuri realizate, după caz, în fișa individuală de instructaj în domeniul situațiilor de urgență, în registrul de predare-primire a schimbului sau în procesele- verbale de instruire.

Art. 46. — Fișele individuale de instructaj se întocmesc pentru toate persoanele angajate, conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele dispoziții generale.

Art. 47. — După efectuarea instructajelor este obligatorie completarea fișelor individuale de instructaj, înscrișul efectuându-se cu pastă sau cu cerneală.

Art. 48. — După completare, fișa individuală de instructaj în domeniul situațiilor de urgență se semnează de persoana instruităși de către persoanele care au efectuat și au verificat instructajul.

Art. 49. — Prin semnătură persoana instruită demonstrează participarea la instructaj, iar persoana care a verificat instructajul confirmă, pe baza examinării persoanei instruite, că aceasta și-a însușit cunoștințele.

Art. 50. — Conducătorii locurilor de muncă răspund de păstrarea fișelor individuale de instructaj în domeniul situațiilor de urgență pentru personalul din subordine.

CAPITOLUL IV

Organizarea activității de instruire

Art. 51. — Organizarea activității de instruire a personalului angajat în muncă se va face avânduse în vedere următoarele:

a) responsabilitatea conducătorului instituției, managerului sau patronului privind informarea și instruirea salariaților cu privire la actele normative, normele, regulile și măsurile specifice instituției ori operatorului economic respectiv, care reglementează managementul situațiilor de urgență, precum și asupra sarcinilor ce le sunt stabilite potrivit prevederilor art. 19 lit. a), e) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/1997, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 481/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) respectarea principiului responsabilității conducătorului instituției, managerului sau patronului privind verificarea însușirii de către salariați a obligațiilor ce le revin în cazul producerii incendiilor, exploziilor și situațiilor de urgență;

c) asigurarea măsurilor tehnice și organizatorice necesare pentru instruirea eficientă a salariaților în domeniul incendiilor, exploziilor și situațiilor de urgență.

Art. 52. — Sistemul de măsuri tehnice și organizatorice vizează în principal:

a) desemnarea personalului care execută instructajele și verifică însușirea cunoștințelor;

b) stabilirea categoriilor de instructaje și de salariați, a duratei instructajelor în funcție de specificul activității operatorului economic sau a instituției și de periodicitatea instructajelor;

c) Întocmirea sau procurarea documentelor și materialelor pentru planificarea, organizarea, desfășurarea și verificarea instructajelor;

d) asigurarea resurselor materiale și documentare necesare pentru realizarea activității.

Art. 53. — Instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență se realizează de către persoane care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) sunt bine pregătite profesional;
- b) cunosc problematica specifică domeniului managementului situațiilor de urgență;
- c) posedă calități psihopedagogice și atestatele prevăzute de lege.

Art. 54. — (1) Pot fi desemnate să execute instructaje în domeniul situațiilor de urgență următoarele categorii de personal:

a) persoanele cu atribuții de conducere în cadrul unității, al departamentului, compartimentului sau al sectorului de activitate ori șefii locurilor de muncă în care este prevăzut un asemenea instructaj;

b) cadrele tehnice din domeniul apărării împotriva incendiilor sau personalul de specialitate în domeniul protecției civile (inspectori de protecție civilă);

c) șefii serviciilor voluntare/private de urgență

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) efectuează verificările privind însușirea cunoștințelor de către persoanele instruite.

Art. 55. — (1) În activitatea de instruire în domeniul situațiilor de urgență se pot utiliza următoarele mijloace:

a) vizuale: afișe, broșuri, pliante, fotomontaje, panouri, inscripții și indicatoare de securitate, grafice, machete, fotografii etc.;

b) audiovizuale: filme de scurt metraj, înregistrări video, proiecții comentate de diafilme sau la epidiascop și altele; c) auditive: instructaje, conferințe, expuneri, consultații, dezbateri, concursuri, casete audio etc.;

d) practic-aplicative: exerciții, aplicații, demonstrații și antrenamente executate la locul de muncă sau în poligoane amenajate.

(2) La alegerea mijloacelor se va avea în vedere asigurarea caracterului intensiv al activității de instruire.

Art. 56. — Instructajele în domeniul situațiilor de urgență se fac pe baza unor materiale scrise întocmite de persoanele desemnate și aprobate de conducătorul instituției, de manager sau de patron.

CAPITOLUL V

Cerințe privind materialele necesare pentru instruirea în domeniul situațiilor de urgență

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 60. — Implementarea sistemului de instruire a persoanelor angajate în muncă, prevăzut de prezentele dispoziții generale, se va realiza în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a acestora.

Art. 62. — În clădirile publice în care se organizează activități la care participă simultan mai mult de 50 de persoane, prin grija proprietarului sau a administratorului clădirii respective, înainte de începerea activității se va prezenta o procedură sintetică privind regulile generale de prevenire a situațiilor de urgență și modul de comportare și acțiune în cazul producerii acestora.

Art. 63. — Conducătorii instituțiilor, managerii, patronii, utilizatorii, proprietarii, administratorii sau alte persoane cu funcții similare vor asigura păstrarea tuturor documentelor care să certifice organizarea și desfășurarea instruirii în domeniul situațiilor de urgență în conformitate cu prevederile prezentelor dispoziții generale.

Dispoziții generale privind reducerea riscurilor de incendiu generate de încărcări electrostatice D.G.P.S.I.-004 (MONITORUL OFICIAL NR. 597 din 24 septembrie 2001)

(Extras)

CAP. 1 Dispoziții generale

ART. 1

(1) Dispozițiile generale privind reducerea riscurilor de incendiu generate de încărcări electrostatice D.G.P.S.I.-004 stabilesc măsurile tehnico-organizatorice, principiile, cerințele și condițiile tehnice necesare în vederea prevenirii formării scânteilor produse de descărcarea sarcinilor electrostatice, care în anumite împrejurări pot iniția incendii sau explozii.

(2) Prevederile prezentelor dispoziții se aplică și sunt obligatorii indiferent de titularul dreptului de proprietate.

ART. 2

Măsurile tehnico-organizatorice se stabilesc, se realizează și se mențin în exploatare de către proiectanții, executanții sau proprietarii (utilizatorii) construcțiilor și amenajărilor, echipamentelor, utilajelor și instalațiilor tehnologice, potrivit obligațiilor legale ce le revin, pe timpul desfășurării proceselor tehnologice, precum și al manipulării, transportului și al depozitării materialelor.

CAP. 4 Măsuri generale de prevenire a incendiilor determinate de electricitatea statică

SECȚIUNEA 1 Soluții pentru dispersia electricității statice

ART. 14

În funcție de caracteristicile proceselor tehnologice și de capacitatea de reacție a operatorilor se pot adopta soluții care să conducă la dispersia electricității statice. Soluțiile cele mai eficiente sunt:

- a) legarea la pământ (sisteme echipotențiale);
- b) neutralizarea sarcinilor;
- c) reducerea frecărilor;
- d) umidificarea atmosferei;
- e) mărirea conductivității corpurilor izolante.

ART. 15

(1) La o valoare a rezistenței de scurgere a sarcinilor electrice mai mică de 10^6 ohmi, pentru majoritatea substanțelor inflamabile se elimină posibilitatea formării sarcinilor electrostatice mari și se consideră realizată legarea la pământ.

(2) În locurile în care se manipulează substanțe explozive valorile limită care se aleg sunt de ordinul $10^4 - 10^5$ ohmi pentru rezistența de curgere a sarcinilor electrice.

ART. 16

Legarea la pământ a obiectelor metalice asigură reducerea diferenței de potențial dintre obiecte și pământ, până la limite nepericuloase, iar conductibilitatea materialelor utilizate trebuie să fie suficient de mare, astfel încât să permită scurgerea fără descărcare disruptivă a încărcărilor electrostatice.

ART. 17

(1) Este obligatoriu să fie legate la pământ:

- a) construcțiile metalice, echipamentele, rezervoarele, conductele, utilajele și instalațiile (pentru amestec, valțurile, calandrelle, mașinile de extrudare sau injecție etc.) care vehiculează materiale și substanțe care produc electricitate statică;
- b) elementele bune conducătoare de electricitate care nu participă direct la procesul tehnologic;
- c) părțile metalice ale echipamentelor electrice (carcase, motoare, aparataj, tablouri etc.), ale instalațiilor, utilajelor, încărcătoarelor și cisternelor, inclusiv ale șinelor de cale ferată de la rampele de încărcare-descărcare.

(2) Conductibilitatea electrică a legăturilor se asigură prin:

- a) fixarea demontabilă (strângere);

b) fixarea nedemontabilă (sudare, lipire etc.).

ART. 18

(1) Atunci când continuitatea tubulaturii metalice este întreruptă prin burdufuri din materiale textile sau plastice, se prevăd sisteme de echipotențializare între tronsoanele bune conducătoare de electricitate.

(2) Legături echipotențiale se prevăd la racordurile și flanșele cu garnituri izolatoare de pe traseele de conducte, tuburi și furtunuri pentru vehicularea fluidelor generatoare de electricitate statică și, după caz, la dispozitivele (capetele) de pulverizare, refulare sau debitare a acestora.

ART. 19

Conductele și recipientele racordate la gurile de aspirație, fixe sau mobile, precum și filtrele sau ciururile care intră în contact cu o substanță capabilă să acumuleze sarcini electrostatice în timpul unui proces de fabricație, stocare sau al operațiunii de transvazare trebuie să fie legate între ele (pentru a se asigura echipotențialitatea), precum și la pământ.

ART. 20

Legăturile la pământ trebuie verificate astfel:

- a) zilnic, vizual;
- b) periodic, prin personal specializat se măsoară valoarea rezistenței de dispersie a prizei de pământ, precum și asigurarea continuității la instalațiile electrice.

ART. 21

Legarea la pământ a bobinelor, cilindrilor și a tamburelor metalice ale căror extremități se rotesc în lagăre prevăzute cu ungere se asigură prin sisteme speciale cu perii alunecătoare pe arbore, tangențiale și de capăt.

ART. 22

Reducerea frecărilor între corpurile (suprafețele) aflate în contact se poate realiza prin diminuarea presiunii exercitate pe corpuri.

ART. 23

Neutralizarea sarcinilor electrostatice înmagazinate pe corpurile neconducătoare se realizează prin:

- a) ionizarea permanentă a atmosferei;
- b) inducție electrostatică;
- c) umidificarea atmosferei.

ART. 24

(1) Ionizarea atmosferei se realizează cu:

- a) generatori de câmpuri electrostatice foarte intense, create în apropierea mediului încărcat electrostatic;
- b) neutralizatori radioactivi cu radiații tip alfa sau beta.

(2) Neutralizatoarele radioactive se recomandă pentru procesele tehnologice de fabricare a foliilor de plastic, de cauciuc sau a hârtiei, precum și la prelucrarea firelor și fibrelor sintetice, ionizarea aerului realizându-se de-a lungul materialului.

ART. 25

Inducția electrostatică se realizează cu dispozitive care formează un câmp electrostatic autoindus, ele constând dintr-un fir metalic fix legat de o bară prevăzută cu un capăt mișcător sau o tijă terminată prin vârfuri. Legată la pământ, bara trebuie să fie așezată foarte aproape de suprafața materialului (obiectului) încărcat cu sarcini electrostatice, fără să o atingă însă, fapt pentru care nu este recomandată utilizarea dispozitivelor în atmosfere inflamabile sau explozive.

ART. 26

(1) Umidificarea atmosferei se recomandă să fie utilizată în cazul operațiunilor de fabricație sau de manipulare care permit acest procedeu.

(2) Pentru împiedicarea formării sarcinilor electrostatice se recomandă umidități relative ale aerului peste 70% .

(3) Măsura devine sigură atunci când este combinată cu utilizarea eliminătorilor inductivi sau radioactivi.

ART. 27 Mărirea conductivității corpurilor izolante (textile, cauciuc, materiale plastice, hârtie, lichide pure etc.)

poate fi făcută, în masa lor sau superficial, prin adaosul sau aplicarea pe suprafața acestora a unor produse antistatice cum sunt compozițiile organice azotate (aminele, sărurile de amoniu cuaternare, amidele etc.), derivații acidului fosforic sau fosforos.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsuri tehnico-organizatorice

ART. 28

Stabilirea măsurilor tehnico-organizatorice de prevenire a producerii scânteilor electrostatice trebuie să se bazeze pe o analiză detaliată care vizează:

a) identificarea operațiunilor și instalațiilor care conduc la formarea și acumularea sarcinilor electrostatice;

b) cunoașterea proprietăților fizico-chimice ale materiilor prime și materialelor folosite;

c) evaluarea valorilor tensiunilor de încărcare;

d) evaluarea mediului în care se lucrează;

e) modul de manipulare a materialelor;

f) controlul eficacității acestor măsuri.

ART. 29

Măsurile tehnico-organizatorice rezultate în urma analizei, conform art. 28 trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie în concordanță cu caracteristicile specifice ale construcțiilor, instalațiilor tehnologice, utilajelor pentru care sunt adoptate;

b) să aibă la bază calcule, determinări, metode și experimentări științifice;

c) să aibă cea mai mare eficiență pentru limitarea acumulării sarcinilor electrostatice;

d) să fie în concordanță cu noutățile în domeniu.

ART. 30

Reducerea riscurilor determinate de electricitatea statică se realizează prin acțiuni de prevenire care vizează:

a) locul de muncă;

b) legăturile la pământ;

c) îmbrăcămintea sau echipamentul de protecție a personalului; d) operațiunile și procesele de fabricație;

e) conductorii electrici;

f) izolanții.

ART. 31

Acțiunea asupra locului de muncă are în vedere, în primul rând, controlul amestecurilor, respectiv crearea unei atmosfere care să fie în afara intervalului cuprins între limitele inferioare și superioare de explozie ale amestecului. Principalele metode utilizate sunt:

a) inertizarea incintelor închise (rezervoare, reactoare etc.) pentru produsele cu niveluri de risc mare și foarte mare;

b) ventilarea mecanică forțată a spațiilor sau a incintelor de lucru.

ART. 32

Protecția împotriva electricității statice se realizează prin conectarea la priza de pământ, care în mod uzual poate avea și alte funcționalități cum ar fi, legarea la pământ a instalațiilor și utilajelor din motive de securitate a muncii sau legarea la pământ a instalațiilor de protecție împotriva trăsnetului.

ART. 33

Legarea la pământ trebuie realizată cu ajutorul unor conductoare din oțel zincat, cu aria secțiunii transversale de minimum 10 mm^2 .

ART. 34

Elementele de contact cu solul și circuitul de legare la pământ trebuie să fie protejate împotriva deteriorărilor mecanice, termice, chimice etc.

ART. 35

Rezistența între obiectul legat la pământ și sol se compune din rezistența conductorului de legătură și a electrodului din sol.

ART. 36

Elementele conducătoare ale unui obiect, aparat, utilaj sau ale unei instalații susceptibile să acumuleze sarcini electrostatice ca urmare a procesului de fabricație sau a procedurii de manipulare trebuie să fie legate la pământ.

ART. 37

Se interzice folosirea îmbrăcăminte și încălțăminte confecționate din materiale care se încarcă electrostatic.

ART. 38

În zonele în care există pericolul formării atmosferei explozive personalul trebuie să utilizeze echipament special de protecție.

ART. 39

În procesele de producție în care se produce electricitate statică trebuie să se aibă în vedere:

- a) înlocuirea, pe cât posibil, a elementelor izolante cu elemente conducătoare de electricitate;
- b) mărirea conductibilității electrice a benzilor transportoare, curelelor de transmisie și a tubulaturilor prin realizarea punților echipotențiale sau tratarea acestora cu adezivi buni conducători de electricitate;
- c) efectuarea proceselor de fabricație în încăperi cu atmosferă controlată și inertizată;
- d) limitarea vitezelor de curgere a lichidelor și a materialelor pulverulente;
- e) legarea la pământ pe toată durata desfășurării operațiilor generatoare de sarcini electrostatice, inclusiv a celor care se desfășoară ocazional sau pentru a căror efectuare se folosesc sisteme demontabile;
- f) evitarea mișcărilor suplimentare ale persoanelor care execută ori supraveghează activitățile prevăzute la art. 6 alin. (2).

ART. 40

Acțiunea asupra conductorilor vizează:

- a) asigurarea echipotențialității între materialele și obiectele legate la pământ;
- b) realizarea unor contacte sigure, de bună calitate.

ART. 41

Acțiunea asupra izolațiilor se referă la utilizarea selectivă, în funcție de procesele tehnologice, a limitatorilor de sarcini electrostatice prin ionizări inductive, electrice sau radioactive, precum și a substanțelor antistatice.

ART. 42

Descărcarea electricității statice din baloturile de textile, materiale sintetice, hârtie etc. se realizează eficient prin ionizare, cu vârfuri, ace metalice, perii de descărcare, benzi metalice sau prin umezirea locală a aerului.

ART. 43

Pentru îmbunătățirea conductibilității părților în mișcare, în cazul lagărelor care folosesc lubrifianti, se utilizează adaosuri de grafit sau sulfat de molibden.

ART. 44

În procesele de uscare, prin pulverizare sau în strat fluidizat a substanțelor pulverulente, pentru limitarea acumulărilor de sarcini electrostatice atât în uscătorul propriu-zis, cât și în separatorul de praf, pe lângă legarea la pământ trebuie asigurată inertizarea uscătoarelor pe toată durata desfășurării operațiilor de uscare.

ART. 45

La spălarea recipientelor de produse petroliere, viteza apei nu trebuie să depășească 1 m/s,

iar presiunea aburului 3 atm.

ART. 46

La descărcarea din cisterne a gazelor petroliere lichefiate (GPL) se limitează viteza acestora la 1 m/s.

ART. 47

Sunt interzise:

a) pomparea unor produse grele (petrol, motorină, ulei, păcură etc.) într-un rezervor care a conținut anterior benzină sau alte produse inflamabile, înainte de golirea completă a conductei de încărcare și a rezervorului de produsele anterioare sau înainte de evacuarea din rezervoare a gazelor rezultate;

b) desfundarea cu apă a robinetelor prin care s-au vehiculat lichide combustibile;

c) spălarea cu apă a conductelor aferente rezervoarelor, înainte de asigurarea unui strat de apă, care să depășească cu minimum 3 cm cota racordului conductei;

d) vopsirea prin stropire sau pulverizare cu aer sau alte gaze a recipientelor deschise care conțin produse volatile și care pot genera gaze inflamabile;

e) încărcarea recipientelor cum ar fi: rezervoare, vagoane, autocisterne etc., cu produse combustibile lichide prin curgere gravitațională sau fără utilizarea pentru încărcare a pâlniilor sau prelungitoarelor, care trebuie să ajungă la cel mult 30 cm deasupra părții inferioare a recipientului;

f) accesul personalului pe rezervoare pe durata unor operațiuni cum ar fi, pompare, amestec etc.; în cazul în care necesitățile tehnologice impun totuși executarea unor măsurători sau luarea probelor în timpul operațiunilor de pompare sau amestecare se vor lua măsuri corespunzătoare pentru asigurarea legării la pământ a utilajelor sau dispozitivelor utilizate;

g) executarea de reparații în timpul funcționării instalațiilor tehnologice;

h) utilizarea transmisiilor cu curele în medii unde apar frecvent amestecuri explozive;

i) utilizarea încărcătoarelor cu găuri sau neetanșități, prin care produsul inflamabil pompat se poate răspândi sub formă de stropi, generând suplimentar sarcini electrostatice;

j) scurgerea bruscă, sub formă de jet, a produselor inflamabile și volatile, prin legăturile de luat probe, pe la sticlele de nivel etc.;

k) desfundarea robinetelor de scurgere aferente aparatelor sau vaselor sub presiune prin lovire sau prin alte operațiuni mecanice;

l) transportul și manipularea produselor petroliere în ambalaje din material plastic, cu excepția celor antistatizate și special destinate în acest scop;

m) folosirea indicatoarelor de nivel cu plutitor în rezervoare de produse inflamabile, dacă nu sunt luate măsuri de punere la pământ a plutitorului;

n) agitarea sau omogenizarea în rezervoare, vase etc. a lichidelor ușor inflamabile; omogenizarea poate fi făcută numai prin recirculare sau cu amestecătoare mecanice având palete situate sub nivelul lichidului;

o) utilizarea unor instalații pentru exhaustarea prafului de materiale combustibile sau a vaporilor inflamabili, comune cu cele pentru evacuarea materialelor pulverulente provenite de la utilajele de șlefuit, polizat, strunjit etc.;

p) folosirea aerului comprimat pentru alimentarea reactoarelor; aceasta se face în circuit etanș, mecanizat (automatizat) atât pentru încărcarea, cât și pentru descărcarea reactoarelor;

r) deschiderea capacului reactorului în timpul procesului tehnologic fără asigurarea în prealabil a pernei de gaz inert și punerea în funcțiune a sistemului de ventilare;

s) luarea probelor în timpul proceselor de cristalizare din reactor;

t) deschiderea capacului reactorului în care au fost efectuate diferite operațiuni, fără programarea prealabilă a unei faze de liniștire cu durata cel puțin egală cu timpul de relaxare pentru substanțele din reactor.

ART. 48

Vasele metalice portabile, butoaietele, canistrele metalice etc., care urmează să fie încărcate cu produse petroliere lichide, trebuie să fie așezate, pe durata încărcării lor, pe o placă metalică

legată la pământ și conectate, prin intermediul unei legături electrice, la recipientul sau racordul din care se face încărcarea.

ART. 49

Furtunurile flexibile de descărcare sau încărcătoarele trebuie prevăzute cu armături din bronz și garnituri etanșe.

ART. 50

Operațiunile de transvazare a lichidelor combustibile, cum ar fi alimentarea cu carburant, trebuie să se întrerupă pe durata fenomenelor meteo însoțite de furtuni cu descărcări sub formă de trăsnet, dacă aceste fenomene se produc în zone apropiate.

ART. 51

În cazul GPL, pentru egalizarea potențialelor cisterne și rezervorului se utilizează cablul de șuntare, aflat în dotarea cisternei.

ART. 52

Este obligatorie instruirea personalului operator asupra modului de formare și acumulare a sarcinilor electrostatice, asupra metodelor de combatere a acestora, precum și asupra riscurilor determinate de încărcările electrostatice.

SECȚIUNEA a 11-a Măsurile de prevenire specifice activităților domestice (gospodărești)

ART. 91

În cazul activităților domestice (gospodărești) principalele măsuri de prevenire a incendiilor, destinate reducerii riscurilor generate de electricitatea statică, se referă la:

- a) interzicerea spălării sau curățării îmbrăcămintei cu benzine, solvenți și alte lichide inflamabile;
- b) interzicerea utilizării bidoanelor, canistrelor și a altor recipiente din mase plastice la transportul, stocarea sau manipularea benzinei, petrolului și a altor lichide inflamabile;
- c) interzicerea folosirii pâlniilor din materiale plastice la transvazarea lichidelor inflamabile;
- d) legarea la pământ, pe durata încărcării cu produse petroliere sau cu alte lichide inflamabile a butoaielor și canistrelor metalice, prin așezarea acestora pe o placă metalică legată la pământ, respectiv prin conectarea la recipientul legat la pământ de la care se realizează încărcarea.

SECȚIUNEA a 12-a

Verificarea la recepția și darea în exploatare a instalațiilor de legare la pământ

ART. 92

În vederea recepției și dării în exploatare a instalațiilor de legare la pământ executantul trebuie să întocmească și să predea beneficiarului:

- a) documentația tehnică de execuție;
- b) procesul-verbal de lucrări ascunse pentru elementele îngropate;
- c) buletinele de verificare.

ART. 93

Buletinele de verificare trebuie să cuprindă:

- a) data efectuării verificării;
- b) funcția, calitatea și numele persoanei care a efectuat verificarea;
- c) denumirea instalației sau a părții din instalație la care s-au efectuat verificări;
- d) rezultatul verificării continuității conexiunilor electrice între utilaje și priza de pământ;
- e) valoarea rezistenței de dispersie a instalației de legare la pământ, măsurată la utilajul cel mai îndepărtat de priza de pământ;
- f) metoda de măsurare folosită, tipul și clasa de precizie a aparatelor utilizate în acest sens;
- g) aprecieri asupra gradului de umiditate a solului (umed, uscat, foarte uscat);
- h) observații asupra defectelor constatate și înlăturate.

ART. 94

Măsurarea rezistenței de dispersie pentru instalația de legare la pământ se face:

- a) în instalații subterane și în instalații locale de legare la pământ, cel puțin de două ori pe an;
- b) la rețelele generale de legare la pământ, cel puțin o dată pe an.

CAP. 6

Dispoziții finale

ART. 95

Îmbrăcămintea, încălțăminte și echipamentul de protecție a persoanelor care supraveghează activitățile prevăzute la art. 6 alin. (2) se aleg astfel încât să îndeplinească condițiile de prevenire a formării electricității statice stabilite în prezentele dispoziții.

ART. 96

(1) În vederea aplicării prezentelor dispoziții factorii de decizie (patron, utilizator, administrator etc.) vor stabili, prin actele de autoritate prevăzute de lege, aspectele de natură organizatorică și tehnică specifice și vor lua măsuri de elaborare a procedurilor și instrucțiunilor proprii, pentru detalierea anumitor prevederi.

Legea nr. 481/2004 din 08/11/2004, publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 1094 din 24/11/2004, privind protectia civila actualizata in 2008

(Extras)

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Art. 1. - (1) Protecția civilă este o componentă a sistemului securității naționale și reprezintă un ansamblu integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate potrivit prezentei legi, în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a dezastrelor, protejării populației, bunurilor și mediului împotriva efectelor negative ale situațiilor de urgență, conflictelor armate și înlăturării operative a urmarilor acestora și asigurării condițiilor necesare supraviețuirii persoanelor afectate.

(2) Activitatea de protecție civilă este de interes național, are caracter permanent și se bazează pe îndeplinirea obligațiilor ce revin, potrivit prezentei legi, autorităților administrației publice centrale și locale, celorlalte persoane juridice de drept public și privat române, precum și persoanelor fizice.

Art. 2. - Concepția, organizarea, desfășurarea și managementul activităților de protecție civilă se stabilesc și se realizează la nivel local și național pe principiile autonomiei, subsidiarității, legalității, responsabilității, corelării obiectivelor și resurselor, cooperării și solidarității.

Art. 3. - (1) Atribuțiile protecției civile sunt următoarele:

- a) identificarea și gestionarea tipurilor de riscuri generatoare de dezastre naturale și tehnologice de pe teritoriul României;
- b) culegerea, prelucrarea, stocarea, studierea și analizarea datelor și informațiilor referitoare la protecția civilă;
- c) informarea și pregătirea preventivă a populației cu privire la pericolele la care este expusă, măsurile de autoprotecție ce trebuie îndeplinite, mijloacele de protecție puse la dispoziție, obligațiile ce îi revin și modul de acțiune pe timpul situației de urgență;
- d) organizarea și asigurarea stării de operativitate și a capacității de intervenție optime a serviciilor pentru situații de urgență și a celorlalte organisme specializate cu atribuții în domeniu;

- e) instiintarea autoritatilor publice si alarmarea populatiei in situatiile de urgenta;
- f) protectia populatiei, a bunurilor materiale, a valorilor culturale si arhivistice, precum si a mediului impotriva efectelor dezastrelor si ale conflictelor armate;
- g) asigurarea conditiilor minime de supravietuire a populatiei in situatii de urgenta sau de conflict armat;
- h) organizarea si executarea interventiei operative pentru reducerea pierderilor de vieti omenesti, limitarea si inlaturarea efectelor situatiilor de urgenta civila si pentru reabilitarea utilitatilor publice afectate;
- i) limitarea si inlaturarea efectelor dezastrelor si a efectelor atacurilor din aer pe timpul conflictelor armate;
- j) asanarea si neutralizarea teritoriului de munitia ramasa neexplodata din timpul conflictelor militare;
- k) participarea la misiuni internationale specifice;
- l) constituirea rezervelor de resurse financiare si tehnico-materiale specifice in situatii de urgenta sau de conflict armat.

(2) Atributiile prevazute la alin. (1) se completeaza cu cele cuprinse in alte acte normative incidente sau conexe, precum si cu prevederile actelor internationale in domeniu, la care Romania este parte.

(3) Pentru indeplinirea atributiilor specifice de protectie civila sunt constituite, potrivit legii, servicii de urgenta profesionale si voluntare.

(4) In conditiile legii se pot constitui si alte structuri de urgenta publice sau private.

Art. 4.

(1) Unitatile administrativ-teritoriale, localitatile componente, institutiile publice, agentii economici si obiectivele se clasifica, din punct de vedere al protectiei civile, in functie de tipurile de riscuri specifice.

(2) Criteriile de clasificare din punct de vedere al protectiei civile se elaboreaza de catre Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta si se aproba prin hotarare a Guvernului.

(3) La nivelul centrelor operationale pentru situatii de urgenta judetene si al municipiului Bucuresti se infiinteaza catalogul local cuprinzand clasificarea localitatilor, a institutiilor, a agentilor economici si a obiectivelor din punct de vedere al protectiei civile.

(4) Datele din catalogul local prevazut la alin. (3) se actualizeaza permanent si se transmit la Centrul Operational National pentru Situatii de Urgenta din structura Inspectoratului General pentru Situatii de Urgenta, care le centralizeaza in cuprinsul catalogului national.

Art. 9.

(1) In sensul prezentei legi, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele intelesuri:

a) dezastru - evenimentul datorat declansarii unor tipuri de riscuri, din cauze naturale sau provocate de om, generator de pierderi umane, materiale sau modificari ale mediului si care, prin amploare, intensitate si consecinte, atinge ori depaseste nivelurile specifice de gravitate stabilite prin regulamentele privind gestionarea situatiilor de urgenta, elaborate si aprobate potrivit legii;

b) situatie de protectie civila - situatia generata de iminenta producerii sau de producerea dezastrelor, a conflictelor militare si/sau a altor situatii neconventionale care, prin nivelul de gravitate, pun in pericol sau afecteaza viata, mediul, bunurile si valorile culturale si de patrimoniu;

c) instiintare - activitatea de transmitere a informatiilor autorizate despre iminenta producerii sau producerea dezastrelor si/sau a conflictelor armate catre autoritatile administratiei publice centrale sau locale, dupa caz, in scopul evitarii surprinderii si al realizarii masurilor de protectie;

d) avertizare - aducerea la cunostinta populatiei a informatiilor necesare despre iminenta producerii sau producerea unor dezastre;

e) prealarmare - transmiterea mesajelor/semnalelor de avertizare catre autoritati despre probabilitatea producerii unor dezastre sau a unui atac aerian;

f) alarmare - transmiterea mesajelor/semnalelor de avertizare a populatiei despre iminenta producerii unor dezaastre sau a unui atac aerian;

g) adapostire - masura specifica de protectie a populatiei, a bunurilor materiale, a valorilor culturale si de patrimoniu, pe timpul ostilitatilor militare, impotriva efectelor atacurilor aeriene ale adversarului. Adaposturile de protectie civila sunt spatii special amenajate pentru protectia personalului in situatii de urgenta, proiectate, executate, dotate si echipate potrivit normelor si instructiunilor tehnice elaborate de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta si aprobate de ministrul administratiei si internelor; h) asanare - ansamblul de lucrari si operatiuni executate pentru inlaturarea sau distrugerea munitiei neexplodate si defazectarea terenurilor, altele decat poligoanele de trageri ale structurilor de aparare, ordine publica si securitate nationala.

(2) Termenii si expresiile referitoare la situatii de urgenta, factori si tipuri de riscuri, stare de alerta, interventie operativa si evacuare au intelesurile prevazute la art. 2 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul National de Management al Situatiilor de Urgenta.

CAPITOLUL II

Organizarea protectiei civile

Art. 10. - Organizarea protectiei civile la nivelul unitatilor administrativ-teritoriale, al institutiilor publice, al agentilor economici si al organizatiilor neguvernamentale se realizeaza in raport cu clasificarea acestora din punct de vedere al protectiei civile si consta in:

- a) constituirea organismelor si structurilor pentru managementul situatiilor de urgenta;
- b) constituirea serviciilor pentru situatii de urgenta;
- c) incadrarea inspectorilor si/sau a personalului de specialitate in domeniul protectiei civile;
- d) intocmirea planurilor de analiza si de acoperire a tipurilor de riscuri in teritoriul de competenta sau in domeniul de activitate;
- e) planificarea si organizarea activitatilor de pregatire a populatiei si a salariatilor privind protectia civila;
- f) organizarea evacuarii in caz de urgenta civila;
- g) organizarea cooperarii si a colaborarii privind protectia civila;
- h) planificarea resurselor pentru functionarea structurilor prevazute la lit. a)-c), precum si pentru realizarea masurilor stabilite in planurile prevazute la lit. d).

Art. 11. -Managementul protectiei civile se asigura de catre componentele Sistemului National de Management al Situatiilor de Urgenta, potrivit prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 21/2004.

Art. 12.

(1) Activitatea de protectie civila din Romania este coordonata de primul-ministru, care conduce aceasta activitate prin ministrul administratiei si internelor, in calitate de presedinte al Comitetului National pentru Situatii de Urgenta.

(2) La nivelul institutiilor publice centrale si locale, activitatea de protectie civila este condusa de catre presedintele comitetelor pentru situatii de urgenta, constituite potrivit legii, iar la nivelul agentilor economici, de catre conducatorii acestora.

Art. 13.

(1) La toate nivelurile de competenta, in structurile cu activitate permanenta sau temporara din Sistemul National de Management al Situatiilor de Urgenta se constituie structuri specializate in domeniul protectiei civile.

(2) La nivelul municipiilor, al oraselor, al comunelor, al institutiilor publice si al agentilor economici cuprinsi in clasificarea din punct de vedere al protectiei civile, se incadreaza personal de specialitate cu atributii in domeniul protectiei civile.

(3) Personalul de specialitate cu atributii in domeniul protectiei civile se incadreaza la:
a) ministerele si institutiile publice centrale la care, potrivit legii, nu se constituie centre operative pentru situatii de urgenta cu activitate permanenta;

b) serviciile publice deconcentrate la nivel judetean, la nivelul municipiului Bucuresti si sectoarelor acestuia, din subordinea ministerelor care, potrivit legii, constituie centre operative pentru situatii de urgenta cu activitate permanenta;

c) regiile autonome, companiile nationale si societatile comerciale care, prin specificul activitatii lor, pot crea stari potential generatoare de situatii de urgenta civila sau sunt expuse unor riscuri majore;

d) consiliile locale ale unitatilor administrativ-teritoriale in care, potrivit schemelor cu riscuri teritoriale intocmite conform legii de catre inspectoratele pentru situatii de urgenta, exista pericolul potential de producere a dezastrelor naturale provocate de cutremure, inundatii si incendii de padure.

(4) Personalul de specialitate prevazut la alin. (2) asigura permanent coordonarea planificarii si a realizarii activitatilor si masurilor de protectie civila, participa la pregatirea serviciilor de urgenta, a salariatilor si/sau a populatiei si asigura coordonarea secretariatelor tehnice ale comitetelor pentru situatii de urgenta, respectiv a celulelor de urgenta.

(5) Persoanele prevazute la alin. (3), cu exceptia celor incadrate la societati comerciale si regii autonome, sunt functionari publici si, pe timpul indeplinirii atributiilor de serviciu, sunt investite, in calitate de inspectori de protectie civila, cu exercitiul autoritatii publice. Calitatea de inspector de protectie civila se atribuie prin ordin sau prin dispozitie scrisa a angajatorului.

(6) Personalul de specialitate poate fi incadrat in munca sau in serviciu, dupa caz, numai dupa obtinerea unui certificat de competente profesionale in conditiile stabilite prin metodologia emisa de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta.

(7) In functie de complexitatea si volumul atributiilor de serviciu, personalul de specialitate prevazut la alin. (2) poate indeplini, prin cumul, si atributiile cadrului tehnic in domeniul apararii impotriva incendiilor.

Art. 14. - La instituirea masurilor exceptionale, precum si in situatii de conflict armat, structurile existente pe timp de pace, ca si cele care se completeaza sau se infiinteaza la mobilizare, indeplinesc functiile si atributiile pe linia protectiei civile prevazute de lege.

Art. 15.

(1) Activitatea de prevenire in domeniul protectiei civile si/sau al interventiei operative se asigura de catre serviciile de urgenta, prin structuri specializate, in conformitate cu competentele si atributiile stabilite potrivit legii.

(2) Serviciile de urgenta profesioniste sau voluntare si celelalte structuri specializate pentru interventie si actiune in situatii de urgenta, constituite de catre autoritatile abilitate in conditiile legii, cuprind personal si formatiuni instruite in specialitati necesare protectiei civile.

(3) Prevederile alin. (2) se aplica si serviciilor de urgenta private, constituite potrivit dispozitiilor legale.

(4) Criteriile de performanta pentru formatiunile prevazute la alin. (2) si (3) se elaboreaza de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta si se aproba prin ordin al ministrului administratiei si internelor.

Art. 16. - Coordonarea de specialitate a activitatilor de protectie civila prevazute la art. 15 alin.

(1) se realizeaza de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta, prin Centrul Operational National pentru Situatii de Urgenta, si la nivel local, prin centrele operationale din structura inspectoratelor pentru situatii de urgenta judetene si al municipiului Bucuresti ori, pe timpul starilor exceptionale de mobilizare sau la razboi, prin punctele de comanda care se asigura din timp de pace la nivelul autoritatilor administratiei publice centrale, la cele judetene, municipale, de sectoare, orasenesti, al altor localitati importante, precum si la unele institutii publice si agenti economici.

CAPITOLUL III

Drepturile si obligatiile cetatenilor

SECTIUNEA 1

Drepturi

Art. 17. - Cetatenii au dreptul sa incheie contracte de voluntariat pentru incadrarea in serviciile de urgenta voluntare cu reprezentantii autoritatilor administratiei publice locale. Statutul personalului voluntar din serviciile de urgenta voluntare se aproba prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Administratiei si Internelor.

Art. 18.

(1) Cetatenii care au suferit pagube ca urmare a efectelor unui dezastru sau ale unui conflict armat ori ca urmare a executarii interventiei de catre serviciile de urgenta au dreptul la ajutoare de urgenta si la despagubiri, dupa caz.

(2) Despagubirile se acorda in urma solicitarii scrise a celui prejudiciat, adresata primarului, pe baza actului de constatare intocmit de organele competente si a hotararii consiliului local, din fondurile prevazute in bugetul local cu aceasta destinatie sau din cele aprobate prin hotarare a Guvernului.

Art. 19. - Personalul serviciilor de urgenta voluntare si cetatenii care participa la actiuni preventive si de interventie pentru limitare, recuperare si reabilitare pe timpul situatiilor de urgenta beneficiaza de compensatii banesti, drepturi sociale si alte facilitati stabilite in Statutul personalului voluntar prevazut la art. 17.

SECTIUNEA a 2-a

Obligatii

Art. 20. - (1) Cetatenii sunt obligati:

- a) sa respecte si sa aplice normele si regulile de protectie civila stabilite de autoritatile administratiei publice centrale si locale, precum si de conducatorii institutiilor publice, ai agentilor economici ori ai organizatiilor neguvernamentale, dupa caz;
- b) sa duca la indeplinire masurile de protectie civila dispuse, in conditiile legii, de autoritatile competente sau de personalul investit cu exercitiul autoritatii publice din cadrul serviciilor publice de urgenta;
- c) sa informeze autoritatile sau serviciile de urgenta abilitate, prin orice mijloace, inclusiv telefonic, prin apelarea numarului 112, despre iminenta producerii sau producerea oricarei situatii de urgenta despre care iau cunostinta;
- d) sa informeze serviciile de urgenta profesionale sau politia, dupa caz, inclusiv telefonic, prin apelarea numarului 112, despre descoperirea de munitie sau elemente de munitie ramase neexplodate;
- e) sa participe la pregatirea de protectie civila la locul unde isi desfasoara activitatea;
- f) sa participe la intretinerea adaposturilor din cladirile proprietate personala si, in caz de necesitate, la amenajarea spatiilor de adapostire din teren;
- g) sa-si asigure mijloacele individuale de protectie, trusa sanitara, rezerva de alimente si apa, precum si alte materiale de prima necesitate pentru protectia familiilor lor;
- h) sa permita, in situatii de urgenta civila, accesul fortelor si mijloacelor de interventie in incinte sau pe terenuri proprietate privata;
- i) sa permita instalarea mijloacelor de alarmare pe cladirile proprietate privata sau apartinand asociatiilor de locatari sau proprietari, dupa caz, fara plata, precum si accesul persoanelor autorizate, in vederea intretinerii acestora;
- j) sa accepte si sa efectueze evacuarea din zonele afectate sau periclitate de dezastru, potrivit masurilor dispuse si aduse la cunostinta de catre autoritatile abilitate;
- k) sa solicite avizele si autorizatiile privind protectia civila, in cazurile prevazute de lege.

(2) Indeplinirea obligatiilor prevazute la alin. (1) revine, corespunzator situatiei in care se gasesc, si cetatenilor straini care desfasoara activitati, au resedinta sau se afla in tranzit, dupa caz, pe teritoriul Romaniei.

(3) Cetatenii declarati inapti de munca din motive medicale sunt scutiti, pe timpul interventiei in sprijinul fortelor de protectie civila, de prestarea de servicii ori de participarea la executarea de lucrari, evacuarea de bunuri si altele asemenea, care presupun efort fizic.

CAPITOLUL IV

Atributii si obligatii privind protectia civila

SECTIUNEA 1

Atributii ale autoritatilor administratiei publice

SECTIUNEA a 2-a

Obligatiile conducatorilor institutiilor publice, agentilor economici, proiectantilor, constructorilor, beneficiarilor si salariatilor

Art. 28. -(1) Conducatorii institutiilor publice, patronii si managerii agentilor economici, indiferent de forma de proprietate, au urmatoarele obligatii principale:

- a) asigura identificarea, monitorizarea si evaluarea factorilor de risc specifici, generatori de evenimente periculoase;
- b) stabilesc si urmaresc indeplinirea masurilor si a actiunilor de prevenire si de pregatire a interventiei, in functie de incadrarea in clasificarea de protectie civila;
- c) organizeaza si doteaza, pe baza criteriilor de performanta elaborate de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta, servicii sau formatiuni proprii de urgenta si stabilesc regulamentul de organizare si functionare a acestora;
- d) participa la exercitii si aplicatii de protectie civila si conduc nemijlocit actiunile de alarmare, evacuare, interventie, limitare si inlaturare a urmarilor situatiilor de urgenta desfasurate de unitatile proprii;
- e) asigura gratuit fortelor de interventie chemate in sprijin in situatii de urgenta echipamentele, substantele, mijloacele si antidoturile adecvate riscurilor specifice;
- f) organizeaza instruirea si pregatirea personalului incadrat in munca privind protectia civila;
- g) asigura alarmarea populatiei din zona de risc creata ca urmare a activitatilor proprii desfasurate;
- h) prevad, anual, in bugetul propriu, fonduri pentru cheltuieli necesare desfasurarii activitatilor de protectie civila;
- i) instiinteaza persoanele si organismele competente asupra factorilor de risc si le semnaleaza, de indata, cu privire la iminenta producerii sau producerea unei situatii de urgenta civila la nivelul institutiei sau agentului economic;
- j) stabilesc si transmit catre transportatorii, distribuitorii si utilizatorii produselor regulile si masurile de protectie specifice, corelate cu riscurile previzibile la utilizare, manipulare, transport si depozitare;
- k) incheie contracte, conventii sau protocoale de cooperare cu alte servicii de urgenta profesioniste sau voluntare;
- l) mentin in stare de functionare mijloacele de transmisiuni-alarmare, spatiile de adapostire si mijloacele tehnice proprii, destinate adapostirii sau interventiei, tin evidenta acestora si le verifica periodic;
- m) indeplinesc alte obligatii si masuri stabilite, potrivit legii, de catre organismele si organele abilitate.

(2) Conducatorii institutiilor publice si ai agentilor economici, indiferent de forma de proprietate, sunt obligati sa permita instalarea, fara plata, a mijloacelor de alarmare pe cladirile proprii.

(3) Agentii economici a caror activitate prezinta pericole de accidente majore in care sunt implicate substante periculoase se supun si prevederilor legislatiei specifice.

Art. 29. - Persoanele fizice sau juridice care detin imobile in indiviziune sau le utilizeaza in comun sunt obligate sa coopereze pentru indeplinirea masurilor de protectie civila pentru intregul imobil sau ansamblu de imobile.

Art. 30. - (1) Proiectantii, constructorii si beneficiarii de investitii au urmatoarele obligatii:

- a) sa prevada in documentatiile tehnice ale investitiilor masurile specifice, echipamentele si dotarile necesare, conform normativelor in vigoare, si sa asigure realizarea lor inainte de darea in exploatare a investitiei;
- b) sa obtina toate avizele, autorizatiile si acordurile privind protectia civila, prevenirea si stingerea incendiilor si de mediu, conform legii, si sa urmareasca realizarea masurilor stabilite in cuprinsul acestora;

- c) sa evalueze riscul seismic al zonei in care se executa lucrarile si sa intocmeasca proiectul, respectiv sa execute constructia sau instalatia conform gradului de risc seismic evaluat.
- (2) In toate fazele de cercetare, proiectare, executie si pe intreaga lor durata de existenta, constructiile si amenajarile, echipamentele, utilajele si instalatiile tehnologice pentru autorizare in domeniul protectiei civile se supun unei examinari sistematice si calificate pentru identificarea, evaluarea si controlul riscurilor, in conditiile prevazute de reglementarile specifice.
- (3) Obligatia executarii activitatilor prevazute la alin. (2) revine persoanelor care concura la proiectarea, realizarea, exploatarea, intretinerea, repararea, postutilizarea constructiilor, a echipamentelor si a instalatiilor tehnologice, potrivit obligatiilor si raspunderilor prevazute de lege.
- (4) Metodologia privind identificarea, evaluarea si controlul riscurilor se elaboreaza de Inspectoratul eneral pentru Situatii de Urgenta, se aproba prin ordin al ministrului administratiei si internelor si se ublica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.
- Art. 31. - Salariatii au urmatoarele drepturi si obligatii:
- a) sa beneficieze, in mod gratuit, de echipament de protectie individuala, de tratament medical si ntidoturi, daca sunt incadrati la agenti economici sau institutii cu surse de risc nuclear, chimic sau biologic;
- b) sa beneficieze de masurile de protectie sociala prevazute prin lege pentru perioadele de intrerupere activitatii, impuse de situatiile de protectie civila;
- c) sa respecte normele, regulile si masurile de protectie civila stabilite;
- d) sa participe la instruiri, exercitii, aplicatii si la alte forme de pregatire specifica.

CAPITOLUL V

Pregatirea pentru protectia civila

Art. 32. - Pregatirea pentru protectia civila cuprinde pregatirea populatiei si a salariatilor, pregatirea erviciilor de urgenta, pregatirea personalului cu functii de conducere pe linia protectiei civile, precum si personalului de specialitate.

Art. 33. - 1) Pregatirea profesionala a serviciilor de urgenta si a altor forte cu care se coopereaza se realizeaza e baza programelor anuale de pregatire, aprobate de sefii acestora.

(2) Planificarea exercitiilor si a aplicatiilor de cooperare privind protectia civila la care participa, potrivit pecificului acestora, serviciile de urgenta, fortele de protectie si sprijin si populatia se aproba de prefect, primar sau de ministrul administratiei si internelor, dupa caz.

(3) Exercitiile de cooperare interjudetene/regionale si cele cu caracter international se aproba de Guvern, la propunerea ministrului administratiei si internelor.

(4) In documentele de planificare a pregatirii privind protectia civila se prevad si resursele materiale si financiare necesare, precum si cine le asigura.

Art. 34.

(1) Initierea, calificarea, perfectionarea sau specializarea conducatorilor structurilor specializate de protectie civila si a sefilor serviciilor de urgenta, a personalului de specialitate, precum si a altor persoane cu atributii in acest domeniu se realizeaza prin cursuri, convocari sau instructaje si se desfasoara in Centrul National de Pregatire pentru Managementul Situatiilor de Urgenta si in centrele zonale ale acestuia, precum si in Institutul National de Administratie sau in alte institutii de invatamant de profil.

(2) Pregatirea pentru protectia civila in institutiile de invatamant militar este obligatorie si se desfasoara pe baza tematicilor elaborate cu consultarea Inspectoratului General pentru Situatii de Urgenta.

Art. 35. - Formarea, perfectionarea si specializarea personalului serviciilor de urgenta profesioniste si al structurilor componente ale Sistemului National de Management al Situatiilor de Urgenta se realizeaza in institutiile de invatamant de profil din subordinea Ministerului Administratiei si Internelor, a Ministerului Apararii Nationale, precum si in alte unitati abilitate din tara si din strainatate.

Art. 36. -(1) Informarea si educarea preventiva a populatiei privind protectia civila sunt

obligatorii si se asigura prin: institutiile de invatamant si educatie de toate gradele, mijloacele de informare in masa si serviciile profesioniste pentru situatii de urgenta.

(2) Ministerul Educatiei si Cercetarii, in colaborare cu Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta, stabileste, prin protocol, temele si activitatile practic-aplicative de educatie privind protectia civila, care se includ in programele de invatamant, precum si in planurile activitatilor extrascolare.

(3) Societatile publice si private, nationale si locale, de radio si televiziune, precum si presa scrisa sunt obligate sa asigure prezentarea in emisiunile, respectiv in stirile si reportajele acestora, a riscurilor potentiale, masurilor preventive si a modului de actiune si comportare a populatiei pe timpul situatiilor de urgenta civila.

(4) La informarea si educarea preventiva a populatiei privind protectia civila participa si organizatiile neguvernamentale de interes public, potrivit statutelor si specificului activitatilor acestora.

Art. 37.

(1) Instruirea salariatilor privind protectia civila se asigura sistematic, de regula impreuna cu instructajele de prevenire si stingere a incendiilor, in conditiile stabilite prin dispozitiile generale elaborate de Inspectoratul General pentru Situatii de Urgenta si aprobate de ministrul administratiei si internelor.

(2) Participarea salariatilor la instruire constituie sarcina de serviciu.

Art. 38. - Periodic, pe baza planurilor si a programelor de pregatire si cu aprobarea primarului localitatii, se efectueaza exercitii de alarmare publica.

CAPITOLUL VI

Protectia populatiei si a bunurilor materiale

Art. 39. - Protectia populatiei, a bunurilor materiale si a valorilor culturale se realizeaza printr-un ansamblu de activitati constand in: instiintare, avertizare si alarmare, adapostire, protectie nucleara, biologica si chimica, evacuare si alte masuri tehnice si organizatorice specifice.

CAPITOLUL IX

Contraventii si sanctiuni

Art. 75. - Incalcarea prevederilor prezentei legi atrage raspunderea juridica civila, contraventionala sau penala, dupa caz.

Art. 76. - Constituie contraventii la prevederile prezentei legi urmatoarele fapte:

- a) neincluderea masurilor de protectie civila in programele de dezvoltare economico-sociala sau in proiectele de buget;
- b) neorganizarea serviciilor de urgenta voluntare sau neasigurarea inzestrarii si a pregatirii profesionale a acestora;
- c) neintocmirea planurilor de interventie sau a altor documente operative de raspuns in situatii de urgenta ori neasigurarea punerii acestora in aplicare la declansarea situatiilor de urgenta;
- d) neasigurarea instiintarii, a avertizarii, a alarmarii sau a evacuarii populatiei in situatii de urgenta;
- e) neasigurarea identificarii, a monitorizarii si a evaluarii factorilor de risc generatori de evenimente periculoase sau nestabilirea masurilor de protectie impotriva efectelor negative ale acestora;
- f) neasigurarea inzestrarii, a dotarii si a echiparii cu mijloace tehnice de protectie civila, precum si nementinerea in stare de operativitate a acestora;
- g) nesolicitarea avizelor, a acordurilor sau a autorizatiilor privind protectia civila ori neindeplinirea masurilor si a conditiilor prevazute in acestea;
- h) neelaborarea regulamentelor, a normelor, a metodologiilor si a dispozitiilor privind protectia civila;
- i) neprevederea in documentele tehnico-economice ale investitiilor a adaposturilor, a dotarilor si a masurilor de utilitate publica privind protectia civila sau nerealizarea la termen a acestora;
- j) nementinerea adaposturilor publice de protectie civila in buna stare de utilizare pe timpul

situatiilor exceptionale, corespunzatoare destinatiilor acestora;
k) neparticiparea la instruirile, exercitiile si aplicatiile de pregatire privind protectia civila;
l) neindeplinirea masurilor de protectie nucleara, biologica si chimica a populatiei;
m) neanuntarea sau neinformarea despre evenimentele periculoase produse sau privind masurile de protectie civila luate ori necesar a fi luate;
n) folosirea in alte scopuri a mijloacelor tehnice de protectie civila cu destinatie publica;
o) interzicerea accesului personalului si al mijloacelor tehnice ale serviciilor de urgenta in scopul indeplinirii atributiilor legale specifice;
p) neconstituirea rezervelor de resurse tehnico-materiale necesare protectiei civile, prevazute in planurile specifice;
q) neindeplinirea functiilor de sprijin stabilite pe timpul situatiilor de urgenta;
r) accesul persoanelor neautorizate pe timpul situatiilor de urgenta in zonele afectate, interzise accesului si care sunt delimitate si marcate corespunzator;
s) necompensarea contravalorii serviciilor prestate pe timpul situatiilor de urgenta;
t) neindeplinirea masurilor stabilite pentru asigurarea conditiilor de supravietuire a populatiei afectate.

Art. 77. - (1) Contravenitiile prevazute la art. 76 se sanctioneaza cu amenda dupa cum urmeaza:

- a) de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, faptele prevazute la lit. k) si m);
- b) de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei, faptele prevazute la lit. c) si g);
- c) de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei, faptele prevazute la lit. h), n), o), q), s) si t);
- d) de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei, faptele prevazute la lit. a), b), d), i), j) si p);
- e) de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei, faptele prevazute la lit. e), f), l) si r).

(2) Sanctiunile contraventionale se aplica persoanelor fizice sau juridice, dupa caz.

Art. 78. - Constatarea contravenitiilor si aplicarea sanctiunilor se fac de catre personalul serviciilor de urgenta profesioniste cu atributii de indrumare, control, interventie si constatare a incalcarilor legii in domeniul protectiei civile, desemnat de inspectorul general al Inspectoratului General pentru Situatii de Urgenta si nominalizat de inspectorii-sefi, precum si de catre persoanele anume desemnate de catre conducatorii autoritatilor administratiei publice cu atributii in domeniu.

Art. 79. - Contravenitiilor prevazute de prezenta lege le sunt aplicabile prevederile Ordonantei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenitiilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 180/2002, cu modificarile ulterioare.

CAPITOLUL X

Dispozitii tranzitorii si finale

Art. 80. - (1) Actele normative ce deriva din prezenta lege, prevazute a se elabora si aproba prin hotarari ale Guvernului, se emit in termen de 90 de zile de la intrarea in vigoare a prezentei legi.

(2) Reglementarile tehnice prevazute a fi aprobate prin ordine ale ministrilor se emit in termen de 180 de zile de la intrarea in vigoare a prezentei legi si se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Art. 81. - Semnul distinctiv national pentru identificarea personalului si marcarea mijloacelor tehnice, a adposturilor si a altor bunuri de protectie civila, uniforma si cartea de identitate specifice personalului specializat cu atributii in domeniul protectiei civile se stabilesc prin hotarare a Guvernului, tinandu-se seama de prevederile reglementarilor internationale.

Art. 82. - Prezenta lege intra in vigoare la 60 de zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Art. 83. - Pe data intrarii in vigoare a prezentei legi se abroga Legea protectiei civile nr. 106/1996, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 241 din 30 octombrie 1996, cu modificarile si completarile ulterioare, si Ordonanta Guvernului nr. 47/1994 privind apararea impotriva dezastrelor, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 242 din 29 august 1994, aprobata prin Legea nr. 124/1995, cu modificarile si completarile ulterioare.

Notă: Prezenta temă include extrase din actele normative principale care reglementează

activitatea de p.s.i. și de protecție civilă Aceste extrase au fost alese astfel încât să fie utile în diverse sectoare de activitate din cadrul Universității Tehnice Iași. Conducătorii locurilor de muncă, cu ocazia instruirii periodice, vor face o prezentare generală a actelor normative respective și vor insista apoi, la fiecare act normativ, pe acele capitole și articole a căror cunoaștere e necesară pentru categoria de salariați care va fi instruită.

Întocmit
Cristian Ioan Prisacariu
Mihai Stan